

VLAAMS PARLEMENT

ZITTING 1995-1996

PLENAIRE VERGADERING

HANDELINGEN 47

MIDDAGVERGADERING VAN WOENSDAG 22 MEI 1996

ACTUELE VRAGEN

ACTUELE INTERPELLATIES

RESOLUTIE VERLAGING WERKLOOSHEID

RESOLUTIE BESTRIJDING WERKLOOSHEID

RESOLUTIE VLAAMS WERKGELEGENHEIDSBELEID

MOTIE HERVERDELING BASISALLOCATIES 1996

DECREET WIJZIGING DECREET VASTSTELLING WAPEN, VLAG, VOLKSLIED EN
FEESTDAG VLAAMSE GEMEENSCHAP - STEMMINGEN

MET REDENEN OMKLEDE MOTIES - STEMMINGEN

MOTIES VAN AANBEVELING - STEMMINGEN

Inhoud

Nr. 47

Woensdag 22 mei 1996
Middagvergadering

Berichten van verhindering	2365
Actuele vragen (Regl. art. 81)	
Actuele vraag van mevrouw Marleen Vanderpoorten tot de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de implementatie van het HOBU-decreet	2366
Actuele vraag van de heer Michel Doomst tot de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de financiering van het leerlingenvervoer naar aanleiding van gesprekken over netoverschrijdende samenwerking	2367
Actuele vraag van de heer Herman Suykerbuyk tot de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, over de samenwerking tussen het Institut Néerlandais in Parijs en de Vlaamse Gemeenschap	2368
Actuele vraag van de heer Etienne Van Vaerenbergh tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de herziening van de provinciewet door de Senaat en de uitvoering van het Sint-Michielsakkoord	2368
Actuele vraag van de heer Ludo Sannen tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de opruiming van 20.000 ton autobanden op kosten van het Vlaams Gewest	2369
Actuele vraag van de heer Willy Kuijpers tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over het overleg tussen de lokale besturen, de Vlaamse en de federale regering inzake de aanleg van de HST in Vlaams-Brabant	2370
Actuele vraag van de heer Didier Ramoudt tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de rol van Vlaanderen in het reddingsplan voor de RMT	2371
Actuele vraag van mevrouw Kathy Lindekens tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over maatregelen voor een kindvriendelijke aanpak bij de heraanleg van drukke wegen	2372
Motie van orde	
Voorstel tot wijziging van de orde van de werkzaamheden Spreker : de heer Filip Dewinter	2373
Actuele vragen (Regl. art. 81)(Voortzetting)	
Actuele vraag van de heer Pieter Huybrechts tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de aanwerving door De Lijn van metrotoezichters die over kennis van het Arabisch en Berbers moeten beschikken	2374
Actuele vraag van de heer Jos Geysels tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over verklaringen van de gedelegeerd bestuurder van de BRTN inzake televisiereclame op de openbare omroep	
Actuele vraag van de heer Carl Decaluwé tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over de uitspraken van de gedelegeerd bestuurder van de openbare omroep met betrekking tot het toelaten van reclame op de BRTN-televisie	
Actuele vraag van de heer Tuur Van Wallendael tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over TV-reclame op de BRTN	

Actuele vraag van de heer Jan Penris tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over de uitspraak van de gedelegeerd bestuurder van de BRTN voor het invoeren van televisiereclame-televisie	2374
Voorstel van resolutie van de heren Jos Geysels, Jef Sleenckx en Chris Vandenbroeke c.s. betreffende de drastische verlaging van de werkloosheid – 271 (1995-1996) – Nrs. 1 tot 3	
Voorstel van resolutie van de heren André Denys, Karel De Gucht, Didier Ramoudt, Marino Keulen, Dirk Van Mechelen en Louis Bril betreffende het leggen van prioriteiten inzake de bestrijding van de werkloosheid – 280 (1995-1996) – Nrs. 1 tot 2	
Voorstel van resolutie van de heren Paul Deprez en Johan De Roo c.s. betreffende het Vlaamse werkgelegenheidsbeleid – 292 (1995-1996) – Nrs. 1 tot 4	
Bespreking (Voortzetting)	2377
Sprekers : De heren Christiaan Vandenbroeke, Gilbert Bossuyt, Paul Van Grembergen, Johan De Roo, Robert Voorhamme, Jos Stassen, Jos Geysels, André Denys, Jaak Gabriels, Jean-Marie Bogaert, minister Eric Van Rompuy en minister Theo Kelchtermans	
Moties van orde	
Voorstel tot het verlenen van voorrang in commissie	2387
Spreker : de heer Jaak Gabriels	
Voorstel tot het verlenen van voorrang in plenaire vergadering	2387
Spreker : mevrouw Mia De Schamphelaere	
Voorstel van motie van de heren Johan De Roo en Carlos Lisabeth betreffende de overeenstemming van het besluit van de Vlaamse regering van 26 maart 1996 tot herverdeling van basisallocaties van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1996 met de inhoud en de doelstelling van het decreet van 22 december 1995 houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1996 – 29A (1995-1996) – Nr. 3	
Bespreking	2387
Spreker : de heer Stefaan Platteau	
Hoofdelijke stemming	2388
Sprekers : de heren Jos Geysels en Paul Van Grembergen	
Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 7 november 1990 houdende vaststelling van het wapen, de vlag, het volkslied en de feestdag van de Vlaamse Gemeenschap – 266 (1995-1996) – Nrs. 1 tot 4	
Aangehouden stemmingsen	2389
Spreker : de heer Jan Caubergs	
Hoofdelijke stemming	2391
Voorstel van resolutie van de heren Jos Geysels, Jef Sleenckx en Chris Vandenbroeke c.s. betreffende de drastische verlaging van de werkloosheid – 271 (1995-1996) – Nrs. 1 tot 3	
Hoofdelijke stemming	2392
Voorstel van resolutie van de heren André Denys, Karel De Gucht, Didier Ramoudt, Marino Keulen, Dirk Van Mechelen en Louis Bril betreffende het leggen van prioriteiten inzake de bestrijding van de werkloosheid – 280 (1995-1996) – Nrs. 1 tot 2	
Hoofdelijke stemming	2394
Voorstel van resolutie van de heren Paul Deprez en Johan De Roo c.s. betreffende het Vlaamse werkgelegenheidsbeleid – 292 (1995-1996) – Nrs. 1 tot 4	
Aangehouden stemmingsen	2395

Sprekers : de heren Frans Wymeersch en Johan De Roo	
Hoofdelijke stemming	2399
Met redenen omklede motie van de heer Etienne Van Vaerenbergh tot besluit van de op 2 mei 1996 door de heer Etienne Van Vaerenbergh in commissie gehouden interpellatie tot de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de Franstalige basisscholen in de faciliteitengemeenten van Vlaams-Brabant	
- 296 (1995-1996) - Nr. 1 en 2	
Hoofdelijke stemmen	2401
Sprekers : mevrouw Mia De Schamphelaere, de heren Luc Van Nieuwenhuysen, Etienne Van Vaerenbergh, Christian Van Eyken en Willy Kuijpers	
Met redenen omklede motie van de heren Pieter Huybrechts en Luk Van Nieuwenhuysen tot besluit van de op 2 mei 1996 door de heer Etienne Van Vaerenbergh in commissie gehouden interpellatie tot de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de Franstalige basisscholen in de faciliteitengemeenten van Vlaams-Brabant	
- 297 (1995-1996) - Nr. 1	
Intrekking	2404
Met redenen omklede motie van de heren Jos Stassen en Jos Geysels tot besluit van de op 8 mei 1996 door de heer Jos Stassen gehouden interpellatie tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, en de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over het pleidooi van de gewestelijke ontwikkelingsmaatschappijen voor soepeler procedures in de milieuregelgeving	
- 307 (1995-1996) - Nr. 1	
Hoofdelijke stemming	2404
Spreker : de heer Jos Stassen	
Met redenen omklede motie van de heren Paul Deprez en Bruno Tobback tot besluit van de op 8 mei 1996 door de heer Paul Deprez gehouden interpellatie tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, en de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over het stimuleren van de economische ontwikkeling en de werkgelegenheid door de vereenvoudiging van de wetgeving op milieu en ruimtelijke ordening	
- 308 (1995-1996) - Nr. 1	
Hoofdelijke stemming	2406
Sprekers : de heren Patrick Lachaert, Ludo Sannen en Bruno Tobback	
Met redenen omklede motie van de heer Patrick Lachaert tot besluit van de op 8 mei 1996 door de heren Patrick Lachaert, Jos Stassen, Bruno Tobback, Herman Lauwers en Paul Deprez gehouden interpellaties tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, en de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, respectievelijk over de economische aspecten van het ruimtelijke-orderingsbeleid, over het pleidooi van de gewestelijke ontwikkelingsmaatschappijen voor soepeler procedures in de milieuregelgeving, over de vraag naar aanpassing en versoepeling van de procedures inzake milieu- en bouwvergunningen, over het beleid inzake ruimtelijke ordening en over het stimuleren van de economische ontwikkeling en de werkgelegenheid door de vereenvoudiging van de wetgeving op milieu en ruimtelijke ordening	
- 309 (1995-1996) - Nr. 1	
Hoofdelijke stemming	2408
Motie van aanbeveling van de heren Jacky Maes, Joachim Coens en Jean-Marie Bogaert tot besluit van het op 9 mei 1996 gehouden debat over de beleidsbrief Landbouw, tuinbouw en visserij in Vlaanderen. Naar een geïntegreerde aanpak. Beleidsprioriteiten 1995-1999	
- 141 (1995-1996) - Nr. 4	
Hoofdelijke stemming	2410

Sprekers : de heren Jean-Marie Bogaert, Didier Ramoudt, Emiel Verrijken en Jacky Maes	
Motie van aanbeveling van de heren André Denys, Jean-Marie Bogaert en Didier Ramoudt tot besluit van het op 9 mei 1996 gehouden debat over de beleidsbrief Landbouw, tuinbouw en visserij in Vlaanderen. Naar een geïntegreerde aanpak. Beleidsprioriteiten 1995-1999 – 141 (1995-1996) - Nr. 5	
Hoofdelijke stemming	2412
Spreker : de heer Gilbert Vanleenhove	
Motie van aanbeveling van de heren Tuur Van Wallendael, Carl Decaluwé en Kris Van Dijk tot besluit van het op 9 mei 1996 gehouden debat over de beleidsbrief De media in Vlaanderen. Pleidooi voor een slagvaardige openbare omroep en een dynamische mediasector. Beleidsprioriteiten 1995-1999 – 142 (1995-1996) – Nr. 3	
Hoofdelijke stemming	2413
Sprekers : de heren Dirk Van Mechelen, Johan De Roo en Kris Van Dijk	
Motie van aanbeveling van de heer Dirk Van Mechelen tot besluit van het op 9 mei 1996 gehouden debat over de beleidsbrief De media in Vlaanderen. Pleidooi voor een slagvaardige openbare omroep en een dynamische mediasector. Beleidsprioriteiten 1995-1999 - 142 (1995-1996) - Nr. 4-5	
Hoofdelijke stemmen	2416
Actuele interpellaties (Regl. art. 83)	
Actuele interpellatie van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over verdere stappen van de Cocof in de oprichting van de adviesraad voor Franstaligen uit de Brusselse randgemeenten	
Actuele interpellatie van de heer Francis Vermeiren tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de adviesraad voor Franstaligen uit de Vlaamse rand rond Brussel	2418
Sprekers : de heren Joris Van Hauthem, Francis Vermeiren, Etienne Van Vaerenbergh, Luk Van Nieuwenhuysen en minister-president Luc Van den Brande	
Met redenen omklede moties	2425
Actuele interpellatie van de heer Johan Sauwens tot de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de gevolgen van de stakingsacties in het Franstalig onderwijs voor de gelijkwaardigheid van de door de Franse en de Vlaamse Gemeenschap uitgereikte diploma's	2425
Sprekers : de heren Johan Sauwens, Ludo Sannen en minister Luc Van den Bossche	
Actuele interpellatie van de heer Carl Decaluwé tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over de toenemende concentratie van uitgeversgroepen ten gevolge van de kapitaalsversterking van de Gazet van Antwerpen	2428
Sprekers : de heren Carl Decaluwé, Kris Van Dijk, Ludo Sannen en minister Eric Van Rompuy	
Actuele interpellatie van de heer Dominiek Lootens-Stael tot de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over het samenwerkingsakkoord tussen de gemeenten Ukkel en Linkebeek	2431
Spreker : de heer Dominiek Lootens-Stael	
Motie van orde	
Persoonlijk feit	2434
Spreker : de heer Christian Van Eyken	

Actuele interpellaties (Regl. art. 83)(Voortzetting)

Actuele interpellatie van de heer Dominiek Lootens-Stael tot de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over het samenwerkingsakkoord tussen de gemeenten Ukkel en Linkebeek 2434

Sprekers : de heren Etienne Van Vaerenbergh, Christian Van Eyken, Dominiek Lootens-Stael en minister Leo Peeters
Met redenen omklede motie 2435

Regeling van de werkzaamheden 2436

VOORZITTER : De heer Norbert De Batselier

- *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*
- *De vergadering wordt geopend op 14.09 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

AANWEZIG

Wilfried Aers, Yolande Avontroodt, Sonja Becq, Georges Beerden, Ward Beysen, Jean-Marie Bogaert, Gilbert Bos-suyt, Louis Bril, Jozef Browaeys, Herman Candries, Leo Cannaerts, Georges Cardoen, Jan Caubergs, Patricia Cey-sens, Joachim Coens, Marc Cordeel, Frank Creyelman, Norbert De Batselier, Carl Decaluwé, Etienne De Groot, Karel De Gucht, Leo Delcroix, Herman De Loor, Anny De Maght-Aelbrecht, Julien Demeulenaere, Jos De Meyer, André Denys, Paul Deprez, Herman De Reuse, Peter De Ridder, Johan De Roo, Mia De Schamphelaere, Peter Desmet, Roland Deswaene, Freddy De Vilder, Jacques Devolder, Filip Dewinter, Fred Dielens, Michel Doomst, Vera Dua, Paul Dumez, Freddy Feytons, Jaak Gabriels, Jos Geysels, Johnny Goos, Brigitte Grouwels, Veerle Heeren, Patrick Hostekint, Pieter Huybrechts, André Kenzeler, Marino Keulen, Willy Kuijpers, Patrick Lachaert, Herman Lauwers, Jacques Laverge, Kathy Lin-dekens, Carlos Lisabeth, Marcel Logist, Dominiek Loot-ens-Stael, Jacky Maes, Johan Malcorps, Hugo Marsoul, Erik Matthijs, Lydia Maximus, Trees Merckx-Van Goey, Marc Olivier, Jan Penris, Stefaan Platteau, Leonard Quintelier, Didier Ramoudt, Ludo Sannen, Freddy Sa-rens, Johan Sauwens, Eddy Schuermans, Jef Sleenckx, Jos Stassen, Steve Stevaert, Felix Strackx, Herman Suyker-buyk, Guy Swennen, René Swinnen, John Taylor, Jacques

Timmermans, Bruno Tobback, Maria Tyberghien-Van-denbussche, Riet Van Cleuvenbergen, Christiaan Van-denbroeke, Bart Vandendriessche, Ria Van Den Heuvel, Marleen Van der Poorten, Mark Vanderpoorten, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Paul Van Grembergen, Joris Van Hauthem, Mieke Van Hecke, Gilbert Vanleen-hove, Sonja Van Lindt, Jef Van Looy, Dirk Van Meche-len, Gracienne Van Nieuwenborgh, Luk Van Nieuwen-huysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Marc Van Peel, Hugo Van Rompaey, Etienne Van Vae-renbergh, Peter Vanvelthoven, Tuur Van Wallendael, Mandus Verlinden, Francis Vermeiren, Christian Veroug-straele, Emiel Verrijken, Cecile Verwimp-Sillis, Robert Voorhamme, Johan Weyts, Frans Wymeersch.

AFWEZIG MET KENNISGEVING

Nelly Maes : gezondheidsredenen ;

Roeland Van Walleghem, Michiel Vandenbussche, Wal-ter Vandenbossche en Leo Goovaerts : ambtsverplichtin-gen ;

Marijke Dillen : familieverplichtingen.

AFWEZIG ZONDER KENNISGEVING

Arnold Van Aperen.

ACTUELE VRAGEN (Regl. art. 81)

Actuele vraag van mevrouw Marleen Vanderpoorten tot de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de implementatie van het HOBU-decreet

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van mevrouw Vanderpoorten tot de heer Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de implementatie van het HOBU-decreet.

Mevrouw Vanderpoorten heeft het woord.

Mevrouw Marleen Vanderpoorten (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de laatste weken wordt beweerd dat er in de hogescholen problemen zouden zijn na de implementatie van het HOBU-decreet. Deze problemen zouden vooral verband houden met de logge structuren en met de financiering. Het voorbeeld dat mij het beste bekend is, is dat van de Normaalschool in Lier, waar ingevolge een beslissing van de raad van bestuur van de Vlaamse Autonome Hogeschool Antwerpen, de regentaatsopleiding zou worden overgebracht naar Antwerpen. De betrokkenen voelen zich bedreigd. Op vrij korte termijn kan dit immers betekenen dat men de norm van 200 studenten niet meer haalt en dat deze vestiging volledig verdwijnt.

Tijdens de voorbije weken waren er een aantal contacten tussen de VLD en het onderwijsveld. Hieruit bleek dat heel wat mensen in het secundair onderwijs eveneens verontrust zijn door de problemen in het hoger onderwijs. Zij vragen zich af of zij, na de hervorming in het secundair onderwijs, niet door dezelfde kwalen zullen worden getroffen.

Mijnheer de minister, is het mogelijk om een tussentijdse evaluatie te maken van de implementatie van het HOBU-decreet, zodat problemen in de toekomst worden vermeden ? Het zou spijtig zijn indien men bij de hervorming van het secundair onderwijs zou moeten vaststellen dat men twee maal dezelfde fout maakt.

De voorzitter : Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister Luc Van den Bossche (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, alles is mogelijk, maar op de vraag of ik bereid ben om dit te doen, is mijn antwoord : neen.

Bij verregaande veranderingsprocessen, of ze nu in de overheidssector of in de particuliere sector plaatsvinden, zal niemand na zes of zeven maanden reeds een evaluatie maken. Dit zou contra-productief zijn. Deze houding is ingegeven door angst voor verandering en omdat bepaal-

de zaken nu op een andere manier moeten worden geregeld.

Elk stelsel heeft zijn kwalen en het HOBU-decreet zal eveneens een aantal kwalen in zich dragen. Deze problemen kunnen echter pas worden geëvalueerd nadat er in de verandering een stabilisatie is bereikt. In het decreet is wel voorzien dat het aanbod aan studierichtingen zal worden geëvalueerd tegen het midden van 1998. Dit geldt echter alleen voor het aanbod aan studierichtingen, en dan nog voornamelijk op hun maatschappelijke relevantie.

Wat de financiering betreft, is het duidelijk dat het einde van de wereld niet mogelijk is en ook nooit mogelijk zal zijn. Indien we te snel een evaluatie maken, kan dit bij een aantal mensen de indruk wekken dat het manna uit de hemel zal neerdalen en dat alle problemen te wijten zijn aan de onwil van het parlement. Op die manier strooien we hen zand in de ogen. Wat de logge structuren betreft, heb ik mijn commissarissen opgedragen om aan de hogescholen te vragen hoe zij hun administratieve bovenbouw gestalte hebben gegeven.

Wat het voorbeeld betreft van Lier en Antwerpen, waar mevrouw Vanderpoorten niet op doorgaan is, ben ik niet zo zeker dat de wijze waarop op dit moment bepaalde hogescholen bestuurd worden, conform alle managementvereisten is. Is het trouwens ook niet zo dat sommige hogescholen al een aantal maanden een totaal gebrek aan moed aan de dag hebben gelegd in hun beheer ?

Indien ik merk dat bij bepaalde begrotingen, door een gebrek aan ingrijpen dit jaar, volgend jaar in onevenwicht zouden zijn, dan zal ik niet aarzelen om samen met de regeringscommissaris in te grijpen en te zorgen dat de nodige maatregelen genomen worden.

Het veranderingsproces in het secundair onderwijs is totaal anders dan in het hoger onderwijs. Het decreet over het secundair onderwijs zal niet worden overgeschreven van dat op het hoger onderwijs. Een eventuele evaluatie van het decreet hoger onderwijs zal bijgevolg weinig opleveren voor een hervorming van het secundair onderwijs.

De voorzitter : Mevrouw Vanderpoorten heeft het woord.

Mevrouw Marleen Vanderpoorten : Is er een evaluatie gepland na een bepaalde periode, bijvoorbeeld volgend jaar ?

Minister Luc Van den Bossche : Een veranderingsproces moet men altijd evalueren. Dat is een vaste regel in het management. Men kan moeilijk voorspellen wanneer een stabilisatie bereikt is. Dat zal hoe dan ook twee tot drie jaar duren. Dan moet er inderdaad geëvalueerd worden. Nu evalueren zou veel te vroeg zijn.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Michel Doomst tot de heer Luc Van de Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over netoverschrijdende samenwerking en de financiering van het leerlingenvervoer

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Doomst tot de heer Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over netoverschrijdende samenwerking en de financiering van het leerlingenvervoer.

De heer Doomst heeft het woord.

De heer Michel Doomst : In nogal wat gemeenten in Vlaanderen worden momenteel gesprekken gevoerd over netoverschrijdende samenwerking per 1 september en dit vooral in lager- en kleuteronderwijs. We moeten dergelijke gesprekken vanuit dit parlement ondersteunen, omdat zij in het lokaal onderwijs tot een veel rationeler aanbod kunnen leiden. Probleem is weliswaar dat het lestijdenpakket minder interessant wordt naargelang het aanbod rationeler wordt. Er is dus geen sprake van financiële bemoeiding. Een van de knelpunten is nogal vaak de financiering van het leerlingenvervoer. Vooral de gemeenten hanteren dit als een mogelijk middel van chantage of vervalsing van de concurrentie.

Zullen wij voor 1 september duidelijkheid krijgen over de vraag of dit definitief als een sociaal voordeel zal worden erkend ? Als dat niet zo is, denkt u dat er dan toch een minimumregeling zal komen voor het probleem ? Denkt u niet dat het niet bereiken van een oplossing de gesprekken die nu bezig zijn zou kunnen hypothekeren ?

De voorzitter : Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister Luc Van den Bossche (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, ik dank de heer Doomst voor zijn vragen. Wat het lestijdenpakket betreft zal er niets veranderen, omdat we de politieke optie genomen hebben de kleine basisschool in stand te houden. Mijn slogan is wat dat betreft dat de basisschool onder de kerktoren thuishoort. Als ik dat zeg is dat niet alleen een vrome, maar ook een gewilde uitdrukking. Als je derhalve een kleine basisschool wil handhaven, dan moet je er voor zorgen dat je de degressieve financiering handhaaft. Wat dat betreft zal er dus niets veranderen.

Betreffende het leerlingenvervoer antwoord ik volmondig ja op de vraag of de erkenning van dat vervoer als sociaal voordelendossier wordt behandeld. Ik heb daar twee grijze haren van bijgekregen. Voor september zal in deze materie echter geen definitieve oplossing worden geboden, omdat ik het decreet over het basisonderwijs voor september niet aan het parlement zal kunnen voorleggen. Ik zal dit naar alle waarschijnlijkheid indienen voor de parlementaire vakantie, maar het zal pas na deze vakantie kunnen worden behandeld in het parlement.

Het is eenvoudig te voorspellen dat er in dat decreet omtrent het basisonderwijs over het leerlingenvervoer als sociaal voordeel een tekst aanwezig zal zijn, tenminste als stelling van de regering. De vraag is dan of het parlement me hierin zal volgen. Dit zal wel aanleiding geven tot homerische discussies, alhoewel ik het probleem zoals u het situeert, volledig kan onderschrijven.

Het is dus inderdaad zo dat dit gedeeltelijk de onderhandelingen, maar ook de eerlijke concurrentie op het veld hypothekeert. Dit laatste gebeurt in een aantal gemeenten, waar men dat, zoals u zelf aangeeft in uw schriftelijke vraag, niet steeds gebruikt op de meest keurige wijze.

De voorzitter : De heer Doomst heeft het woord.

De heer Michel Doomst : Het is zo dat we op het veld ook wel wat grijs haar krijgen naar aanleiding van die onderhandelingen. Vandaar dat ik u zou willen aanmanen tot spoed, opdat er zo snel mogelijk een oplossing zou zijn.

De voorzitter : Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister Luc Van den Bossche : Ik wil wel. Enkele weken geleden heb ik mijn teksten voor onderhandeling met de inrichtende machten en de vakbonden vrijgegeven na de principiële goedkeuring door de regering.

Natuurlijk zullen die onderhandelingen wel wat langer duren, omdat ze ook het principe van de prestatieregeling, van de functie-omschrijving, enzovoort bevatten. Dit is zodanig, bijna niveau-overstijgend, belangrijk, ook voor de vakbonden, dat we zullen trachten elkaar goed te verstaan. Het tijdsschema is – in samenspraak met de Vlaamse Onderwijsraad, de vakbonden en de inrichtende machten – in die mate gevorderd, dat we de tijd nemen tot het einde van juni om dat volledig af te ronden, liefst met een akkoord over de grote lijnen. Vervolgens zullen we naar het parlement gaan.

Dat maakt dat ik mijn oorspronkelijk droom om dit decreet voor het einde van het parlementaire werkjaar te laten goedkeuren heb moeten bijsturen. Aangezien in september de begroting en het programmadecreet aan de orde is, en het in oktober waarschijnlijk aanschuiven

Van den Bossche

wordt, zal ik desbetreffende regeling misschien best op het einde van november laten goedkeuren.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Herman Suykerbuyk tot de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, over de samenwerking tussen het Institut Néerlandais in Parijs en de Vlaamse Gemeenschap

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Suykerbuyk tot de heer Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, over de samenwerking tussen het Institut Néerlandais in Parijs en de Vlaamse Gemeenschap.

De heer Suykerbuyk heeft het woord.

De heer Herman Suykerbuyk (Op de tribune) : Mijnheer de minister, mijnheer de voorzitter, waarde collega's, het Institut Néerlandais in Parijs is iedereen bekend. De uitstraling die zij levert wat de Nederlandse cultuur in Parijs en Frankrijk betreft is, denk ik, evenzeer bekend en lovenswaardig. Ik wil u een concrete vraag stellen in verband met een project dat reeds enige tijd lopende is, namelijk de tentoonstelling over de Bourgondische Nederlanden.

Misschien is het een misverstand, maar vanuit het Institut is er een zekere vaagheid betreffende de deelname aan dit project door de Vlaamse Gemeenschap. Misschien werd dit doorkruist door het feit dat er initiatieven zijn genomen door de Taalunie.

Graag wens ik opheldering hieromtrent, met als enige bedoeling te voorkomen dat dit waardevolle initiatief, uitgaande van een waardevolle instelling in Parijs, afgevoerd of uitgesteld zou worden door een misverstand.

De voorzitter : Minister Martens heeft het woord.

Minister Luc Martens : Het Institut Néerlandais is een Nederlands instituut. Het behoort niet tot het instrumentarium van de Taalunie, maar het wordt mede door de Taalunie ondersteund. Er werd tijdens de voorbije drie jaar, met inbegrip van dit jaar, een bedrag van 1,6 miljoen frank voor uitgetrokken. Ik ben het met u eens dat het Institut Néerlandais verdienstelijk werk verricht. Een aantal van onze auteurs zoals Leonard Nolens en Lieve Joris, en musici zoals het Kuijken-kwartet, zijn er actief geweest. Bovendien zal er binnenkort een tentoonstelling lopen,

met name L'avant-première d'un musée, waarbij het Gentse Museum voor Hedendaagse Kunst een zeventigtal werken toont.

We willen onze inspanningen voor Frankrijk concentreren in Parijs en omgeving. Uit de briefwisseling die destijds werd gevoerd met het Institut Néerlandais, leid ik af dat men in 1996 nog niet beschikte over een dossier. Als we willen samenwerken met het Institut Néerlandais, moet dat weloverwogen gebeuren. Het zou niet verstandig zijn om snel en ondoordacht een tentoonstelling te organiseren. Ik pleit ervoor dat we enkele jaren zouden uitrekken om er een wetenschappelijk verantwoorde omkadering aan te geven. Biedt het Institut Néerlandais voldoende ruimte om dat op te vangen ? Ik heb mijn diensten gevraagd om, samen met het Institut, een dossier op te stellen. Op die manier hebben we een basis voor een eventueel engagement. Men mag niet uit het oog verliezen dat de kostprijs voor een tentoonstelling al vlug enkele miljoenen frank bedraagt.

De voorzitter : De heer Suykerbuyk heeft het woord.

De heer Herman Suykerbuyk : Uit mijn informatie bleek dat men een project had ingediend. Ik verneem nu van u het tegendeel, dus ik zou er willen op aandringen dat dat misverstand zo vlug mogelijk zou worden rechtgezet.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Etienne Van Vaerenbergh tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de herziening van de provinciewet door de Senaat en de uitvoering van het Sint-Michielsakkoord

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Van Vaerenbergh tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de herziening van de provinciewet door de Senaat en de Uitvoering van het Sint-Michielsakkoord.

De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer Etienne Van Vaerenbergh (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, geachte collega's, efficiënt werken betekent onder meer de inspanningen doseren. Ik stel vast dat op het moment dat in de Vlaamse commissie voor Staatshervorming

Van Vaerenbergh

wordt gepraat over de federalisering van de provinciewet, men in de Senaat een nieuwe provinciewet klaarmaakt. Een gelijkaardig probleem deed zich in het verleden ook voor bij de overheveling van federale bevoegdheden naar het Vlaams Parlement. Ik refereer hier onder meer aan mijn voorstel tot wijziging van de wet op de intercommunales. Een aantal maanden vóór de overheveling van de intercommunales naar het regionale niveau, heeft men de gesprekken daarover in het federale parlement stopgezet.

Is de Vlaamse regering ooit officieel vatbaar voor het initiatief van de Senaat om de provinciewet te herschrijven ? Als de Vlaamse regering niets wordt gevraagd, welk standpunt gaat zij dan innemen ? Is er overleg met het Waals Gewest ? Ook zij zijn betrokken partij en zullen waarschijnlijk niet graag zien dat de federale overheid de provinciewetgeving herschrijft. Misschien krijgen we binnenkort te maken met andere provincies met gewijzigde bevoegdheden.

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president Luc Van den Brande : Mijnheer de voorzitter, collega's, mijnheer Van Vaerenbergh, de formele bevoegdheid hoort toe aan de federale overheid. De tekst zegt immers : de wet bepaalt. Er is een discussie aangevat en volgens mijn inlichtingen zijn de besprekingen in de commissie vrijwel afgerond. Men zal advies vragen aan de Raad van State. De bevoegdheden worden zeer binnenkort overgeheveld. Fundamentele wijzigingen moeten we thans niet doorvoeren. Bovendien zou een grondige herschikking gevolgen hebben voor het personeel. Toch kunnen we daar niets tegen inbrengen. Het akkoord van 1993 moet nog worden uitgevoerd. We zijn niet geconsulteerd en met de huidige procedure moet dat ook niet. Ingevolge het akkoord van 1993 werd een werkgroep opgericht met de federale en gewestelijke ministers van Binnenlandse Zaken. Die werkgroep kwam nog niet samen. We zullen onze minister van Binnenlandse Aangelegenheden hieraan herinneren.

De voorzitter : De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer Etienne Van Vaerenbergh : De commissie moet inderdaad worden samengeroepen. U zal daar waarschijnlijk steun krijgen van uw Waalse collega.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Ludo Sannen tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de opruiming van 20.000 ton autobanden op kosten van het Vlaams Gewest

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Sannen tot de heer Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de opruiming van 20.000 ton autobanden op kosten van het Vlaams Gewest.

De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, eergisteren werden we geconfronteerd met het faillissement van het bedrijf Montulet en de wrange milieu-erfenis die daaraan vasthangt.

Twee jaar geleden wees Agalev reeds op dit probleem. We duiden Montulet in 1994 al aan als vervuילend bedrijf in een woonzone. Montulet stapelde zo'n 25.000 ton rubberbanden zonder vergunning. In de vergunning is er slechts sprake van een maximum van 400 ton afval.

We wezen op de gevaren voor het leefmilieu, op het optreden van de exploitatievergunning en op het brandgevaar. Nu stellen we vast dat deze zaak niet werd uitgeklaard, noch door de milieu-inspectie, noch door OVAM. Nu het bedrijf bankroet is, zal de gemeenschap waarschijnlijk moeten opdraaien voor de ontruiming. Dit kan tientallen miljoenen frank kosten.

Er is hier sprake van nalatigheid op drie terreinen : het brandgevaar, de directe controle op de exploitatievergunning en het niet-optreden van OVAM toen er nog financiële middelen waren om het terrein te ontruimen. Hoe kan u deze vormen van nalatigheid verantwoorden, mijnheer de minister ?

De voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister Theo Kelchtermans : Ik wil de evolutie van dit dossier schetsen. Op 13 december 1993 werd het bedrijf door de afdeling milieu-inspectie aangemaand om te stoppen met de aanvoer van afvalstoffen en om een planning op te stellen voor de verwijdering van de illegaal opgeslagen afvalstoffen. De burgemeester van Sint-Truiden werd hiervan op de hoogte gesteld, maar reageerde niet.

Op 21 oktober 1993 weigerde de Bestendige Deputatie een uitbreidingsaanvraag die ingediend was door het bedrijf. Er werd beroep aangetekend. Dit beroep wordt mij nu ter beslissing voorgelegd. De uitgebrachte adviezen waren van die aard dat een negatieve beslissing te verwachten is. Dit dossier valt nog onder de oude beroepsprocedures en is niet aan termijnen gebonden. Volgens de Vlarem-reglementering zijn er nu beroepstermijnen.

Kelchtermans

Begin februari 1995 was er op vraag van het stadsbestuur een nieuw overleg met OVAM, de dienst milieuvergunningen en de milieu-inspectie. Men stelde vast dat de stad Sint-Truiden onmogelijk kon instaan voor de financiële middelen die nodig waren voor het opruimen. Bij ambtshalve sanering worden de bestede middelen immers achteraf verhaald op de overtreder. Het stadsbestuur vroeg OVAM tot een ambtshalve verwijdering en latere terugvordering over te gaan.

Op 23 februari 1995 schorste de Bestendige Deputatie de basisvergunning. Het bedrijf tekende beroep aan. De beroepsprocedure hief de schorsing op. Het bedrijf kon dus rustig verder werken. Op 12 mei 1995 verbood OVAM het bedrijf Montulet nog langer banden en ander rubberafval in te voeren. Die beslissing werd op 14 november 1995 geschorst door de Raad van de State.

Volgens de procedure van ambtshalve verwijdering werd Montulet gehoord op 14 maart 1995. Op dat ogenblik heeft hij gezegd dat hij zelf zou opruimen. Sinds 14 maart 1995 is er echter niets gebeurd. Daarom is er op 9 april 1996 opnieuw overleg geweest met OVAM, de milieu-inspectie en de stad Sint-Truiden. Als gevolg daarvan heeft OVAM daar ten overstaan van de andere partijen de afspraak gemaakt dat de ambtshalve sanering door haar zou worden voorbereid. Dit dossier werd mij nog niet voorgelegd. Ik verneem nu ook dat dit zou worden gecombineerd met de ambtshalve verwijdering van rubber in een aantal andere illegale opslagplaatsen.

Ik heb ook de schepen van Leefmilieu van Sint-Truiden, de heer Vautmans, op een nogal opmerkelijke manier zijn verklaring horen geven voor de regionale televisie. Hij gaf toen de Vlaamse overheid de volle laag. De waarheid is natuurlijk iets subtieler. Wanneer er door de milieu-inspectie een overtreding wordt vastgesteld, moet in eerste instantie – dat is zo wettelijk voorzien – de burgemeester optreden. Als de burgemeester in gebreke blijft, kan de milieu-inspectie zelf ook de nodige maatregelen treffen. Ik herhaal echter dat de wetgeving ter zake heel duidelijk stelt dat dit in eerste instantie een taak van de burgemeester is. In Vlarem vinden we dit terug in artikel 65, paragrafen 1 en 4.

Men zal dus de ambtshalve sanering moeten uitvoeren. Deze was ook reeds in voorbereiding. Men zal moeten zien op welke manier men eventueel de hieraan verbonden kosten op de betrokkenen kan verhalen.

Als ik de reconstructie van het dossier maak, vind ik dat er te veel tijd is verloren in de tussenliggende stap en dat men te veel kansen heeft gegeven aan de betrokken ondernemer. Ik vind ook dat er een aantal opmerkelijke irrelevanties in het dossier staan. OVAM heeft een poging

gedaan om de toevoer te stoppen, maar er werden dan een aantal juridische procedures op gang gebracht die op dat moment de ondernemer andermaal in de gelegenheid stelden om de illegaliteit nog op te drijven. Ik ben dus voorstander van verkorte procedures, ook al zijn deze niet als zodanig in Vlarem voorzien.

De voorzitter : De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen : Mijnheer de minister, verkorte procedures kunnen natuurlijk een hulpmiddel zijn. U hebt echter zelf gezegd dat reeds in 1993 de milieu-inspectie had vastgesteld dat er een overtreding was en dat het stadsbestuur niet wilde optreden. Toen had men vanuit het ministerie al kunnen optreden in verband met de exploitatie.

Minister Theo Kelchtermans : Het was niet 1993, maar 1995.

De heer Ludo Sannen : In 1994 hebben we het probleem aangekaart van de grote aanwezigheid van rubberafval. Op dat moment had OVAM al kunnen ingrijpen door de ambtshalve verwijdering van dit afval. Men heeft ook bij OVAM lang getalmd. De overheid is duidelijk nalatig geweest.

Dit probleem situeert zich trouwens ook nog op andere plaatsen. Er is een echte afvalmaffia die zich bezighoudt met het in- en aanvoeren van afval en het daarna failliet laten gaan van de betrokken bedrijven. Dit gebeurt zelfs in mijn eigen, kleine gemeente.

Er moet dus niet alleen een strengere regelgeving komen. Er moet ook strenger op worden toegezien dat de ambtenaren hun verantwoordelijkheid opnemen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Willy Kuijpers tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over het overleg tussen de lokale besturen, de Vlaamse en de federale regering inzake de aanleg van de HST in Vlaams-Brabant

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Kuijpers tot de heer Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over het overleg tussen de lokale besturen, de Vlaamse en de federale regering inzake de aanleg van de HST in Vlaams-Brabant.

De heer Willy Kuijpers : Mijnheer de voorzitter, heren ministers, geachte vergadering, op 11 april lazen we in het Staatsblad het koninklijk besluit van federaal Minister Daerden over de onteigening van een aantal percelen langs de toekomstige HST. Dit was een KB van 27 februari van dit jaar. Daarvoor werden de burgemeesters van verschillende gemeenten langs lijn 36 Brussel-Leuven door het kabinet van de Vlaamse minister-president ontvangen. Dat was een daad van goed bestuur, die door iedereen sterk werd geapprecieerd. Een laatste gesprek binnen dit overleg vond plaats op 18 maart met de minister van Vervoer, maar toen was het KB al genomen.

Mijn eerste vraag luidt dan ook als volgt : botst het federale niveau met het Vlaamse niveau dat de bouwvergunning moet afleveren ? Er geschiedde nog geen afpaling. Toch brengen leden van het comité van aankoop de betrokken bewoners al een bezoek, waarbij ze voorstellen van minnelijke schikking doen over nog niet afgepaalde gronden. Dat wekt wrevel bij de gemeentebesturen en bij de burgers. Was een meer democratische werkwijze niet aangewezen ?

De gemeenten Herent, Kortenberg en Zaventem hebben zestien aandachtspunten op een rijtje gezet. De minister heeft zich hierachter geschaard. Zullen deze punten worden opgenomen in de bouwvergunning ?

De voorzitter : Minister Baldewijns heeft het woord.

Minister Eddy Baldewijns : Ook ik betreur de communicatiestoornis tussen de NMBS en de plaatselijke overheden. De onteigeningsprocedure voor de aanleg van een derde en vierde lijn tussen Brussel en Leuven werd inderdaad nogal vlug opgestart. Samen met de vertegenwoordiger van de minister-president en de burgemeesters van Herent, Kortenberg en Zaventem heb ik aan tafel gezeten om de grote knelpunten te overlopen. Nu onderhandelen we over een overeenkomst met de NMBS. Daarin zullen de aandachtspunten van de gemeenten zeker aan bod komen. Een van die punten betreft precies de verbetering van de communicatie, voorlichting en informatie.

We kunnen de NMBS evenwel niet verplichten om een onteigeningsplan aan de gewestelijke overheid voor te leggen. Dat is niet wettelijk voorzien. De NMBS kan zich dus perfect baseren op de wetgeving over de onteigening in der minne van 1972, zoals die werd aangepast op 7 juli 1978. Ik kan dus moeilijk optreden tegen de huidige werkwijze. Ik vermoed ook dat de NMBS heeft getracht om snel te handelen door enerzijds minnelijke schikkingen uit te werken en anderzijds zo snel mogelijk juridische procedures te starten.

Dit betekent niet dat de bouwvergunningen reeds werden afgeleverd. Er kunnen nog aanpassingen worden aangebracht.

De Vlaamse regering zal rekening houden met de ingediende bezwaarschriften, niet alleen inzake de verlening van de bouwvergunningen die, zo nodig, zullen worden aangepast, maar ook bij de onderhandelingen met de NMBS. Het protocol bevat immers bijzonder waardevolle elementen met betrekking tot de spoorlijn Zaventem-Leuven.

De heer Willy Kuijpers : Mijnheer de minister, de federale overheid kan een stuk Vlaams grondgebied onteigenen. De gemeentelijke autonomie en evenzeer de Vlaamse overheid staan ter zake machteloos, tenzij men gerechtelijke procedures instelt.

Als u een bouwvergunning aflevert, is het niet ondenkbeeldig dat de huidige onteigening niet langer correct zou zijn. Voor de burger die dit alles lijdzaam moet ondergaan, betekent deze situatie een litteken voor zijn diepste droom : een eigen huis, een tuin geheel of gedeeltelijk zien verloren gaan.

In het kader van een goed ruimtelijk beleid moet de Vlaamse regering erop toezien dat de verschillende wetgevingen ter zake beter op elkaar worden afgestemd. Ik vraag u om een halt toe te roepen aan deze brigand-stijl.

Minister Eddy Baldewijns : Mijnheer de voorzitter, ik wijs erop dat de sleutel van deze problematiek bij het uitreiken van de bouwvergunning ligt.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Didier Ramoudt tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de rol van Vlaanderen in het reddingsplan voor de RMT

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Ramoudt tot de heer Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de rol van Vlaanderen in het reddingsplan voor de RMT.

De heer Ramoudt heeft het woord.

De heer Didier Ramoudt (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de RMT is er slecht aan toe. Momenteel worden 1.700 arbeidsplaatsen bedreigd : 400 bij Wagons-Lits en 1.300 bij de RMT.

Tijdens de voorbije verkiezingscampagne heeft uw partijgenoot en federaal Minister Vande Lanotte zich in Oostende sterk gemaakt de enige te zijn die de RMT kon redden, en een maximaal behoud van de tewerkstelling be-

Ramoudt

loofd. Op 1 mei laatstleden was hij echter al heel wat gematigder, en verklaarde hij dat voor het behoud van arbeidsplaatsen een mirakel nodig is.

Mijnheer de minister, gisteren zijn er vier mirakels gebeurd. Vier mensen werden aangeworven bij het instituut voor de uitreiking van nummerplaten. Naar verluidt kunnen nog eens zeventig mensen terecht bij de rijkswacht, dertien bij de zeevaartpolitie en een zeventigtal bij een nog op te richten afdeling van de civiele bescherming. Dat zijn in totaal 145 arbeidsplaatsen. De 1.555 anderen staat echter een minder rooskleurige toekomst te wachten.

Mijnheer de minister, u vertelt me dat het Vlaams Gewest zijn steentje heeft bijgedragen in de opvang van de tewerkstelling. De beslissing tot overheveling van 183 personeelsleden van het loodswezen werd meer dan twee jaar geleden genomen. Ze werden op de payroll van de RMT geplaatst. Ze werkten niet alleen voor de RMT, maar voor de hele havengemeenschap. Dat is dus ook geen oplossing. Als we hen er toch bijtellen, komen we amper aan een totaal van driehonderd. 1.400 banen staan nog altijd op de tocht.

U zult misschien antwoorden dat u zich in deze federale aangelegenheid niet kunt moeien, maar dat is niet zo. Het is een Vlaamse aangelegenheid geworden, want het gaat over Vlaamse werkgelegenheid in een Vlaamse haven. Dit Vlaams Parlement, en u in het bijzonder als Vlaams minister, moeten er zich zeker over ontfermen. Misschien wil u het oplossen met mysteries, de overtreffende trap van mirakels.

Wat hebt u tot op vandaag gedaan om die tewerkstelling te handhaven, zo niet oplossingen aan te reiken? Hebt u op het federale niveau gesprekken gevoerd met uw ambtsgenoot? Welke invloed zou de nieuwe structuur van de RMT op uw havenbeleid kunnen hebben? Kan er binnen het Vlaams Gewest alternatieve werkgelegenheid worden gevonden?

De voorzitter : Minister Baldewijns heeft het woord.

Minister Eddy Baldewijns : Mijnheer de voorzitter, ik moet alleen verantwoording afleggen voor de aangelegenheden die tot mijn bevoegdheid behoren. De heer Ramoudt weet zeer goed dat de RMT tot de federale bevoegdheid behoort en dat de federale instanties zich nu toeleggen op de uitreiking van een reddingsplan. Noch mijn kabinet, noch mijn administratie worden op dit moment rechtstreeks betrokken bij de besprekingen over dit reddingsplan. Wel werd tussen de federale overheid en het Vlaams Gewest overeengekomen om 187 personeelsleden van de RMT over te hevelen. Op dit ogenblik hebben we 182 personeelsleden in dienst genomen. Deze mensen

worden voornamelijk ingezet op dienstvaartuigen van het Vlaams Gewest.

Dit betekent niet dat we supplementaire indiensttredingen kunnen verwachten. Wel is het zo dat werknemers die bijvoorbeeld hun loopbaan vervroegd beëindigen, kunnen worden vervangen, uiteraard door personeelsleden met dezelfde kwalificaties. Het overdragen van deze mensen naar mijn administratieve diensten is niet eenvoudig : we hebben te maken met een personeelscategorie die behalve een zeer specifieke beroepskennis ook een bijzondere ervaring op zee heeft. Men kan hen dus niet zomaar polyvalent naar andere diensten overhevelen. Ik spreek hier uiteraard alleen over het pakket waarover tussen de federale overheid en het Vlaams Gewest overeenstemming bestaat, dus over de 187 personeelsleden.

De voorzitter : De heer Ramoudt heeft het woord.

De heer Didier Ramoudt : Mijnheer de minister, ik heb begrepen dat het Vlaams Gewest niets zal doen voor de vrijwaring van deze tewerkstelling. Het gaat hier inderdaad om een federale aangelegenheid, waarmee we niets te maken hebben. Hoe kunt u verklaren dat de RMT, die de regio Oostende een grote toegevoegde waarde oplevert, in een Vlaamse haven werkt die volledig tot uw bevoegdheid behoort? Ook morgen zal dat nog het geval zijn, maar u trekt het zich blijkbaar niet aan of ze dan nog uitvaart.

De overheveling van het personeel naar het Loodswezen werd reeds voor twee jaar goedgekeurd. U hebt bijgevolg nog niet één mirakel verricht. Het is de plicht van Vlaanderen om zijn stem in dit dossier te laten horen. Dat de federale regering geen contact met u opneemt, is geen reden om zelf geen initiatief te nemen.

De voorzitter : Minister Baldewijns heeft het woord.

Minister Eddy Baldewijns : Mijnheer de voorzitter, het is gemakkelijk om te zeggen dat we deze of gene actie moeten ondernemen. We moeten eerst de resultaten afwachten van het reddingsplan dat in uitvoering is. Daarna kan de Vlaamse regering eventueel beslissen om tot maatregelen over te gaan.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van mevrouw Kathy Lindekens tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over maatregelen voor een kindvriendelijke aanpak bij de heraanleg van drukke wegen

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van mevrouw Lindekens tot de heer Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over maatregelen voor een kindvriendelijke aanpak bij de heraanleg van drukke wegen.

Mevrouw Lindekens heeft het woord.

Mevrouw Kathy Lindekens (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, ik ben de voorbije weken door tientallen kinderen van verschillende scholen aangeklampt. Ze lopen school in de nabijheid van een drukke weg, de Turnhoutse Baan. Dat is een drukke invalsweg naar Antwerpen, en tevens een winkelstraat.

Dit is voor u een vertrouwd dossier, want zowel de stad, het Gewest als de Lijn zijn bij de heraanleg van deze weg betrokken. Ik beseft dat het ook een moeilijk dossier is, dat reeds lang aansleept. Er zijn verschillende opties genomen inzake de heraanleg. Daarover verschillen de opvattingen.

Ik wil me hier niet uitspreken over de functie die de weg moet krijgen. Wel wil ik ingaan op de bezorgdheid van de kinderen om hun veiligheid. Vele kinderen uit de buurt moeten vier keer per dag van deze drukke straat gebruik maken om zich van en naar school te verplaatsen. Cijfers van het Nationaal Instituut voor de Statistiek tonen aan dat in 1994 meer dan 11.300 kinderen tijdens de uren voor en na de schooltijd in een verkeersongeval betrokken zijn geraakt, waaronder erg veel fietsers.

Is bij de heraanleg van deze drukke straat voldoende rekening gehouden met de verkeersveiligheid van de kinderen ? Zo ja, waarom is er dan geen fietspad gepland ? Meer in het algemeen vraag ik me af of u als minister geen code kan opleggen aan uw administratie en aan de gemeenten om bij de heraanleg van drukke straten prioritaire zorg te besteden aan de verkeersveiligheid van kinderen. Dat zou zeker zo moeten zijn als die straten nabij scholen liggen. De huidige heraanleg van straten kan gevolgen hebben voor vele toekomstige generaties van schoolgaande kinderen.

De voorzitter : Minister Baldewijns heeft het woord.

Minister Eddy Baldewijns : Mijnheer de voorzitter, ik dank mevrouw Lindekens voor deze vraag. Over deze problematiek word ik geregeld aangesproken. Gisteren heb ik een van mijn kabinetsmedewerkers ter plaatse gestuurd om na te gaan of de Turnhoutse Baan breed genoeg is om een fietspad aan te leggen. Dat bleek niet het geval. Waarvoor heeft men dan wel geopteerd ?

In de eerste plaats heeft men centraal een tram- en buslijn gereserveerd. Dat past in een beleid dat het openbaar vervoer, zeker in een stad als Antwerpen, wil promoten.

Daarnaast moeten we uiteraard een rijweg voor autoverkeer behouden. Zoals u zelf opmerkte, gaat het hier om een zeer belangrijke toegangsweg. Om hoge snelheden te verhinderen, heeft men deze rijweg zo smal mogelijk gehouden. Vrachtvervoer moest echter mogelijk blijven. Langs deze weg liggen immers heel wat handelszaken. Het ligt in de beleidsvisie om die zaken zo leefbaar mogelijk te maken. Als we bovendien de functie van winkelstraat-wandelstraat in stand willen houden, moeten er voldoende brede voetpaden zijn. Als we dit alles optellen, blijft er onvoldoende ruimte over om een fietspad aan te leggen.

Uit nader onderzoek bleek dat een eventueel fietspad te smal zou zijn. Langs een drukke rijweg zou hiermee de veiligheid van de fietser zeker niet gediend zijn, en zou het onveiligheidsgevoel alleen maar groter worden. Experts ter zake oordelen dat mits een aanpassing van de snelheid, een vermenging van het verkeer veiliger is dan een te smal fietspad net naast de rijweg.

Mevrouw Lindekens, onze gemeenten genieten op dit vlak een belangrijke autonomie. Ik deel uw bezorgdheid, maar het is aan de gemeenten om stelselmatig fietspaden aan te leggen. Als we met de betrokken partners om de tafel zitten met het oog op mobiliteitsconvenanten, zullen we hiervoor pleiten. De uiteindelijke beslissing ligt echter bij de gemeenten zelf. Wat de gewestwegen betreft, hebben mijn voorgangers een belangrijk programma opgestart om systematisch fietspaden aan te leggen. Dit jaar wordt hieraan 1 miljard frank uit onze begroting besteed.

Mevrouw Kathy Lindekens : Ik wil me niet al te zeer op het concrete geval concentreren, en evenmin uitmaken of een tram- en buslijn al dan niet te verkiezen is boven een fietspad. Het Nationaal Instituut voor Verkeersveiligheid heeft echter bevestigd dat in een drukke straat in een bebouwde kom de beste oplossing voor fietsende kinderen hoe dan ook een fietspad is. Ik vind het bovendien vreemd dat kinderen worden gebruikt als natuurlijke buffer om het verkeer af te remmen.

Ik hoop dat u dit onderwerp inderdaad ter sprake zult brengen bij het overleg.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

MOTIE VAN ORDE

Voorstel tot wijziging van de orde van de werkzaamheden

De voorzitter : De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter : Mijnheer de voorzitter, het Bureau heeft heel duidelijke afspraken gemaakt over de onderwerpen van de actuele vragen. Ik betreur dat in de plenaire vergadering vragen worden gesteld die het lokale niveau amper overstijgen. Een fietspad op de Turnhoutse Baan is een heel interessant onderwerp, dat herhaaldelijk aan de orde is gekomen in de Verkeerscommissie van de Antwerpse gemeenteraad. Ik twijfel er echter aan of u dit soort vragen hier moet toelaten. Dat is in strijd met alle afspraken van het Bureau.

De voorzitter : Mijnheer Dewinter, ik zal niet elke keer op dergelijke discussies ingaan. Het is mijn bevoegdheid om hierover te oordelen. In dit geval ging het om een algemeen probleem, geïllustreerd met een voorbeeld. De vraag van uw fractiegenoot kan dan eveneens als een lokale aangelegenheid worden beschouwd. Dit geldt bijvoorbeeld ook voor de vragen met betrekking tot de RMT. In dit geval gaat het om fietspaden aan drukke wegen.

ACTUELE VRAGEN (Regl. art. 81)(Voortzetting)

Actuele vraag van de heer Pieter Huybrechts tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de aanwerving door De Lijn van metrotoezichters die over de kennis van het Arabisch en het Berbers moeten beschikken

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Huybrechts tot de heer Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de aanwerving door De Lijn van metrotoezichters die over de kennis van het Arabisch en het Berbers moeten beschikken.

De heer Huybrechts heeft het woord.

De heer Pieter Huybrechts (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, via de diensten van de VDAB werft de Vlaamse openbare instelling De Lijn in Antwerpen een pre-metrotoezichter aan. Van de kandidaten eist men dat ze, naast een goede kennis van het Nederlands, eveneens over een goede kennis van het Arabisch en het Berbers beschikken. Andere studievereisten zijn niet vermeld.

Mijnheer de minister, bent u van mening, dat deze vacature, conform de taalwetgeving is ? In het Vlaamse landsdeelte is het Nederlands immers de enige officiële taal voor openbare instellingen. Ik meen dat autochtone laaggeschoolde mensen voor deze job niet in aanmerking kunnen komen. We kunnen van hen namelijk moeilijk

verwachten dat ze over een goede kennis van het Berbers en het Arabisch zouden beschikken. Ik meen ook dat er in dit geval sprake is van anti-Vlaamse discriminatie.

Graag vernam ik welke maatregelen u overweegt om dergelijke vacatures, die in strijd zijn met de taalwetgeving, in de toekomst te vermijden.

De voorzitter : Minister Baldewijns heeft het woord.

Minister Eddy Baldewijns : Mijnheer de voorzitter, bij de opening van de pre-metrokoker tussen het Centraal station en het Sportpaleis, besloot De Lijn dat een bijkomende aanwerving van bus- en tramchauffeurs noodzakelijk was.

Men heeft in eerste instantie geprobeerd om voor deze aanwerving mensen te putten uit de bestaande wervingsreserve. In deze reserve komen eveneens mensen voor die de Belgische nationaliteit hebben, maar afkomstig zijn uit andere landen. Gezien de bijzondere ligging van deze lijn, en de bevolking die ze gebruikt, achtte De Lijn het nuttig om te laten onderzoeken of er geen mensen waren die met de plaatselijke bevolking zouden kunnen communiceren. De VDAB heeft dit onderzocht en tekende een profiel uit waarbij deze taalkennis tot uitdrukking kwam. Deze profielbeschrijving werd opgenomen in het Werk-Informatiesysteem. Men verzekerde de verantwoordelijken van De Lijn ervan dat dit conform de taalwetgeving was. Er zijn eveneens mensen in dienst gekomen die van buitenlandse oorsprong zijn.

Of hier nu sprake kan zijn van discriminatie, wanneer een personeelslid over een extra voordeel beschikt om contacten te hebben en te communiceren met de klanten van onze vervoersmaatschappij, zou ik toch durven betwijfelen. Dit laten we dus best buiten de discussie.

De voorzitter : De heer Huybrechts heeft het woord.

De heer Pieter Huybrechts : Ik dank de minister voor zijn antwoord. Niemand kan echter ontkennen dat van Vlaamse laaggeschoolden onmogelijk kan worden verwacht dat ze over een kennis van het Arabisch en het Berbers beschikken. Het is toch zo logisch als het maar kan zijn dat die mensen op die manier worden uitgesloten.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Jos Geysels tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over verklaringen van de gede-

geerd bestuurder van de BRTN inzake televisiereclame op de openbare omroep

Actuele vraag van de heer Carl Decaluwé tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over de uitspraken van de gedelegeerd bestuurder van de openbare omroep met betrekking tot het toelaten van reclame op de BRTN-televisie

Actuele vraag van de heer Tuur Van Wallendael tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over TV-reclame op de BRTN

Actuele vraag van de heer Jan Penris tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over de uitspraak van de gedelegeerd bestuurder van de BRTN voor het invoeren van televisiereclame-televisie

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van de heer Geysels tot de heer Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over verklaringen van de gedelegeerd bestuurder van de BRTN inzake televisiereclame op de openbare omroep en van de heer Decaluwé tot minister Van Rompuy, over de uitspraken van de gedelegeerd bestuurder van de openbare omroep met betrekking tot het toelaten van reclame op de BRTN-televisie en van de heer Van Wallendael tot minister Van Rompuy, over TV-reclame op de BRTN en van de heer Penris tot minister Van Rompuy, over de uitspraak van de gedelegeerd bestuurder van de BRTN voor het invoeren van televisiereclame-televisie.

De heer Geysels heeft het woord.

De heer Jos Geysels (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, deze ochtend stond in de krant De Morgen een mooie uitspraak van een Nederlandse doctorandus. Deze zei : als je politiek raak wil schieten, moet je juist boven het doel mikken, en dan speelt de wet van de zwaartekracht. Misschien was het de bedoeling van de nieuwe afgevaardigd bestuurder van de BRTN om in die zin een aanzet te geven in het kader van het maxidecreet. Wat ons betreft heeft hij toch werkelijk naast het doel geschoten. Om dit te bewijzen wil ik vier korte argumenten aanvoeren.

Ten eerste, met zijn pleidooi voor reclame op televisie gaat hij in tegen een tendens om de openbare omroep iets minder te bedelven onder reclame. Ten tweede, hij spreekt de verklaring tegen die hij op 5 april jongstleden in de commissie voor Mediabeleid aflegde waarin hij meedeelde in principe voorstander te zijn van het reclamenvrij maken van de openbare omroep. Ten derde, ik ontwaar een lichte contradictie ten aanzien van het feit

dat hij zowel schriftelijk als mondeling aan een aantal personeelsleden vraagt geen verklaringen af te leggen die het debat en de besluitvorming inzake de openbare omroep zouden hypothekeren. Zelf legt hij toch een – minimaal gezegd – interessante verklaring af. Ten vierde – het belangrijkste –, ongeveer een maand geleden heeft hij in de commissie voor Mediabeleid gevraagd dat politici zich niet zouden bemoeien met de interne keuken en organisatie van het bedrijf genaamd BRTN. Daarin had hij gelijk. We verwachten dan toch wel dat hij zelf geen verklaringen aflegt die rechtstreeks verband houden met doelstellingen, met interpretaties van decreten, laat staan met voorstellen die ingaan tegen de huidige decreten.

Samengevat, mijnheer de minister : het parlement wacht lang, iets langer dan vooropgesteld op het maxidecreet. Ondertussen wordt het vacuüm opgevuld met allerlei verklaringen die een verkeerde interpretatie geven aan artikel 4 van het minidecreet, handelend over de opdracht van de BRTN. Bovendien dreigen ze de besluitvorming over het maxidecreet te hypothekeren.

Was u op de hoogte van deze gedachtengang en verklaringen ? Maakt dit deel uit van het beleidsplan waarop we al zo lang wachten ? Daarbij nog deze verzuchting : wacht niet te lang met het maxidecreet, anders zou de heer De Graeve misschien wel eens een volmacht kunnen krijgen, terwijl we het debat over de doelstellingen van de BRTN toch willen voorbehouden aan de democratie.

De voorzitter : De heer Decaluwé heeft het woord.

De heer Carl Decaluwé (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, aanvullend op wat de heer Geysels verklaarde en waar ik het volledig mee eens ben, stellen we vast dat de heer De Graeve pleit voor het brengen van reclame op televisie. Hij voegt er zelfs aan toe dat men, als dit zou kunnen, het radiomonopolie van de BRTN ook zou laten vallen. In zijn uiteenzetting ten overstaan van de pers koppelt hij dat duidelijk aan elkaar. U moet goed weten dat het reclame-monopolie nog steeds bij VTM berust. Zolang Europa ons niet veroordeelt, wat ik ook niet geloof, denk ik dat er voorlopig geen sprake kan zijn van enige discussie ter zake.

Ten tweede, ik denk, zoals de heer Geysels eveneens al zei, dat we straks moeten kijken wat er zoal dient te gebeuren op het vlak van de financiering. We moeten een duidelijk inzicht hebben in de hele budgetplanning. Ik wil er ook aan toevoegen dat dit complexe dossier bijvoorbeeld zou kunnen worden gekoppeld aan artikel 92 van de huidige gecoördineerde mediawetgeving, dat verklaart dat inkomsten van reclame en sponsoring ook zouden kunnen worden overgeheveld naar de pers. Er zijn hieromtrent echter geen uitvoeringsbesluiten.

Decaluwé

De heer De Graeve pleit evenwel voor reclame op de BRTN-televisie. Hij wil tevens het radiomonopolie van de BRTN opheffen. Zolang Europa geen veroordeling uitspreekt, ligt het reclamemonopolie bij VTM.

Inzake de financiering pleit ik ervoor dat we inzicht krijgen in de planning van het budget. Ik ben me ervan bewust dat dit een complex dossier betreft en stel voor dat het wordt gekoppeld aan artikel 92 van de huidige gecoördineerde mediawetgeving. Daarin staat dat de inkomsten van reclame en sponsoring naar de pers kunnen worden overgeheveld. Ten slotte worden we eens te meer geconfronteerd met beleidsuitspraken met budgettaire gevolgen, waarvan we hadden afgesproken dat ze hier thuishoren en niet aan de Reyerslaan.

Mijnheer de minister, was u op de hoogte van deze uitspraak ? Werd de visie van de heer De Graeve gesteund door de raad van bestuur van de BRTN ? Dreigt die uitspraak de discussie over het maxidecreet niet te hypothetiseren ?

De voorzitter : De heer Van Wallendael heeft het woord.

De heer Tuur Van Wallendael (*Op de tribune*) : Voorzitter, Minister, geachte collega's, ik sta oprecht versteld van de grote inventiviteit van de heer De Graeve. Meer geld vragen voor de openbare omroep is inderdaad een originele oplossing voor de problemen. Waarom hebben zijn voorgangers daar toch nooit aan gedacht ?

Past dit in een beleidsplan ? Zijn er in dat verband contacten geweest met leden van uw kabinet ? Zullen we ter zake worden ingelicht ?

De voorzitter : De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, toen we in de Kerstperiode het minidecreet goedkeurden, hebben we afgesproken dat we het maxidecreet rond Pasen zouden behandelen. Intussen is Hemelvaartsdag al voorbij en is het bijna Pinksteren. De heer De Graeve heeft nu blijkbaar het licht gezien. Vermoedelijk heeft hij een soort voorontwerp klaargestoomd dat weliswaar nog niet publiek is gemaakt, maar wel in de wandelgangen circuleert. Een van de elementen daarin is het verdwijnen van het BRTN-orkest. Een ander punt betreft de vraag naar meer middelen. De heer Decaluwé vergist zich als hij zegt dat minister Van Rompuy daar niet van op de hoogte was, aangezien Gazet van Antwerpen vandaag zijn antwoord publiceert.

Het debat wordt op dit moment grotendeels in de coulissen gevoerd. Wanneer zal het aan bod komen op de voorgeschreven plaats, het Vlaams Parlement ?

De voorzitter : Minister Van Rompuy heeft het woord.

Minister Eric Van Rompuy : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, ik had vanmorgen een gesprek met de gedelegeerd bestuurder. Hij zal zijn beleidsplan in de eerste week van juli neerleggen bij de raad van bestuur van de BRTN.

Dit beleidsplan bevat alle elementen die tot het maxidecreet moeten leiden : de discussie over het statuut, de financiering, de structuur van de openbare omroep, de taakomschrijving. Dit beleidsplan zal begin juli worden neergelegd bij de raad van bestuur, die het zal behandelen en beoordelen. Nadien zullen De Vlaamse regering en het Vlaams Parlement de financiële implicaties en noodzakelijke decretale aanpassingen nagaan.

Ik heb de tekst gelezen die de heer De Graeve gisteren, tijdens de persconferentie, uitsprak. Hij zei dat volgens zijn eerste analyse de BRTN nood heeft aan meer middelen. Het Vlaams Parlement en de Vlaamse regering moeten worden overtuigd van de noodzaak hiervan. Hij sloot televisiereclame niet uit.

De financiële analyse zal worden gemaakt op basis van het beleidsplan. De financieringswijze zal voortvloeien uit decretale aanpassingen door het Vlaams Parlement. Gisteren stelde ik al heel duidelijk dat, zolang het VTM-monopolie inzake reclame niet decretaal wordt opgeheven, er geen sprake kan zijn van reclame op de BRTN-televisie.

Ik heb de indruk dat het Vlaams Parlement wat zenuwachtig wordt. De discussie over het BRTN-orkest moet ook in eerste instantie worden gevoerd door de BRTN-bestuurder en de raad van bestuur. Zij staan in voor het bestuur. Het maxidecreet zal worden gebaseerd op het beleidsplan dat door de Raad van Bestuur wordt goedgekeurd. Wij moeten ons daar toch niet mee bemoeien. Laten we de zaken rustig bekijken en de fundamentele beleidsvisie afwachten.

Het is een moeilijk en complex dossier. Er moeten fundamentele opties worden genomen. De pers schrijft dat BRT1 een kopie van Radio Donna zou worden. Dat is een karikatuur ; dat kan niet in de mond van de gedelegeerd bestuurder worden gelegd. De Vlaamse regering en het Vlaams Parlement zullen uiteindelijk de decretale, financiële invulling bepalen.

De voorzitter : De heer Geysels heeft het woord.

De heer Jos Geysels : Mijnheer de voorzitter, het is belangrijk duidelijk te maken dat een manager van een bedrijf zoals Alcatel het onderscheid moet kennen tussen

Geysels

Alcatel en de BRTN. Het antwoord van de minister gaat ook in die richting.

Het is ook normaal dat wanneer er een vuurtje wordt gestookt, dit kan leiden tot brandende vragen in het parlement. Aan de parlementsleden was – na de stemming van het minidecreet – gevraagd om een zekere voorzichtigheid aan de dag te leggen in verband met de interne keuzen van de BRTN enerzijds en met de beleidsopties voor het maxidecreet anderzijds. Als er tussen die twee periodes een veenbrand dreigt te ontstaan, die meer leidt tot zenuwachtigheid bij de BRTN zelf dan tot zenuwachtigheid in het parlement, denk ik dat de actuele vragen die vandaag aan u worden gesteld, u een dubbele boodschap meegeven.

De eerste boodschap is dat u niet te lang mag wachten met het maxidecreet. Anders zou dit maxidecreet wel eens kunnen dienen om elders genomen beslissingen te bekrachtigen. Het parlement wordt dan buitenspel gezet. De tweede boodschap is dat een aantal regels die men formuleert ten aanzien van de personeelsleden, toch minstens door degene die het decreeteert zelf ook in acht moeten worden genomen ; ik heb het hier natuurlijk over de in het openbaar afgelegde verklaringen. Anders zou het vuur wel eens kunnen overslaan.

De voorzitter : De heer Decaluwé heeft het woord.

De heer Carl Decaluwé : Mijnheer de minister, ik denk niet dat het in dit parlement de bedoeling is om het dossier te verbranden. Integendeel, ik denk dat iedereen brandt van ongeduld om de nodige initiatieven te nemen om de BRTN opnieuw haar rechtmatige plaats in het medialandschap te geven.

Ik wil toch duidelijk benadrukken dat wanneer men maatregelen voorstelt met budgettaire consequenties, het Vlaams Parlement hierover het laatste woord heeft. De heer De Graeve moet dit duidelijk beseffen. Het meerjarigenplan moet uiterlijk op 31 mei worden ingediend. We hopen dan ook dat we zo spoedig mogelijk de tweede stap kunnen zetten om de BRTN opnieuw een goede kans te geven.

Indien de heer De Graeve dergelijke uitspraken niet had gedaan, dan waren er nu ook geen vier actuele vragen geweest.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Jos Geysels, Jef Sleetckx en Chris Vandenbroeke c.s. betreffende de drastische verlaging van de werkloosheid
– 271 (1995-1996) – Nrs. 1 tot 3

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren André Denys, Karel De Gucht, Didier Ramoudt, Marino Keulen, Dirk Van Mechelen en Louis Bril betreffende het leggen van prioriteiten inzake de bestrijding van de werkloosheid
– 280 (1995-1996) – Nrs. 1 tot 2

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Paul Deprez en Johan De Roo c.s. betreffende het Vlaamse werkgelegenheidsbeleid
– 292 (1995-1996) – Nrs. 1 tot 4

Bespreking (Voortzetting)

De voorzitter : U weet dat we deze morgen hebben beslist om vóór de actuele interpellaties eerst de bespreking over de resoluties voort te zetten. Er zijn nog twee sprekers ingeschreven : de heren Vandenbroeke en Voorhamme.

De heer Vandenbroeke heeft het woord.

De heer Christiaan Vandenbroeke (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, heren ministers, collega's, ik zal beginnen met een boutade : het zijn blijkbaar ongewone tijden. We stellen vast dat er resolutie na resolutie en amendement na amendement komt. De agenda wordt heel even onderbroken, en naar mijn mening ook terecht. Ik hoorde deze morgen de fractievoorzitter van de CVP zeggen : het gaat hier om jobs ; het gaat hier om werkgelegenheid. Dit is een hoofdthema dat binnen het Vlaams Parlement se-reen moet kunnen worden besproken.

Ik wil tegelijkertijd ook een evaluatie maken. Waarmee zijn we in feite bezig ? Wat doen we in verband met een belangrijk thema als werkgelegenheid ?

Mijn vaststellingen zullen scherp zijn, maar niet cynisch. Medio '96 hebben we in Vlaanderen 220.000 statistische werklozen. Dat is het geflatteerde resultaat van een uitzuivering. De werkelijkheid is nog schrijnender : eigenlijk hebben we 400.000 werklozen. Straks studeren er weer enkele tienduizenden af. Over een paar maanden schommelt het werkelijke werkloosheidscijfer in Vlaanderen tussen 450.000 en 500.000. Ik weiger een doemdenker te zijn, maar ik wil wel een Vlaams-realist zijn. Vanmiddag al bracht de heer Sleetckx deze beangstigende werkelijkheid onder onze ogen.

Wat wordt er gedaan in Vlaanderen voor deze topprioriteit ? Er worden veel praatjes verkocht. Er wordt veel gepalaverd. Dat zijn de woorden van CVP-fractieleider De Roo. Het onderwerp verdrinkt in een vloedgolf van woorden, resoluties en amendementen. De dadendrang is ech-

Vandenbroeke

ter gering. We hebben een centrum-linkse, travaillistische regering. Als vijftiger verkeerde ik in de overtuiging dat een travaillistische regering er een erezaak van zou maken om de gesel van de werkloosheid uit te roeien. Zonder me te verliezen in discussies over de datering van de resoluties, stel ik sec en zakelijk vast dat veel tijd verloren ging met woordkramerij en gevit. Vanmorgen lanceerde de heer Denys dan weer de piste van de derde weg. Van al die zogenaamde pistes ligt Vlaanderen niet meer wakker. Vlaanderen wil jobs. Vlaanderen wil dat het confederale model, dat ook door de minister-president met veel aplomb werd aangekondigd, werkelijkheid wordt. Vlaanderen wil feiten en daden.

Ik zet een paar punten op een rij. Een jaar geleden werd het verdrag van Leuven ondertekend, waarop alle democratische strekkingen hebben ingespeeld. De ondertekenaars van dit verdrag zeiden dat de werkloosheid tot het jaar 2003 een gesel zou blijven. Conjunctureel staan we voor zeven magere jaren. Er moet dan ook voor een overeenkomstig beleid worden gezorgd. Het verdrag van Leuven werd ondertekend tijdens de verkiezingsweek. Sommige mensen dachten dat men weleens op onzuivere gedachten zou kunnen komen. Ondertussen is er zelfs een publikatie op de markt gekomen met de titel Onzuivere gedachten. Ik heb hier geen enkel probleem mee. Waar ik wel problemen mee heb is het toeschrijven van onzuivere gedachten aan politici. De redenering achter het verdrag van Leuven was het besef dat het kiezerscorps door de hoge werkloosheid en de vele miserie wel eens op slechte gedachten zouden komen. En dat is veel erger.

Ik wil aan deze coalitie volgende boodschap meegeven : let op uw daden, want over drie jaar zijn er nog eens verkiezingen. De conjunctuur zit tegen. Er zouden bij heel wat kiezers onzuivere gedachten kunnen groeien. Er zijn er naar mijn smaak nu al veel te veel. Ik doe hier een oproep om niet resolutie na resolutie goed te keuren, maar wel de resolutie van de Volksunie, Agalev en de SP te onderschrijven. De cijfers van de werkloosheid moeten bij prioriteit drastisch worden gehalveerd.

Ik zet een aantal vaststellingen op een rij ter illustratie van de onmacht van deze coalitie. De regering vertoont intellectuele nervositeit. Er is veel goodwill aanwezig, maar ik wil daden zien. Het Verdrag van Leuven werd wel door allen ondertekend, maar wordt nu door beschouwingen links en rechts geamendeerd.

Ongeveer een jaar geleden heeft de regering haar regeerverklaring toegelicht. Zij beloofde van de werkgelegenheid een topprioriteit te maken en wenst de werkloosheid tegen 2000 te halveren. Bij het aantreden van deze regering bedroeg de werkloosheid in Vlaanderen 11,4 percent. Mijnheer de voorzitter, de Volksunie zal nooit meedoen

aan doemdenken. Toch vrees ik dat binnen een paar maanden de werkloosheidsgraad zal stijgen tot 15 à 16 percent. Eén op zes mensen zal geen werk hebben. Dat kan ik niet aanvaarden. Deze coalitie heeft de halvering van de werkloosheid uitgeroepen tot topprioriteit. Voor de Volksunie is dit een resultaatsverbintenis ! We zullen u op uw daden beoordelen. Ik hoor de heer De Roo graag zeggen dat inspanningen inzake werkgelegenheid voorrang moeten krijgen en dat de werkloosheid een ware gesel is. Als hij het echt meent, moet de regering dringend werk maken van deze problematiek.

Eind vorig jaar heeft het Vlaams Parlement de begroting besproken. De meerderheidspartijen verkondigden in koor dat budgettaire orthodoxie en de zogenaamde De-meester-norm heiligmakend zijn. Tijdens de bespreking heeft de Volksunie de regering gewaarschuwd geen al te conservatieve maatregelen te nemen. We bevinden ons in de zeven magere jaren. De volgende eeuw biedt betere perspectieven. Daarom hebben mijn fractie en Agalev u opgeroepen de intermediaire periode van 1996-1998 te overbruggen door meer uitgaven te doen voor werkgelegenheid. We hebben erop aangedrongen van de budgettaire strenge normen geen fetisj te maken zodat bijkomende middelen konden worden vrijgemaakt. De meerderheid heeft geoordeeld dat dit onbespreekbaar was.

Een paar weken later onderhandelde de Vlaamse regering met de sociale partners over een banenplan. Het fameuze Banenplan dat een paar peanuts oplevert, lokt onmiddellijk reactie uit bij de SP-fractie. De heer Voorhamme doet het plan af als zotte kuren.

Collega's, men moet weten wat men wil. Tijdens het begrotingsdebat wimpelt men het voorstel van de Volksunie over bijkomende financiële middelen ter bestrijding van de werkloosheid af omwille van de budgettaire orthodoxie. Dan moet men naar aanleiding van een Vesoc-bijeenkomst een paar weken later niet verklaren dat het Vlaams Banenplan een zotte kuur is. Nog achtenveertig uur later komt de minister-president het Vlaams Banenplan toelichten, terwijl de heer Voorhamme welwillend luistert.

Zijn de zotte kuren dan ineens voorbij ? Het wordt allemaal met de mantel der liefde toegedekt. Wat er tijdens die 48 uur is gebeurd, dat mag God en Klein Duimpje weten.

De SP-partner is natuurlijk zielsgelukkig, want er is over de begrotingscontrole heen een potteke van vijfhonderd miljoen frank gevonden. Euforie en alles is in orde. We weten nog altijd niet op welke manier dit mogelijk was. Wat is nu vijfhonderd miljoen frank ? Collega's, een simpele deling is vlug gemaakt. Dit vertegenwoordigt heel precies en afgerond naar boven 0,1 percent van de ingezette middelen. De plooiën zijn weer gladgestreken. Deze

Vandenbroeke

coalitie doet het weer. Het waren zotte kuren, maar nu zullen we er weer het beste van maken. Collega's, waar gaan we het beste van maken ? Laat ons eerlijk zijn ! Ik zet een paar puntjes op een rijtje, niet meer dan nodig.

Er is een herschikking van het Jeugdgarantieplan naar de eerste werkervaring. Er wordt een stukje filosofie gegeven rond het waarom ervan. Hier en daar sneuvelen wel een aantal jobs en dat lokt de nodige betogingen uit. Op de dag van de voorstelling van het Vlaams Banenplan werd er trouwens betoogd : op dat ogenblik enkel in West-Vlaanderen, nadien ook in andere provincies. Door de herschikking van middelen vervangt men de ene nepjob, namelijk een Gesco, door een andere. Men maakt enkele honderden mensen doodongelukkig om er ongeveer evenveel in een andere nepjob te steken. De betekenis daarvan is onbestaande.

De voorzitter : De heer Bossuyt heeft het woord.

De heer Gilbert Bossuyt : Ik kan niet nalaten even het woord te vragen, door de ludieke manier waarop de heer Vandenbroeke het over het banenplan heeft.

De heer Christiaan Vandenbroeke : Mijnheer Bossuyt, heb ik het goed begrepen ? Zei u ludiek ?

De heer Gilbert Bossuyt : Inderdaad, uw voorstelling is ludiek. De Volksunie gaat akkoord om de Demeesternorm te laten vallen. U hebt wijselijk niet gezegd met welke omvang. Dat laat u in het midden en is blijkbaar niet belangrijk. U pleit voor een aanzienlijke hoeveelheid bijkomende middelen. Ik ben het daar gedeeltelijk mee eens. Aan de andere kant is het voor ons ook duidelijk en vinden we het geen schande dat ons uitgangspunt erin bestaat om ons aan de begrotingsnorm te houden. Als u dat niet doet, moet u durven zeggen hoeveel middelen u dan wel voor werkgelegenheid wenst te voorzien. U hebt immers het woord eerlijkheidshalve gebruikt.

Om welk soort werkgelegenheid gaat het ? Wat zal u dan in deze begroting laten vallen ? Want het is natuurlijk al te gemakkelijk de huidige politiek op een badinerende manier te beschrijven en te verkondigen dat er overal een tekort is. U moet opgeven welke andere prioriteiten u wilt laten vallen. Dit zou uw verhaal een stuk geloofwaardiger maken.

De heer Christiaan Vandenbroeke : Mijnheer Bossuyt, we hebben een normaal, menselijk en natuurlijk respect voor elkaar, maar nu ergert u me echt, omdat u hier twee woorden laat vallen die me niet zinnen in zo'n cruciaal dossier. Over dit dossier spreekt men niet ludiek en ook niet badinerend. Dergelijke woorden maken me pas emotioneel kwaad. Als ik deze woorden in deze thematiek hoor uitspreken door de SP-fractievoorzitter, die ik noch-

tans ten zeerste waardeer, dan word ik pas echt kwaad. Dan begrijp ik met andere woorden ten volle waarom dit centrum-linkse beleid tot niets meer in staat is. Dit is niet ludiek of badinerend, mijnheer Bossuyt.

Collega's, is dit een ludieke uiteenzetting ?

De heer Gilbert Bossuyt : Ik heb vele parlementsleden zien glimlachen om uw mooi verhaaltje, mijnheer Vandenbroeke.

De heer Christiaan Vandenbroeke : Volstaat een glimlach om het ludieke karakter van mijn betoog aan te tonen ? Misschien wijst zo een glimlach erop dat men zich op een eerder afstandelijke manier inleeft in mijn uiteenzetting. Misschien bevat die toch wel enig waarheidsgehalte. Niet alles moet altijd centraal worden opgelegd of geïndoctrineerd.

We behoren tot de oppositie. Ook ik heb vanmorgen aanstoot genomen aan bepaalde uiteenzettingen. Mijnheer Bossuyt, de Volksunie heeft zowel tijdens commissievergaderingen als in de plenaire vergadering steeds geprobeerd om het debat eerlijk, kritisch en constructief te voeren. Er schuilen inderdaad goede punten in het voorstel. Maar u verwacht toch niet van een oppositiepartij dat ze die enkele positieve punten op de tribune komt onderstrepen ? We maken enkele kritische bedenkingen. Gelieve daar ook rekening mee te houden.

De voorzitter : Minister Van Rompuy heeft het woord.

Minister Eric Van Rompuy : In zijn toespraak op het einde van de vorige zittingsperiode heeft de heer Schiltz zijn boodschap voor de toekomst uitgesproken. Zijn woorden staan me nog duidelijk voor de geest : Vlaanderen mag nooit de weg opgaan van de federale staat. Vlaanderen mag nooit schulden en begrotingstekorten opstapelen.

Als er één doelstelling was waar de heer Schiltz kon achterstaan, dan was het wel de optie om in 1998 het begrotingstekort tot nul frank te herleiden. Hij noemde dit belangrijk voor de volgende generatie. Het zal eveneens een essentiële voorwaarde zijn om met de Franstaligen over financieringswetten of de staatshervorming te kunnen onderhandelen. Wanneer deze onderhandelingen plaatsvinden, zullen we, dank zij het weggewerkte begrotingstekort, op geen enkele wijze bij de federale overheid moeten aankloppen. Op dat ogenblik zullen we volledig zelfstandig eigen beleidskeuzen kunnen maken. Het verwondert me dus dat u hier vandaag komt beweren dat deze doelstelling – het wegwerken van het begrotingstekort – geen goed idee is. Dat is nieuw voor mij. Ik heb de heer Van Grembergen of andere leden van de Volksuniefractie dat nog nooit horen zeggen.

De heer Christiaan Vandenbroeke : Mijnheer de minister, ik waardeer het ten zeerste dat u net als mij aandachtig luistert naar de uiteenzettingen van de heer Schiltz. Hij is inderdaad een wijs man. Dat heeft hij ook op federaal niveau bewezen. Hij heeft er immers op een vrij serene manier voor kunnen zorgen dat het proces van federalisering op het goede spoor kwam. We hopen allemaal dat dit zal uitmonden op een confederatie.

De heer Schiltz kende tot in de perfectie de boekhoudkundige en staathuishoudkundige aspecten van dit land. Hij is echter niet meer nauw betrokken in Brusselse politiek. Wellicht kent hij de begroting en de begrotingsmogelijkheden van dit Vlaams Parlement niet meer tot in de puntjes. Vermoedelijk weet de heer Schiltz niet dat deze regering voor de jaren 1997, 1998 en 1999 naar de nul-norm streeft. Het siert de regering dat ze ter zake niet roekeloos te werk wil gaan. Iedereen die de begrotings-evolutie volgt, moet echter toegeven dat de eerstvolgende twee of drie jaar 10 tot 15 miljard frank beschikbaar zijn voor stimulerende maatregelen.

Neem de Volksunie niet kwalijk dat ze een visie uitdraagt. We zitten nog steeds in de zeven magere jaren. Tweeduizend jaar geleden stond eenzelfde conclusie in de conjunctuuranalyses. Er zijn vette en magere jaren. Door omstandigheden bevinden we ons in de magere jaren. Laten we daar dan ook besluiten uit trekken.

Als we weten welk spaarpotje er nog is, en hoe hoogdringend het werkgelegenheidsprobleem is – de heer De Roo heeft daar nog op gewezen – moeten we durven optreden. Dat zijn geen zotte kuren, integendeel. Het is een haast visionaire actie. Ik wil u altijd de tekst geven waarmee ik dit standpunt ondersteun, mijnheer de minister. Het komt erop aan om bij te sturen zonder in uitwassen terecht te komen.

Ik zet nog een paar punten op een rij. Het experiment met de vennootschapsbelasting is op zichzelf een schitterend initiatief. Ik hoop dat u hierover een akkoord bereikt met de federale regering. Ik hoop echter ook dat de ambitie hoger ligt dan u nu laat uitschijnen. U lijkt te suggereren dat het in de traditionele sectoren al volstaat om de snelheid van de afbouw van jobs af te remmen.

Ik geef een tweede voorbeeld ter illustratie van het verschil tussen de blabla en de realiteit. Een aantal parlementsleden hebben het deze voormiddag al ter sprake gebracht, maar ik wil preciseren. In de aanbeveling van de resolutie van de heren De Roo en Voorhamme staat dat elke minister zich zal inzetten voor jobcreatie. Ik wil het niet hebben over de manier waarop dit moet gebeuren, maar zal aantonen hoe dit manifest mank loopt. Ondanks de opdracht worden de DAB's systematisch genekt. Er

wordt op bezuinigd voor tientallen miljoenen frank, zodat tientallen Gesco's in de kou komen te staan.

Waar zijn we mee bezig ? De meerderheidspartners ondertekenen een resolutie met als inhoud : regering, laat iedere minister voor jobs zorgen. Intussen is er budget- en begrotingscontrole en worden de DAB's gevisieerd. Deze Diensten voor Autonoom Beheer, die een reservefonds moeten aanleggen voor overbruggingen, moeten die kredieten nu afgeven. Zo verdwijnen vele Gesco's en krijgen we een surplus aan malaise en wantrouwen.

Ook mijn volgende voorbeeld, dat deze morgen eveneens ter sprake is gekomen, typeert het beleid. Het is een staaltje van mooie woorden met een twijfelachtige draagkracht. Ik vermoed dat het idee van de minister-president komt : het creëren van een Vlaams Observatorium van de Tewerkstelling. Dat klinkt als een roman. Op de tweede lijn van de toelichting lezen we : dit Vlaams observatorium zal detecteren waar de pijnpunten zitten. Als ik dit als Vlaams-nationalist en Vlaams-realist lees, dan maak ik me de bedenking dat een klein kind of zelfs een blinde kan zien waar de pijnpunten liggen. Een jongere voelt het niet alleen aan zijn ellebogen. Hij moet immers gaan stempelen.

De Vlaamse regering wil nu een Vlaams Observatorium van de Tewerkstelling aanstellen. Mijnheer Bossuyt, vertel me nu weer niet dat ik badineer en dat dit ludiek is. Dit is een droge vaststelling. Ik weiger nog altijd om cynisch te worden. Andere parlementsleden hebben deze morgen blijk gegeven van cynisme, maar ik blijf te goeder trouw. Ik vind het echter godgeklagd dat een Vlaams Observatorium zal detecteren en pijnpunten moet aanvoelen.

De voorzitter : De heer Bossuyt heeft het woord.

De heer Gilbert Bossuyt : Het lijkt me belangrijk dat we beschikken over een instrument om de pijnpunten telkens opnieuw te observeren. Het is belangrijk om prognoses te kunnen maken over de gevarieerde problematiek van de werkgelegenheid. We moeten de spanning tussen vraag en aanbod in de toekomst op een zeer gedegen manier kunnen opvolgen.

Dit is tevens zeer belangrijk voor de richting die aan bepaalde takken van het beroepsonderwijs moet worden gegeven. Het is zeker geen luxe om te kunnen beschikken over een instrument dat deze zaken telkens opnieuw evalueert.

De voorzitter : De heer Van Grembergen heeft het woord.

De heer Paul Van Grembergen : Mijnheer Bossuyt, het zal u met uw parlementaire ervaring niet vreemd zijn dat,

Van Grembergen

hoe mooier het tafellaken is dat over een tafel wordt gelegd, hoe lelijker de tafel meestal is.

De voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister Theo Kelchtermans : Mijnheer Vandenbroeke, volgens de informatie waarover wij beschikken, is er geen sprake van een vermindering van de financiële middelen waarover de DAB's op dit ogenblik beschikken. Deze middelen zullen dan ook ter beschikking blijven voor de DAB's die hiervan gebruik willen maken.

Vervolgens kom ik terug op het werkgelegenheidsobservatorium. Dit is in feite een orgaan dat de coördinatie van de verschillende cellen, zoals Viona, Steunpunt, enzovoort, organiseert.

De voorzitter : De heer Vandenbroeke heeft het woord.

De heer Christiaan Vandenbroeke : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Door de herschikkingen zal men enerzijds in het ene circuit voor een malaise zorgen en anderzijds zal men andere Gesco's plezieren. Dit is niet de juiste oplossing, integendeel ; de eindconclusie van dit patroon is een toename van de malaise.

Het Vlaamse Observatorium is een orgaan dat perfect thuishoort in de academische wereld. Ik hoop dan ook dat men vanuit de observatoria niet alleen de pijnpunten zal detecteren, maar dat men eveneens accenten zal leggen voor de toekomst.

Het Vlaams Parlement palavert nu al maanden over de datum en de inhoud van een werkgelegenheidsscolloquium. Dit colloquium, dat normaal zou plaatsvinden eind mei of begin juni, werd intussen uitgesteld tot het einde van het jaar.

Collega's, laat het houden van colloquia over aan de academische wereld die ervoor wordt betaald. Dit is geen onderdeel van de Vlaamse politiek, op een cruciaal moment, op het ogenblik dat er statistisch 200.000 werklozen zijn, in werkelijkheid 400.000 en straks misschien 500.000. We moeten dit probleem ernstig nemen en niet palaveren over wie de voorzitter zal zijn van het colloquium, in welke stad het zal plaatsvinden, enzovoort.

De voorzitter : De heer De Roo heeft het woord.

De heer Johan De Roo : Mijnheer Vandenbroeke, wat de benadering van het schrijnende probleem van de hoge werkloosheid betreft, ben ik het met u eens. Dit is een topprioriteit en het Vlaams Parlement zal hierin zijn verantwoordelijkheid moeten opnemen. U beweert dat er hiervoor meer middelen moeten worden uitgetrokken en u hebt kritiek op de begrotingspolitiek van de regering, wat ik u niet kwalijk neem. Misschien kunnen we afspre-

ken om, naast de bestaande maatregelen, ook daadwerkelijk maatregelen te nemen waardoor er nieuwe jobs zouden worden gecreëerd. Ik stel dan ook voor dat we ons engageren om te werken aan een aantal concrete, zo mogelijk nieuwe maatregelen, die dan kunnen worden besproken in de commissie voor Werkgelegenheid en Economische Aangelegenheden, dit teneinde de besprekingen af te ronden voor het eigenlijke werkgelegenheidsdebat.

Concrete maatregelen zijn moeilijker dan het geven van een uiteenzetting over dit ernstig probleem en zeggen dat er nood is aan een goede aanpak en meer middelen. Het gaat hier om een uitdaging en een verbintenis voor ons allen. Een concrete invulling betekent een stap vooruit.

Er wordt hier vaak gewezen op het Vlaams Banenplan en naar die ene maatregel van minister Van Rompuy. Dit plan bevat nog tal van andere maatregelen die de moeite waard zijn. U sprak over de oprichting van een Vlaams observatorium voor werkgelegenheid. De onderliggende bedoeling daarvan is het opdoen van voldoende kennis van zaken om strategieën te ontwikkelen om de langdurige werkloosheid aan te pakken. Heel de social profit-sector kwam deze ochtend aan bod, het gaat over duizend bijkomende jobs. KMO-innovatie Vlaanderen betreft het introduceren van jonge ingenieurs in KMO's. Op het vlak van de verankering van familiale bedrijven worden een aantal oplossingen geformuleerd voor overname, ook in geval van successie. Ook is er outplacement : men zal proberen iets te doen voor werknemers ouder dan vijftig jaar, wanneer hun onderneming faalt of moet sluiten. Er is arbeidsherverdeling en er zijn nog een aantal maatregelen. Ik zou het Vlaams Banenplan dus niet afdoen als iets onbenulligs en betekenisloos. U heeft dat misschien niet gedaan, maar ik wil er toch voor waarschuwen. We moeten de moeite doen om concrete maatregelen voor te stellen, die tot onze bevoegdheden behoren en zullen leiden tot meer jobs.

De voorzitter : De heer Vandenbroeke heeft het woord.

De heer Christiaan Vandenbroeke : Mijnheer De Roo, ik dank u voor deze serene tussenkomst. Er zijn echter zeer weinig positieve punten in het Banenplan. Kabinetten werken hier nochtans voltijds aan. Dan zou men tenminste toch een paar pluspuntjes moeten kunnen aanduiden.

Mijnheer De Roo, ik stel vast dat u terecht wakker ligt van deze gesel. Dat u het probleem niet oplost, via een waslijst van indicaties, verwondert me niet : het heeft immers vele tekorten. In uw betoog verklaarde u dat men in de social profit-sector voor duizenden jobs zal zorgen. Mijn Vlaams-nationale en Vlaams-realistische reflex is dan : als je 900 miljoen frank in deze sector pompt en je rekent dan op duizend extra jobs, dan zijn dat veel jobs

Vandenbroeke

voor weinig geld. Dan mag het u niet verbazen, mijnheer De Roo, dat de witte woede overal om zich heen grijpt. Iedereen weet immers dat mensen met zeer zware jobs zoals verplegers en verpleegsters op hun dertigste met een zieke rug kampen. Duizend mensen aanwerven en dit met een prijskaartje van slechts 900 miljoen frank ? Laten we ernstig blijven !

Dames en heren, deze regering gaat er prat op dat zij een paar tientallen miljoenen frank reserveert voor outplacement.

Ik hoor de fractievoorzitter van de belangrijkste coalitiepartij dit nog herhalen. Wat betekent het als men daar prat op gaat ? Men beseft eerst en vooral niet dat men op erg jonge leeftijd al zeer oud is. De heer Sleenckx zei vanmorgen dat mensen van 29 en 30 jaar al in het regime van outplacement thuishoren. Vervolgens geeft een centrum-linkse coalitie haar eigen falen toe wanneer ze zegt dat ze enkele tientallen miljoenen frank over heeft voor outplacement. Outplacement is de economische vertaling van wat in ethische dossiers palliatieve zorgen wordt genoemd.

De voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister Theo Kelchtermans : Het verbaast me dat de heer Vandenbroeke zo denigrerend doet over outplacement. De Vlaamse regering heeft voor dit en voor het volgende jaar telkens 50 miljoen frank voorzien voor outplacement. Het systeem is bedoeld om een hiaat op te vullen. Men zal nooit kunnen vermijden dat een aantal bedrijven uit de markt worden gestoten. Tot op heden is er geen enkele begeleiding voorzien, tenzij voor diegenen die zich op een fatsoenlijke wijze in vereffening kunnen stellen. We hebben nu voorgesteld om via de VDAB en de erkende bureaus op de arbeidsmarkt outplacement te helpen organiseren voor die bedrijven die failliet gaan en waarvan de werknemers nu volledig in de kou blijven staan. Dat is geen palliatieve zorg. Het is een herlokalisering van werknemers.

De voorzitter : De heer Vandenbroeke heeft het woord.

De heer Christiaan Vandenbroeke : Ik heb respect voor deze poging tot outplacement. Maar de noodzaak hiervan bewijst de nood aan een diagnose ten gronde. Een dergelijke diagnose houdt in dat de verloning naar anciënniteit een concurrentiehandicap is. Als men dit principe niet in vraag durft stellen, zal men nog jaren te maken hebben met dure lonen voor oudere werknemers en men is al heel vroeg oud op de arbeidsmarkt. De poging blijft wat ze is : een aanvulling daar waar het ten gronde fout loopt.

Ik wou opzettelijk niet cynisch zijn, maar wel een beetje scherp. Dat is immers het hoofdthema dat ons moet be-

kommeren. Het is dan ook godgeklagd dat vanmorgen slechts een twintigtal collega's in de zaal aanwezig waren.

De Volksunie wil constructief opbouwen en kritische signalen geven vanuit een positieve ingesteldheid. Wij willen mee zoeken naar oplossingen in het besef dat ook wij de dochters of zonen van Einstein niet zijn.

Wat we absoluut niet willen, is dat u een spel speelt. U verstopt zich achter een vijftien jaar oude boutade, wat we zelf doen, doen we beter. Wat u doet, heren van de Vlaamse regering, is dat gezegde verkrachten. Wat u zelf zegt, is schoner gezegd. Dat klopt want verbaal bent u sterk. Vlaanderen wil daden zien. Realiseer de Schrikkelnota. Dan kunnen we aan de economie en de fiscaliteit werken. Dan zullen we daden zien in plaats van blufpoeker. (*Applaus bij de VU*)

De voorzitter : De heer Voorhamme heeft het woord.

De heer Robert Voorhamme (*Op de tribune*) : Straks stemmen we over de resolutie van de heren Geysels, Vandenbroeke, Sleenckx en anderen. Het heeft lang geduurd. Op 27 maart verwezen we die resolutie voor spoedbehandeling naar de commissie. De ontwerp tekst van de resolutie was al ingediend voor het Vlaams banenakkoord bereikt was. Dat is niet onbelangrijk. Toch meenden de indieners dat ze hun tekst moesten handhaven. We vinden dat dit meer is dan een symbolische tekst.

Het hanteren van een beleidsnorm betekent dat we een strategisch doel vooropstellen. Daarop volgt dat we een strategisch traject moeten uitstippelen. We kunnen dit traject vandaag onmogelijk volledig uittekenen. Het zal voortdurend worden beïnvloed door externe factoren en omstandigheden. Hetzelfde geldt voor de Maastrichtnorm. Factoren die we niet in handen hebben, dwingen voortdurend tot bijsturing. Het beleid moet bereid zijn zich aan te passen in functie van die norm. De heren Geysels en Sleenckx hebben het al gezegd, dat is het werkelijke belang van deze resolutie. We zullen van jaar tot jaar moeten nagaan of we nog wel op het juiste traject zitten om de norm te bereiken.

Het is dus begrijpelijk dat de stemming lang op zich liet wachten, ondanks de spoedbehandeling en ondanks de eenvoud van de tekst. Dit is geen lichtzinnige tekst. Het parlementaire draagvlak is van groot belang. De SP was bereid dat draagvlak te helpen uitbreiden. We zijn zeer tevreden dat de heer De Roo deze morgen aankondigde dat de CVP ook deze resolutie zal stemmen.

Inmiddels werd op het Vlaamse niveau een eerste akkoord afgesloten, met het banenplan als resultaat. Federaal worstelt men nog steeds met een mogelijk akkoord met de sociale partners. Ook de Vlaamse begrotingscontrole was niet neutraal inzake werkgelegenheid. De reso-

Voorhamme

lutie van de heren Geysels, Sleenckx, Vandenbroeke en anderen brengt een meer specifieke tekst over het banenplan en de begrotingscontrole. Binnen de meerderheidsfracties werd hierover een akkoord bereikt, tot spijt van wie het benijdt. Mijnheer Denys spreekt over de Olijfboomresolutie ; ik vind dit geen slechte naam. (*Rumoer*)

De voorzitter : We moeten niet onrustig worden omdat het over olijfbomen gaat !

De heer Robert Voorhamme : Naast de algemene resolutie is er ook een resolutie van de meerderheid. Die resolutie heeft natuurlijk betrekking op het Vlaamse banenplan. De discussie daarover zorgde voor enige opschudding. Ik wil van de gelegenheid gebruik maken om één en ander duidelijk af te lijnen over de houding van de SP. Nogal wat collega's hebben de neiging in de plaats van de SP te zeggen wat de SP over een en ander denkt. De SP heeft steeds duidelijk gesteld dat ze dit akkoord niet zou afkeuren.

We staan uitdrukkelijk achter zes punten van dit akkoord. Het is een driedelig akkoord, ook de werkgevers – het VEV en het NCMV – zijn het ermee eens. De afspraken over bijkomende tewerkstelling in de social profit-sector zijn heel belangrijk. Ook de eventuele resultaten van het federaal overleg zullen voor deze sector uitzonderlijk belangrijk zijn. Een mogelijke lastenverlaging zal ook daar bijkomende werkgelegenheid opleveren. Het akkoord omvat ook een substantiële uitbreiding van arbeidsherverdelende maatregelen.

Een akkoord tussen werkgevers, werknemers en de regering is op zichzelf waardevol en mag niet lichtzinnig worden verbroken. We moeten de eensgezindheid van de sociale partners blijven ondersteunen.

De voorzitter : De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen : Mijnheer Voorhamme, u hebt zonet een allusie gemaakt op de olijfboom, misschien om te bewijzen dat dit vijgen na Pasen zijn. Nochtans heeft uw voorzitter na het bekendmaken van het banenplan gezegd dat het een mager beestje was. Er was heel wat hilariteit op de eerste commissievergadering waar het banenplan werd besproken.

Toen is ook gezegd dat men niet zomaar bedrijven wil honoreren als ze geen mensen willen afdanken. Dat kan u toch niet ontkennen ? Ik vind het nogal gemakkelijk om de pers als schild te gebruiken. Ik zou liever een eerlijke discussie zien plaatsvinden.

De heer Robert Voorhamme : Mijnheer Stassen, u moet wat meer geduld hebben. Ik was nog niet uitgesproken. Ik heb gezegd waarom we het akkoord niet willen afkeuren.

Een eerste reden hiervoor is dat er een aantal verworvenheden in staan die we belangrijk vinden. Hierover bestaat een akkoord tussen de drie betrokken partijen. Als we het afkeuren, worden deze verworvenheden van tafel geveegd. Ten tweede is een overeenstemming tussen de betrokken partners in Vlaanderen hoe dan belangrijk als we onze werkgelegenheidsnorm willen bereiken.

Daarom vindt de SP het dom om dit akkoord tegen te werken. Een akkoord is altijd een compromis tussen tegengestelde visies, alhoewel sommigen schijnen te denken dat iedereen altijd hetzelfde denkt.

In het kader van de nieuwe parlementaire cultuur zijn we zo vrij geweest om duidelijk te stellen wat volgens ons de mindere punten van dit akkoord zijn. U beweert dat we de kritiek van onze voorzitter niet zouden volgen. Uiteraard hebben we het voorstel niet zonder kritische bedenkingen gelezen. Dat is ons goed recht. Daarom moeten we het evenwel nog niet afwijzen.

Ten eerste hebben we in dit akkoord geen afspraken gevonden omtrent een aantal cruciale Vlaamse bevoegdheden inzake werkgelegenheid. Vooral de opleidingssector komt niet aan bod. Bekeken vanuit de Vlaamse bevoegdheden is die cruciaal. In een werkgelegenheidsakkoord moeten ook daarover zo snel mogelijk afspraken worden gemaakt.

Ten tweede hebben we kritiek op het invoegen van een maatregel waarvan we de efficiëntie nog altijd sterk betwijfelen. Het gaat over de maatregel in verband met de vennootschapsbelasting, die tot doel heeft een vorm van selectieve lastenverlaging door te voeren. We gaan wel akkoord met het doel van de maatregel, maar twijfelen aan zijn efficiëntie.

Ook de SP ziet in dat er – vooral in verband met het probleem van de laaggeschoolde werknemers – een politiek moet worden gevoerd van selectieve arbeidslastenverlaging. Wel hebben we gezegd dat men dit ook op een rechtstreekse, meer efficiënte manier kan doen, en niet alleen via de weg die nu wordt gevolgd. Hierover hebben we namelijk grote twijfels.

De winstevolutie van de bedrijven is op dit ogenblik immers niet zo ongezonder. De bedrijven hebben niet af te rekenen met een gebrek aan rendement en maken winst. Men moet de vraag durven stellen of een verlaging van de belasting op de winst die de bedrijven maken, efficiënt is.

Voor de SP moet de arbeidslastenverlaging via een verlaging van de patronale bijdragen worden gecompenseerd door een alternatieve financiering van de sociale zekerheid. Het ACV deelt dit standpunt. Meer nog, het voegt eraan toe dat deze alternatieve financiering onder meer

Voorhamme

kan gebeuren door een belasting op de winsten van de ondernemingen.

Als men akkoord gaat over de arbeidskostenverlaging via alternatieve financiering van de sociale zekerheid moeten men onderzoeken welke maatregel de werkgelegenheid het meest kan bevorderen.

De voorzitter : De heer Geysels heeft het woord.

De heer Jos Geysels : Mijnheer Voorhamme, alhoewel u het Vlaams banenplan van de regering positief beoordeelt, hebt u fundamentele kritiek op de maatregel die de helft van het budget voor dit plan opsorpt. Begrijp wie begrijpen kan !

De voorzitter : De heer Voorhamme heeft het woord.

De heer Robert Voorhamme : Mijnheer Geysels, de maatregel slurpt niet de helft, maar wel een vierde van het budget van het banenplan op.

De SP is van mening dat de gemaakte keuze niet de meest efficiënte is. Bovendien fronsen we de wenkbrauwen bij de grootte van het bedrag. Anderhalf miljard frank is immers geen peulschil. Men mag de publieke opinie niet doen geloven dat Vlaanderen geld zat heeft om haar eigen bevoegdheden te financieren.

Tijdens de bespreking vorige maandag van het havenbeleid dat van cruciaal belang is voor de werkgelegenheid in Vlaanderen, werd het eens te meer duidelijk dat Vlaanderen over onvoldoende financiële middelen beschikt. Daarom moet elke maatregel onderzocht worden op zijn efficiëntie.

Met het Vlaams banenplan is voor de SP de kous niet af ! Mijn fractie eist bijkomende maatregelen. We schieten het akkoord inzake de lastenvermindering niet af, maar vragen de regering initiatieven te nemen opdat deze lastenvermindering wordt gecompenseerd.

De voorzitter : De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen : Uit de redenering van de heer Voorhamme leid ik af dat hij om deze coalitie in stand te houden anderhalf miljard frank wil weggooien. Ik parafraseer de essentie van wat de heer Voorhamme zegt : om het huwelijk in stand te houden, wil hij toelaten dat er maatregelen worden genomen waar hij niet achter staat.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Ik begrijp dat dit voor de heer Voorhamme niet gemakkelijk is en ik wil het hem niet nog moeilijker maken. (*Gelach*)

Hij doet een cruciale uitspraak. Hij zegt dat het Vlaams banenplan eigenlijk onvoldoende is en dat er nog iets bovenop nodig is. Betekent het amendement Voorhamme-De Roo, zoals geformuleerd in de nieuwe Olijfboomresolutie, dat er bovenop het Vlaams banenplan nog zaken worden voorzien ? In de commissie voor Financiën en Begroting heeft minister Demeester gezegd dat het huidige Vlaams banenplan binnen de begrotingsnorm blijft. De vraag naar extra inspanningen doorbreekt dus die begrotingsnorm. Is dit de juiste interpretatie van de woorden van de heer Voorhamme ?

De voorzitter : De heer Voorhamme heeft het woord.

De heer Robert Voorhamme : Ik heb samen met een aantal collega's namens mijn fractie gezegd dat het huidige banenplan niet mag worden beschouwd als de afsluiting van een banenstrategie in Vlaanderen. We hebben geëist dat er bijkomende zaken op tafel zouden komen, onder meer voor de sector van de opleidingen en werkgelegenheidsprogramma's. Daar doen zich immers problemen voor. We stellen vast dat ten gevolge van de begrotingscontrole 500 miljoen frank bijkomende middelen worden toegewezen aan het werkgelegenheidsplan. Velen claimen natuurlijk de besteding hiervan. Die miljoenen zullen op de eerste plaats worden gebruikt voor de sector waarover we het hadden, voor opleiding en inschakelingswerkgelegenheid.

We stellen vast dat er momenteel in driedig overleg wordt gesproken over verdere inspanningen in die gevoelige sector. Onze kritiek is dus niet helemaal zonder gevolg gebleven. Dat is belangrijk voor de evaluatie. Bovendien stel ik zonder cynisme vast dat het overleg tussen de verschillende niveaus over de precieze modaliteiten van de besteding van de anderhalf miljard frank van de begroting '97 nog bezig is. We weten niet in welke hoedanigheid die maatregel er zal komen. Deze anderhalf miljard frank moet alleszins verworven zijn voor het werkgelegenheidsplan, wie er ook wat financiert. Het is voorbarig om vandaag al in te spelen op de resultaten van het overleg. Minister Van Rompuy heeft bevestigd dat de besteding van de anderhalf miljard frank momenteel nog niet werd vastgelegd. Men moet daarover overleg plegen. Het banenplan heeft dit overleg een richting gegeven.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Mijnheer de voorzitter, in deze fase van het debat is het nodig dat minister Van Rompuy duidelijkheid brengt. Tijdens de begrotingscontrole heeft de minister van Begroting duidelijk gezegd dat die 1,5 miljard frank op de specifieke maatregel van de vennootschapsbelasting is gelokaliseerd.

Mijnheer Voorhamme, u zegt nu iets anders. Volgens u moeten we afwachten. U stelt een aantal voorwaarden, waarbij u beweert dat ze aan een Vlaams banenplan zijn

Denys

toegewezen, maar niet specifiek aan de vennootschapsbelastingmaatregel van minister Van Rompuy. Wie van u beiden heeft nu gelijk ? U, mijnheer Voorhamme, of minister Van Rompuy ?

De voorzitter : Minister Van Rompuy heeft het woord.

Minister Eric Van Rompuy : Mijnheer Denys, in de beslissing die de Vlaamse regering heeft genomen, is 1,5 miljard frank voorzien voor die forfaitaire aftrek. We hebben daarvoor bepaalde modaliteiten vastgelegd. We zijn bereid om dit bedrag in het kader van een federale wet aan te rekenen, die dit in de drie gewesten moet toepassen, zij het dat het maar over het jaar 1998 gaat. Als de wet dit jaar van toepassing is, gaat het over de winsten van volgend jaar en komt de uiteindelijke factuur pas in 1998. Daarover bestaat geen twijfel.

Mijnheer Voorhamme, het is niet wenselijk om die maatregelen als Vlaming altijd opnieuw in vraag te stellen. We zijn nu in onderhandeling met de federale overheid en met het Waals Gewest. Het zou goed zijn dat alle Vlamingen hier achter staan.

De heer André Denys : Als ik de heer Voorhamme aanhoor, dan staan we blijkbaar bijzonder zwak bij de onderhandelingen. In zijn hart zou hij tegen die maatregel zijn. Daar komt het toch op neer ?

De heer Robert Voorhamme : Mijnheer Denys, we hebben een aantal vragen gesteld bij die maatregel. Ofwel leeft u in de oude parlementaire cultuur.

De heer André Denys : Neen, toch niet. Ik hoor u graag twijfelen. Ik heb er respect voor dat u een andere mening hebt.

De heer Robert Voorhamme : Ofwel vergis ik me. Maar, mijnheer Denys, het staat ons nog altijd vrij om een aantal vragen te stellen over de efficiëntie van bepaalde maatregelen. Aangezien het over een aanzienlijk bedrag gaat, is het dus logisch dat we vragen stellen. We doen niets af aan de eerbare doelstelling van de arbeidslastenverlaging. Deze wordt op een selectieve manier toegepast met een maximaal rendement voor de werkgelegenheid. Ik wens te onderstrepen dat deze maatregel voortvloeit uit een akkoord tussen de regering, vakbonden en werkgevers.

De heer Jaak Gabriels : Mijnheer Voorhamme, de olijboom heeft vele takken.

De heer Robert Voorhamme : En vele blaadjes. De resolutietekst waarover de meerderheidsfracties een akkoord hebben bereikt, drukt deze elementen ook uitdrukkelijk uit. We zijn het met name eens over de doelstellingen van het afgesloten banenakkoord. We verheugen ons ook

over de vijfhonderd miljoen frank aan expliciete maatregelen die bijkomend aan werkgelegenheid zijn toegewezen. Bovendien geven we een zevental principes aan die de balans moeten zijn voor het uitstippelen van een verder traject naar de werkgelegenheidsnorm.

Wellicht niet het minst belangrijke punt van de geamendeerde resolutie is het voornemen om dit jaar een werkgelegenheidscolloquium te organiseren. Dit is blijkbaar niet zo vanzelfsprekend in dit parlement. Maar als we het menen met een werkgelegenheidsnorm voor het begin van de volgende eeuw, dan moeten we grondiger durven discussiëren dan mogelijk is binnen de formule van tweejaarlijkse banenplannen die worden afgesloten, of van jaarlijkse begrotingsdebatten.

Dan moeten we grondiger debatteren. Dan moet de discussie gaan over het soort van werkgelegenheid dat we in de 21ste eeuw nog kunnen scheppen, over de nieuwe activiteiten, over de nieuwe verhoudingen op de arbeidsmarkt, over de nieuwe accenten inzake arbeidsvoorwaarden. Dan moet de discussie gaan over de financieringsmechanismen voor nieuwe behoeften, over de relatie tussen arbeidstijd en vrije tijd. Dat zijn discussies die niet alleen voor de academici weggelegd zijn, maar die wij hier in het parlement moeten durven voeren.

De voorzitter : De heer Bogaert heeft het woord.

De heer Jean-Marie Bogaert : De heer Voorhamme herinnert zich wellicht dat ik in commissie de schijnheiligheid heb aangeklaagd waarmee deze passus in de resolutie werd ingelast. Maanden geleden al was er in de commissie voor Economische Aangelegenheden over de partijgrenzen heen een consensus om in dit Vlaams parlement een uitgebalanceerd colloquium op te zetten over de werkgelegenheid. Het Bureau heeft onder druk van een paar fracties dit colloquium danig gekortwiek. Ten eerste, de timing werd danig in de war gestuurd, zodat het colloquium nu pas ten vroegste in het najaar zal kunnen doorgaan. Ten tweede, er werd ernstig in de middelen gesnoeid door bijvoorbeeld elke buitenlandse inbreng onmogelijk te maken. Dat is een dubbele hypotheek.

Als ik minister Van Rompuy daarnet goed beluisterd heb, heeft hij in zijn Vlaams banenplan ook al stiekem een maatregel op de lange baan geschoven. In het oorspronkelijke voorstel stond zwart op wit dat de 1,5 miljard frank van de verlaging van de vennootschapsbelasting al in 1997 budgettaire gevolgen zou hebben. Dat betekent dat het gaat om de winsten die vandaag worden gemaakt. Nu zei de minister dat het om de winsten van 1997 gaat, met een budgettaire weerslag dus in 1998. Hij is ons een rad voor de ogen aan het draaien.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Ik durf te bekennen dat ik principieel tegen zo een colloquium gekant ben. Het is niet de taak van een parlement om colloquia te organiseren. Een colloquium is te vrijblijvend. Een parlement moet beslissingen nemen. We beschikken als volksvertegenwoordigers over voldoende instrumenten om met deskundigen van gedachten te wisselen. Denk maar aan de hoorzittingen. Een colloquium is een tafellaken dat moet verstopt worden wat er onder die tafel ligt.

De voorzitter : Minister Van Rompuy heeft het woord.

Minister Eric Van Rompuy : Als de wet dit jaar wordt goedgekeurd, kan de vennootschapsbelasting worden berekend op basis van de inkomsten van volgend jaar. De vraag is dan wanneer dit alles zal worden verrekend : wanneer zullen wij het Vlaamse deel van de fofaitaire aftrek aan de federale schatkist moeten doorstorten ? Het gaat dus om de winsten van 1997, aanslagjaar 1998 van de vennootschapsbelasting. De aanrekening zal dan einde 1997, begin 1998 gebeuren.

Samen met de minister-president wil ik hier toch zeggen dat in de begroting 1997 in elk geval in die middelen zal worden voorzien.

De voorzitter : De heer Bogaert heeft het woord.

De heer Jean-Marie Bogaert : Het gaat dus wel degelijk over maatregelen die vandaag van kracht worden, en volgend jaar, en dus niet in 1998, hun financiële weerslag op de ondernemingen zullen doen gelden.

Het woord colloquium heeft bij de heer Denys misschien een negatieve bijklank. Ik dacht dat een colloquium een samenspraak was, het spreken met deskundigen. Met het Nederlandse model – ik weet dat de commissievoorzitter daarnaar niet graag verwijst – is men er bij onze noorderburen in geslaagd om in minder dan twee jaar 100.000 arbeidsplaatsen te scheppen. Het zou dus nuttig zijn om tijdens een colloquium daarover te debatteren. Een hoorzitting lijkt me daarvoor minder geschikt. Daar luisteren we naar sprekers, zonder dat we tot een echt debat komen. De VLD-afvaardiging deelde tijdens de commissiebijeenkomsten die zienswijze. Het zou daarom misschien verstandig zijn, mocht de heer Denys eerst binnen zijn fractie overleggen.

De voorzitter : De heer Voorhamme heeft het woord.

De heer Robert Voorhamme : De goedkeuring van deze resolutie impliceert dat we zo'n colloquium zullen organiseren. Ik ben ervan overtuigd dat dit een belangrijke stap voorwaarts zou zijn. Mijnheer Denys, ik denk dat u opzettelijk of onopzettelijk verwarring schept over ons voorstel. Wij stellen niet voor om het parlementaire debat door een colloquium te vervangen. We willen dat na zo'n colloquium een parlementair debat wordt georganiseerd.

Dat moet dan uitlopen op een parlementaire besluitvorming. Maar voorafgaand aan zo'n besluitvorming moeten we eerst op een open wijze discussiëren. We moeten verder kunnen gaan dan het oprakelen van steriele tegenstellingen zoals lastenverlaging versus overheidswerkgelegenheid. In dat klassieke keurslijf wil ik me als socialist niet laten opsluiten. We moeten deze discussie ten gronde durven voeren. Dat zou de uiting zijn van een nieuwe parlementaire cultuur. En het zou bovendien onze stelling dat werkgelegenheid onze prioriteit is, voor de buitenwereld geloofwaardig maken. (*Applaus bij de SP en AGA-LEV*)

De voorzitter : De heer Gabriels heeft het woord.

De heer Jaak Gabriels : Mijnheer Voorhamme, toen de Schrikkelnota van de minister-president in de commissie voor Staatshervorming, Algemene Zaken en Verzoekschriften ter sprake kwam, hebt u gezegd dat we niet moeten streven naar meer bevoegdheden, ook niet inzake werkgelegenheid. We moesten de bevoegdheden waarover we beschikken, helemaal benutten. Uit uw pleidooi van vandaag blijkt echter dat we over onvoldoende middelen beschikken om de grootste kwaal van vandaag, de werkloosheid, te bestrijden. Bent u op enkele weken van mening veranderd ? En bent u nu van mening dat alle werkgelegenheidsinstrumenten naar de Vlaamse Gemeenschap moeten worden overgeheveld ?

De heer Robert Voorhamme : Ik heb dat in de commissie voor Staatshervorming, Algemene Zaken en Verzoekschriften niet gezegd. Ik heb daar gezegd dat onze partij wil discussiëren over de Schrikkelnota en alle punten die daarin vervat zijn. We wensen dat op een grondige wijze aan te pakken. Ik heb wel gezegd dat die institutionele discussie geen alibi mag vormen om de bevoegdheden waarover we vandaag beschikken, niet ten volle te benutten om de werkgelegenheid te bevorderen. Ik heb de indruk dat sommigen steeds maar dromen over wat we nog niet hebben, dit als uitvlucht om niet te doen wat we moeten en kunnen doen met de bevoegdheden die we al wel hebben.

De heer Jaak Gabriels : Mijnheer Voorhamme, u bent het er toch mee eens dat we, om een zo erge kwaal als de werkloosheid efficiënt te kunnen bestrijden, op één niveau moeten kunnen beschikken over alle middelen.

De heer Robert Voorhamme : Zover zal het nooit komen, mijnheer Gabriels.

De heer Jaak Gabriels : In haast elke regel van uw betoog insinueert u onze onmacht. Nu zegt u echter iets anders dan destijds. Ik hoop dat u een enthousiaste pleitbezorger zal zijn van deze passus van de Schrikkelnota.

De heer Robert Voorhamme : Ik schakel me niet in in de zienswijze – die u misschien deelt – dat we ook de Euro-

Voorhamme

pese bevoegdheden terug naar Vlaanderen moeten overhevelen. (*Applaus bij de SP*)

De voorzitter : Op het voorstel van resolutie van de heren Deprez en De Roo c.s. is er een eerste amendement van de heren Van Nieuwenhuysen en Wymeersch dat luidt als volgt :

A. In de derde streep de voorgestelde tekst vervangen door wat volgt :

"Verheugt zich over het resultaat van de begrotingscontrole, waardoor 500 miljoen extra werd vrijgemaakt voor de concretisering van deze doelstellingen" vervangen door "Betreurt het dat Vlaanderen alsnog niet over een eigen fiscaliteit beschikt, nodig om tot een echt werkgelegenheidsbeleid te komen, en dringt er bij de Vlaamse regering op aan de nodige druk uit te oefenen om in de toekomst over een eigen fiscaliteit en sociale zekerheid te beschikken ;".

Op het voorstel van resolutie van de heren Deprez en De Roo c.s. is er een tweede amendement van de heren Van Nieuwenhuysen en Wymeersch dat luidt als volgt :

B. In de voorgestelde tekst, de vierde streep de woorden "een werkgelegenheidscolloquium" vervangen door "hoorzittingen".

Op het voorstel van resolutie van de heren Deprez en De Roo c.s. is er een derde amendement van de heren Van Nieuwenhuysen en Wymeersch dat luidt als volgt :

C. In de vijfde streep 7° vervangen door wat volgt :

"ernaar te streven dat andere beleidsniveaus wel degelijk rekening houden met de Vlaamse initiatieven tot betere werkgelegenheidsresultaten."

De stemmingen over de amendementen en de resolutie worden aangehouden.

De bespreking is gesloten.

MOTIES VAN ORDE

Voorstel tot het verlenen van voorrang in commissie

De voorzitter : De heer Ramoudt vraagt bij motie van orde om het stuk 205, een voorstel van resolutie, met voorrang in de commissie te behandelen. Is iedereen het daarmee eens ? (*Instemming*)

De heer Gabriels heeft het woord.

De heer Jaak Gabriels : Mijnheer de voorzitter, volgende week dinsdag bespreken we in de commissie het havenbezoek en de evaluatie daarvan. Als de minister het ermee eens is, voegen we dit punt aan de agenda toe.

De voorzitter : Dan is dit punt aan de agenda van de commissie toegevoegd.

Voorstel tot het verlenen van voorrang in plenaire vergadering

Mevrouw Mia De Schamphelaere : Ik stel voor dat het voorstel van motie van de heren De Roo en Lisabeth over de verdeling van de basisallocaties van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1996 bij voorrang zou worden behandeld. Het is belangrijk dat we dit vandaag in de plenaire vergadering aan bod laten komen, omdat na verloop van 14 dagen wat de regering voorstelt, verworpen is.

De voorzitter : Kan iedereen hiermee akkoord gaan ? (*Instemming*)

VOORSTEL VAN MOTIE van de heren Johan De Roo en Carlos Lisabeth betreffende de overeenstemming van het besluit van de Vlaamse regering van 26 maart 1996 tot herverdeling van basisallocaties van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1996 met de inhoud en de doelstelling van het decreet van 22 december 1995 houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1996

– 29A (1995-1996) – Nr. 3

Bespreking

De voorzitter : Aan de orde is het voorstel van motie van de heren De Roo en Lisabeth betreffende de overeenstemming van het besluit van de Vlaamse regering van 26 maart 1996 tot herverdeling van basisallocaties van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1996 met de inhoud en de doelstelling van het decreet van 22 december 1995 houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1996

De heer Platteau, verslaggever, heeft het woord.

De heer Stefaan Platteau, verslaggever (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, geachte collega's, de commissie voor Financiën en Begroting heeft in haar vergadering van 15 mei laatstleden het besluit van de Vlaamse regering tot herverdeling van ba-

Platteau

sisallocaties van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1996 besproken, en de opmerkingen van het Rekenhof onderzocht.

Zoals bekend moeten overeenkomstig artikel 15 en 16 van de gecoördineerde wetten op de Rijkscomptabiliteit, belangrijke herverdelingen van basisallocaties op hun conformiteit met de inhoud en de doelstellingen van de algemene uitgavenbegroting worden getoetst. Het Rekenhof meldde bij monde van mevrouw Du Roy – Van Helmond dat het geen inhoudelijke bezwaren had bij de besluitformuleringen.

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van motie van de heren De Roo en Lisabeth betreffende de overeenstemming van het besluit van de Vlaamse regering van 26 maart 1996 tot herverdeling van basisallocaties van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1996 met de inhoud en de doelstelling van het decreet van 22 december 1995 houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1996.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat voor wat betreft de aangelegenheden bedoeld in artikel 39 van de Grondwet :

111 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
59 leden hebben ja geantwoord ;
52 leden hebben zich onthouden.

Ziehier het resultaat voor wat betreft de aangelegenheden bedoeld in de artikelen 127 tot 129 van de Grondwet :

112 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
60 leden hebben ja geantwoord ;
52 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Becq Sonja
Beerden Georges
Bossuyt Gilbert
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Coens Joachim
De Batselier Norbert
De Loor Herman
De Meyer Jos

De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Deprez Paul
Desmet Peter
Dielens Fred
Doomst Michel
Dumez Paul
Goos Johnny
Grouwels Brigitte
Heeren Veerle
Hostekint Patrick
Kenzeler André
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Maes Jacky
Marsoul Hugo
Matthys Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Quintelier Leonard
Sarens Freddy
Schuermans Eddy
Sleeckx Jef
Stevaert Steve
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinnen René
Taylor John
Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Cleuvenbergen Riet
Van der Poorten Mark
Van Hecke Mieke
Van Looy Jef
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwerkerke André
Van Peel Marc
Van Rompaey Hugo
Van Wallendael Tuur
Vandendriessche Bart
Vanleenhove Gilbert
Vanvelthoven Peter
Voorhamme Robert
Weyts Johan

Zich onthouden hebben :

Aers Wilfried

Voorzitter

Avontroodt Yolande
Beysen Ward
Bogaert Jean-Marie
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Caubergs Jan
Ceysens Patricia
Cordeel Marc
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Maght-Aelbrecht Anny
De Reuse Herman
Demeulenaere Julien
Denys André
Deswaene Roland
Devolder Jacques
Dewinter Filip
Dua Vera
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Geysels Jos
Huybrechts Pieter
Keulen Marino
Kuijpers Willy
Lachaert Patrick
Lauwers Herman
Laverge Jacques
Malcorps Johan
Penris Jan
Platteau Stefaan
Ramoudt Didier
Sannen Ludo
Sauwens Johan
Stassen Jos
Strackx Felix
Van Den Heuvel Ria
Van Dijck Kris
Van Grembergen Paul
Van Hauthem Joris
Van Lindt Sonja
Van Mechelen Dirk
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Van Vaerenbergh Etienne
Vanderpoorten Marleen
Verlinden Mandus
Vermeiren Francis
Verougstraete Christian
Verrijken Emiel
Verwimp-Sillis Cecile
Vandenbroeke Christiaan

Dientengevolge is het voorstel van motie aangenomen.

De voorzitter : De heer Geysels heeft het woord.

De heer Jos Geysels : Mijnheer de voorzitter, ik wens de meerderheid erop attent te maken dat ze slechts een krappe meerderheid behaalt.

De voorzitter : De heer Van Grembergen heeft het woord.

De heer Paul Van Grembergen : Mijnheer de voorzitter, ik ben het eens met de heer Geysels, maar een dergelijke opmerking heeft vooral nut wanneer de oppositie, zonder de gewettigde afwezigheden, voltallig zou zijn. Dit is nu niet het geval.

ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het decreet van 7 november 1990 houdende vaststelling van het wapen, de vlag, het volkslied en de feestdag van de Vlaamse Gemeenschap
– 266 (1995-1996) – Nrs. 1 tot 4

Aangehouden stemmingen

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde zijn de aangehouden stemmingen over het amendement op artikel 2 en over het artikel 2.

De heer Caubergs heeft het woord.

De heer Jan Caubergs (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, mijn amendement heeft bij de leden van de meerderheid nogal wat deining teweeggebracht. Een aantal collega's hebben naar aanleiding van de IJzerbedevaart en op het Nationaal Zangfeest de eed aan Vlaanderen afgelegd. Dit geeft mij hoop, maar de minister wil zijn ontwerp anders doen voorkomen dan het is. Rekening houdend met het feit dat hij een handig politicus is, bestaat de kans dat heel wat leden van de meerderheid hem zullen geloven. Hij wil namelijk de meerderheid vangen met dit ontwerp, dat voor de Vlamingen echter geen inhoud heeft. Door de jaren heb ik weliswaar mijn haren verloren, maar door een dergelijke strik laat ik me niet vangen. Mijn amendement is zo eenvoudig dat ik me afvraag waarom een dergelijk amendement niet eerder werd ingediend.

Wat ook het resultaat van de stemming is, ik laat me niet versagen. Zoals het de Leeuw van Beringen past, zal ik doorvechten. Deze naam was overigens een scheldnaam die de SP me heeft gegeven. Nadien worden dergelijke scheldnamen vaak als eretitel gebruikt. Welnu, dat heb ik ook gedaan. Dat de minister bang is voor Voeren, kan geen reden zijn. Bange ministers kunnen we overigens

Voorzitter

missen. Mijn vraag aan de Vlaamsvoelenden in dit parlement is, of ze zich opnieuw zullen laten dwingen door Happart. Collega's, toon dat u ruggegraat hebt, Vlaanderen zal over u oordelen. (*Applaus*)

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement van de heer Caubergs op artikel 2.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

115 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
47 leden hebben ja geantwoord ;
67 leden hebben neen geantwoord ;
1 lid heeft zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Avontroodt Yolande
Beysen Ward
Bogaert Jean-Marie
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Ceysens Patricia
Cordeel Marc
Creyelman Frank
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Maght-Aelbrecht Anny
De Reuse Herman
Demeulenaere Julien
Denys André
Deswaene Roland
Devolder Jacques
Dewinter Filip
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Huybrechts Pieter
Keulen Marino
Kuijpers Willy
Lachaert Patrick
Lauwers Herman
Laverge Jacques
Lootens-Stael Dominiek
Penris Jan
Platteau Stefaan
Ramoudt Didier
Sauwens Johan
Strackx Felix
Van Dijck Kris

Van Grembergen Paul
Van Hauthem Joris
Van Lindt Sonja
Van Mechelen Dirk
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Van Vaerenbergh Etienne
Vandenbroeke Christiaan
Vanderpoorten Marleen
Verlinden Mandus
Vermeiren Francis
Verougstraete Christian
Verrijken Emiel
Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Becq Sonja
Beerden Georges
Bossuyt Gilbert
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Coens Joachim
De Batselier Norbert
De Loor Herman
De Meyer Jos
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Deprez Paul
Desmet Peter
Dielens Fred
Doomst Michel
Dua Vera
Dumez Paul
Geysels Jos
Goos Johnny
Grouwels Brigitte
Heeren Veerle
Hostekint Patrick
Kenzeler André
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Maes Jacky
Malcorps Johan
Marsoul Hugo
Matthys Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Quintelier Leonard

Voorzitter

Sannen Ludo
Sarens Freddy
Schuermans Eddy
Sleeckx Jef
Stassen Jos
Stevaert Steve
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinnen René
Taylor John
Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Cleuvenbergen Riet
Van Den Heuvel Ria
Van der Poorten Mark
Van Eyken Christian
Van Hecke Mieke
Van Looy Jef
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwkerke André
Van Peel Marc
Van Rompaey Hugo
Van Wallendael Tuur
Vandendriessche Bart
Vanleenhove Gilbert
Vanvelthoven Peter
Verwimp-Sillis Cecile
Voorhamme Robert
Weyts Johan

Zich ONTHOUDEN heeft :

Caubergs Jan

Redenen voor onthouding ?

De heer Caubergs heeft het woord.

De heer Jan Caubergs : Mijnheer de voorzitter, ik wil aan de Vlamingen in dit parlement iets zeggen.

De voorzitter : Dat willen ze allemaal, hoor.

De heer Jan Caubergs : Gedenk wat ooit is geschreven : Vlaanderen gaat ten onder aan de lafheid en het gebrek aan durf van hen die beweren Vlaanderen te beminnen.

De voorzitter : Het amendement van de heer Caubergs op artikel 2 is niet aangenomen.

Geen opmerkingen ? (*Neen*)

Dan is artikel 2 aangenomen.

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet tot wijziging

van het decreet van 7 november 1990 houdende vaststelling van het wapen, de vlag, het volkslied en de feestdag van de Vlaamse Gemeenschap.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

116 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

100 leden hebben ja geantwoord ;

1 lid heeft neen geantwoord ;

15 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Avontroodt Yolande
Becq Sonja
Beerden Georges
Beysen Ward
Bogaert Jean-Marie
Bossuyt Gilbert
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Ceysens Patricia
Coens Joachim
Cordeel Marc
De Batselier Norbert
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Loor Herman
De Maght-Aelbrecht Anny
De Meyer Jos
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Demeulenaere Julien
Denys André
Deprez Paul
Desmet Peter
Deswaene Roland
Devolder Jacques
Dielens Fred
Doomst Michel
Dua Vera
Dumez Paul
Feytons Freddy
Gabriels Jaak

Voorzitter

Geysels Jos
Goos Johnny
Grouwels Brigitte
Heeren Veerle
Hostekint Patrick
Kenzeler André
Keulen Marino
Kuijpers Willy
Lachaert Patrick
Lauwers Herman
Laverge Jacques
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Maes Jacky
Malcorps Johan
Marsoul Hugo
Matthys Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Platteau Stefaan
Quintelier Leonard
Ramoudt Didier
Sannen Ludo
Sarens Freddy
Sauwens Johan
Schuermans Eddy
Sleeckx Jef
Stassen Jos
Stevaert Steve
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinnen René
Taylor John
Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Cleuvenbergen Riet
Van Den Heuvel Ria
Van der Poorten Mark
Van Dijck Kris
Van Grembergen Paul
Van Hecke Mieke
Van Lindt Sonja
Van Looy Jef
Van Mechelen Dirk
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwkerke André
Van Peel Marc
Van Rompaey Hugo
Van Vaerenbergh Etienne
Van Wallendael Tuur
Vandenbroeke Christiaan

Vandendriessche Bart
Vanderpoorten Marleen
Vanleenhove Gilbert
Vanvelthoven Peter
Verlinden Mandus
Vermeiren Francis
Verwimp-Sillis Cecile
Voorhamme Robert
Weyts Johan

NEEN heeft geantwoord :

Van Eyken Christian

Zich ONTHOUDEN hebben :

Aers Wilfried
Caubergs Jan
Creyelman Frank
De Reuse Herman
Dewinter Filip
Huybrechts Pieter
Lootens-Stael Dominiek
Penris Jan
Strackx Felix
Van Hauthem Joris
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Verougstraete Christian
Verrijken Emiel
Wymeersch Frans

Dientengevolge neemt het parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Jos Geysels, Jef Sleeckx en Chris Vandenbroeke c.s. betreffende de drastische verlaging van de werkloosheid – 271 (1995-1996) – Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie van de heren Geysels, Sleeckx en Vandenbroeke c.s. betreffende de drastische verlaging van de werkloosheid.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Voorzitter

Ziehier het resultaat :

114 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

75 leden hebben ja geantwoord ;

14 leden hebben neen geantwoord ;

25 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Becq Sonja
Beerden Georges
Bogaert Jean-Marie
Bossuyt Gilbert
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Coens Joachim
De Batselier Norbert
De Loor Herman
De Meyer Jos
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Deprez Paul
Desmet Peter
Dielens Fred
Doomst Michel
Dua Vera
Dumez Paul
Geysels Jos
Goos Johnny
Heeren Veerle
Hostekint Patrick
Kenzeler André
Kuijpers Willy
Lauwers Herman
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Maes Jacky
Malcorps Johan
Marsoul Hugo
Matthys Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Quintelier Leonard
Sannen Ludo
Sarens Freddy
Sauwens Johan
Schuermans Eddy

Sleeckx Jef
Stassen Jos
Stevaert Steve
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinnen René
Taylor John
Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Cleuvenbergen Riet
Van Den Heuvel Ria
Van der Poorten Mark
Van Dijck Kris
Van Eyken Christian
Van Grembergen Paul
Van Hecke Mieke
Van Looy Jef
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwerkerke André
Van Peel Marc
Van Rompaey Hugo
Van Vaerenbergh Etienne
Van Wallendael Tuur
Vandenbroeke Christiaan
Vandendriessche Bart
Vanleenhove Gilbert
Vanvelthoven Peter
Verwimp-Sillis Cecile
Voorhamme Robert
Weyts Johan

NEEN hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Caubergs Jan
Creyelman Frank
De Reuse Herman
Dewinter Filip
Huybrechts Pieter
Penris Jan
Strackx Felix
Van Hauthem Joris
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Verougstraete Christian
Verrijken Emiel
Wymeersch Frans

Zich ONTHOUDEN hebben :

Avontroodt Yolande
Beysen Ward
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Ceysens Patricia
Cordeel Marc

Voorzitter

De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Maght-Aelbrecht Anny
Demeulenaere Julien
Denys André
Deswaene Roland
Devolder Jacques
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Laverge Jacques
Platteau Stefaan
Ramoudt Didier
Van Lindt Sonja
Van Mechelen Dirk
Vanderpoorten Marleen
Verlinden Mandus
Vermeiren Francis

Dientengevolge neemt het parlement het voorstel van resolutie aan. De resolutie zal aan de Vlaamse regering worden overgezonden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren André Denys, Karel De Gucht, Didier Ramoudt, Marino Keulen, Dirk Van Mechelen en Louis Bril betreffende het leggen van prioriteiten inzake de bestrijding van de werkloosheid
– 280 (1995-1996) – Nrs. 1 tot 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie van de heren Denys, De Gucht, Ramoudt, Keulen, Van Mechelen en Bril betreffende het leggen van prioriteiten inzake de bestrijding van de werkloosheid.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

114 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
25 leden hebben ja geantwoord ;
75 leden hebben neen geantwoord ;
14 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Avontroodt Yolande
Beysen Ward
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Ceysens Patricia
Cordeel Marc
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Maght-Aelbrecht Anny
Demeulenaere Julien
Denys André
Deswaene Roland
Devolder Jacques
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Laverge Jacques
Platteau Stefaan
Ramoudt Didier
Van Lindt Sonja
Van Mechelen Dirk
Vanderpoorten Marleen
Verlinden Mandus
Vermeiren Francis

NEEN hebben geantwoord :

Becq Sonja
Beerden Georges
Bogaert Jean-Marie
Bossuyt Gilbert
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Coens Joachim
De Batselier Norbert
De Loor Herman
De Meyer Jos
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Deprez Paul
Desmet Peter
Dielens Fred
Doomst Michel
Dua Vera
Dumez Paul
Geysels Jos
Goos Johnny

Voorzitter

Heeren Veerle
Hostekint Patrick
Kenzeler André
Kuijpers Willy
Lauwers Herman
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Maes Jacky
Malcorps Johan
Marsoul Hugo
Matthys Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Quintelier Leonard
Sannen Ludo
Sarens Freddy
Sauwens Johan
Schuermans Eddy
Sleeckx Jef
Stassen Jos
Stevaert Steve
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinnen René
Taylor John
Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Cleuvenbergen Riet
Van Den Heuvel Ria
Van der Poorten Mark
Van Dijck Kris
Van Eyken Christian
Van Grembergen Paul
Van Hecke Mieke
Van Looy Jef
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwkerke André
Van Peel Marc
Van Rompaey Hugo
Van Vaerenbergh Etienne
Van Wallendael Tuur
Vandenbroeke Christiaan
Vandendriessche Bart
Vanleenhove Gilbert
Vanvelthoven Peter
Verwimp-Sillis Cecile
Voorhamme Robert
Weyts Johan

Zich ONTHOUDEN hebben :

Aers Wilfried

Caubergs Jan
Creyelman Frank
De Reuse Herman
Dewinter Filip
Huybrechts Pieter
Penris Jan
Strackx Felix
Van Hauthem Joris
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Verougstraete Christian
Verrijken Emiel
Wymeersch Frans

Dientengevolge neemt het parlement het voorstel van resolutie niet aan.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Paul Deprez en Johan De Roo c.s. betreffende het Vlaamse werkgelegenheidsbeleid – 292 (1995-1996) – Nrs. 1 tot 3

Aangehouden stemmingen

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde zijn de aangehouden stemmingen over de amendementen bij het voorstel van resolutie van de heren Deprez en De Roo c.s. betreffende het Vlaamse werkgelegenheidsbeleid.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het eerste amendement van de heren Van Nieuwenhuysen en Wymeersch op dit voorstel van resolutie.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

114 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

13 leden hebben ja geantwoord ;

92 leden hebben neen geantwoord ;

9 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Caubergs Jan
Creyelman Frank
De Reuse Herman
Dewinter Filip
Huybrechts Pieter
Penris Jan

Voorzitter

Strackx Felix
Van Hauthem Joris
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Verougstraete Christian
Verrijken Emiel

NEEN hebben geantwoord :

Avontroodt Yolande
Becq Sonja
Beerden Georges
Beysen Ward
Bossuyt Gilbert
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Ceysens Patricia
Coens Joachim
Cordeel Marc
De Batselier Norbert
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Loor Herman
De Maght-Aelbrecht Anny
De Meyer Jos
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Demeulenaere Julien
Denys André
Deprez Paul
Desmet Peter
Deswaene Roland
Devolder Jacques
Dielens Fred
Doomst Michel
Dua Vera
Dumez Paul
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Geysels Jos
Goos Johnny
Heeren Veerle
Hostekint Patrick
Kenzeler André
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Laverge Jacques

Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Maes Jacky
Malcorps Johan
Marsoul Hugo
Matthys Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Platteau Stefaan
Quintelier Leonard
Ramoudt Didier
Sannen Ludo
Sarens Freddy
Schuermans Eddy
Sleeckx Jef
Stassen Jos
Stevaert Steve
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinnen René
Taylor John
Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Cleuvenbergen Riet
Van Den Heuvel Ria
Van der Poorten Mark
Van Eyken Christian
Van Hecke Mieke
Van Lindt Sonja
Van Looy Jef
Van Mechelen Dirk
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwerkerke André
Van Peel Marc
Van Rompaey Hugo
Van Wallendael Tuur
Vandendriessche Bart
Vanderpoorten Marleen
Vanleenhove Gilbert
Vanvelthoven Peter
Verlinden Mandus
Vermeiren Francis
Verwimp-Sillis Cecile
Voorhamme Robert
Weyts Johan

Zich ONTHOUDEN hebben :

Bogaert Jean-Marie
Kuijpers Willy
Lauwers Herman
Sauwens Johan
Van Dijck Kris

Voorzitter

Van Grembergen Paul
Van Vaerenbergh Etienne
Vandenbroeke Christiaan
Wymeersch Frans

Het amendement is niet aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het tweede amendement van de heren Van Nieuwenhuysen en Wymeersch op dit voorstel van resolutie.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

114 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
46 leden hebben ja geantwoord ;
67 leden hebben neen geantwoord ;
1 lid heeft zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Avontroodt Yolande
Beysen Ward
Bogaert Jean-Marie
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Caubergs Jan
Ceysens Patricia
Cordeel Marc
Creyelman Frank
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Maght-Aelbrecht Anny
De Reuse Herman
Demeulenaere Julien
Denys André
Deswaene Roland
Devolder Jacques
Dewinter Filip
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Huybrechts Pieter
Keulen Marino
Kuijpers Willy
Lachaert Patrick
Lauwers Herman
Laverge Jacques
Penris Jan
Platteau Stefaan
Ramoudt Didier
Sauwens Johan

Strackx Felix
Van Dijck Kris
Van Grembergen Paul
Van Hauthem Joris
Van Lindt Sonja
Van Mechelen Dirk
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Van Vaerenbergh Etienne
Vandenbroeke Christiaan
Vanderpoorten Marleen
Verlinden Mandus
Vermeiren Francis
Verougstraete Christian
Verrijken Emiel

NEEN hebben geantwoord :

Becq Sonja
Beerden Georges
Bossuyt Gilbert
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Coens Joachim
De Batselier Norbert
De Loor Herman
De Meyer Jos
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Deprez Paul
Desmet Peter
Dielens Fred
Doomst Michel
Dua Vera
Dumez Paul
Geysels Jos
Goos Johnny
Heeren Veerle
Hostekint Patrick
Kenzeler André
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Maes Jacky
Malcorps Johan
Marsoul Hugo
Matthys Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc

Voorzitter

Quintelier Leonard
Sannen Ludo
Sarens Freddy
Schuermans Eddy
Sleeckx Jef
Stassen Jos
Stevaert Steve
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinnen René
Taylor John
Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Cleuvenbergen Riet
Van Den Heuvel Ria
Van der Poorten Mark
Van Eyken Christian
Van Hecke Mieke
Van Looy Jef
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwerkerke André
Van Peel Marc
Van Rompaey Hugo
Van Wallendael Tuur
Vandendriessche Bart
Vanleenhove Gilbert
Vanvelthoven Peter
Verwimp-Sillis Cecile
Voorhamme Robert
Weyts Johan

Zich ONTHOUDEN heeft :

Wymeersch Frans

Het tweede amendement is niet aangenomen.

Reden voor onthouding ?

De heer Wymeersch heeft het woord.

De heer Frans Wymeersch : We weigeren het Vlaams Parlement op te zadelen met extra kosten van 1 tot 1,5 miljoen frank voor een colloquium, terwijl we in het parlement de geëigende middelen hebben om een serieus debat te organiseren. Dit colloquium komt er blijkbaar alleen tot meerdere eer en glorie van de SP. Deze partij slaagde er de voorbije jaren niet in ook maar iets aan de werkgelegenheid te doen. Wij willen echter resultaten zien.

De heer De Roo heeft het woord.

De heer Johan De Roo : Het cijfer dat door de heer Wymeersch werd vermeld, is niet correct. Er is daarover nog geen beslissing genomen. Het Uitgebreid Bureau zal be-

palen binnen welke perken een colloquium over de werkgelegenheid kan worden georganiseerd.

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het derde amendement van de heren Van Nieuwenhuysen en Wymeersch op dit voorstel van resolutie.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

114 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

14 leden hebben ja geantwoord ;

85 leden hebben neen geantwoord ;

15 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Caubergs Jan
Creyelman Frank
De Reuse Herman
Dewinter Filip
Huybrechts Pieter
Penris Jan
Strackx Felix
Van Hauthem Joris
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Verougstraete Christian
Verrijken Emiel
Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Avontroodt Yolande
Becq Sonja
Beerden Georges
Beysen Ward
Bossuyt Gilbert
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Ceysens Patricia
Coens Joachim
Cordeel Marc
De Batselier Norbert
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Loor Herman
De Maght-Aelbrecht Anny
De Meyer Jos

Voorzitter

De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Demeulenaere Julien
Denys André
Deprez Paul
Desmet Peter
Deswaene Roland
Devolder Jacques
Dielens Fred
Doomst Michel
Dumez Paul
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Goos Johnny
Heeren Veerle
Hostekint Patrick
Kenzeler André
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Laverge Jacques
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Maes Jacky
Marsoul Hugo
Matthys Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Platteau Stefaan
Quintelier Leonard
Ramoudt Didier
Sarens Freddy
Schuermans Eddy
Sleeckx Jef
Stevaert Steve
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinnen René
Taylor John
Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Cleuvenbergen Riet
Van der Poorten Mark
Van Eyken Christian
Van Hecke Mieke
Van Lindt Sonja
Van Looy Jef
Van Mechelen Dirk

Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwkerke André
Van Peel Marc
Van Rompaey Hugo
Van Wallendael Tuur
Vandendriessche Bart
Vanderpoorten Marleen
Vanleenhove Gilbert
Vanvelthoven Peter
Verlinden Mandus
Vermeiren Francis
Voorhamme Robert
Weyts Johan

Zich ONTHOUDEN hebben :

Bogaert Jean-Marie
Dua Vera
Geysels Jos
Kuijpers Willy
Lauwers Herman
Malcorps Johan
Sannen Ludo
Sauwens Johan
Stassen Jos
Van Den Heuvel Ria
Van Dijck Kris
Van Grembergen Paul
Van Vaerenbergh Etienne
Vandenbroeke Christiaan
Verwimp-Sillis Cecile

Het derde amendement is niet aangenomen.

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie van de heren Deprez en De Roo c.s. betreffende het Vlaamse werkgelegenheidsbeleid.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

114 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
58 leden hebben ja geantwoord ;
56 leden hebben neen geantwoord ;

JA hebben geantwoord :

Becq Sonja
Beerden Georges
Bossuyt Gilbert

Voorzitter

Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Coens Joachim
De Batselier Norbert
De Loor Herman
De Meyer Jos
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Deprez Paul
Desmet Peter
Doomst Michel
Dumez Paul
Goos Johnny
Heeren Veerle
Hostekint Patrick
Kenzeler André
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Maes Jacky
Marsoul Hugo
Matthys Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Quintelier Leonard
Sarens Freddy
Schuermans Eddy
Sleeckx Jef
Stevaert Steve
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinnen René
Taylor John
Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Cleuvenbergen Riet
Van der Poorten Mark
Van Hecke Mieke
Van Looy Jef
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwkerke André
Van Peel Marc
Van Rompaey Hugo
Van Wallendael Tuur
Vandendriessche Bart
Vanleenhove Gilbert
Vanvelthoven Peter

Voorhamme Robert
Weyts Johan

NEEN hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Avontroodt Yolande
Beysen Ward
Bogaert Jean-Marie
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Cauberg Jan
Ceysens Patricia
Cordeel Marc
Creyelman Frank
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Maght-Aelbrecht Anny
De Reuse Herman
Demeulenaere Julien
Denys André
Deswaene Roland
Devolder Jacques
Dewinter Filip
Dielens Fred
Dua Vera
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Geysels Jos
Huybrechts Pieter
Keulen Marino
Kuijpers Willy
Lachaert Patrick
Lauwers Herman
Laverge Jacques
Malcorps Johan
Penris Jan
Platteau Stefaan
Ramoudt Didier
Sannen Ludo
Sauwens Johan
Stassen Jos
Strackx Felix
Van Den Heuvel Ria
Van Dijck Kris
Van Eyken Christian
Van Grembergen Paul
Van Hauthem Joris
Van Lindt Sonja
Van Mechelen Dirk
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Van Vaerenbergh Etienne
Vandenbroeke Christiaan
Vanderpoorten Marleen

Voorzitter

Verlinden Mandus
Vermeiren Francis
Verougstraete Christian
Verrijken Emiel
Verwimp-Sillis Cecile
Wymeersch Frans

Dientengevolge neemt het parlement het voorstel van resolutie aan. De resolutie zal aan de Vlaamse regering worden overgezonden.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Etienne Van Vaerenbergh tot besluit van de op 2 mei 1996 door de heer Etienne Van Vaerenbergh in commissie gehouden interpellatie tot de heer Luc Van den Bosch, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de Franstalige basisscholen in de faciliteitengemeenten van Vlaams-Brabant
– 296 (1995-1996) – Nr. 1 en 2

Hoofdelijke stemmingen

De voorzitter : Op deze motie werd er een eerste amendement van de heren Suykerbuyk, Swinnen en mevrouw De Schamphelaere en mevrouw Van Nieuwenborgh ingediend, dat luidt als volgt :

A. De derde streep vervangen door wat volgt :

"– vraagt de Vlaamse regering het protocol-akkoord van juni 1970 en het protocol-akkoord van 24 mei 1973 betreffende het beheer van de Franstalige scholen in het Nederlandse taalgebied, gesloten door de toenmalige minister van Nationale Opvoeding, te wijzigen en met dat doel de procedure bepaald in artikel 5 van de wet van 21 juli 1971, in te zetten ;".

Op deze motie werd er een tweede amendement van de heren Suykerbuyk, Swinnen en mevrouw De Schamphelaere en mevrouw Van Nieuwenborgh ingediend, dat luidt als volgt :

B. De vierde streep vervangen door wat volgt :

– wenst dat de Vlaamse regering zo snel mogelijk zelf de pedagogische inspectie over de Franstalige scholen in Vlaanderen uitoefent.

Mevrouw De Schamphelaere heeft het woord.

Mevrouw Mia De Schamphelaere (*Op de tribune*) : Ik zal kort de strekking toelichten van het amendement van de CVP en de SP. De pedagogische inspectie voor de Frans-

talige scholen in Vlaams-Brabant werd toevertrouwd aan en wordt uitgevoerd door de Franse Gemeenschap. Dit gebeurt op basis van de protocol-akkoorden van 1971 en 1973. De heer Van Vaerenbergh stelde in zijn interpellatie terecht dat de uitoefening van deze inspectie problemen geeft. Ik refereer hier onder meer aan de kwaliteit van het Nederlands. De pedagogische inspectie houdt immers een inhoudelijk toezicht in op het leerplan en het onderwijspeil. Bovendien hebben de opeenvolgende staatshervormingen sinds 1973 het principe van de exclusieve territoriale bevoegdheidsverdeling versterkt. Voor ons is het principe van niet-inmenging belangrijk als samenlevingsregel voor de gemeenschappen in dit land. Daarom hebben we in de plenaire vergadering van 17 oktober 1995 duidelijk gemaakt dat we er geen voorstander van zijn dat de Franse Gemeenschap de Franstalige faciliteitenscholen in Vlaanderen zou subsidiëren. Dat zou immers een argument zijn voor andere vormen van inmenging.

Deze visie sluit aan bij het standpunt van de minister-president. Hij zei in verband met de faciliteitenregelingen dat een democratische deelstaat voldoende sterk moet zijn om zelf de regels voor haar minderheden vast te leggen. Inspectie vanwege de Franse Gemeenschap in scholen gesubsidieerd door Vlaanderen is een anomalie. Hoe kunnen we dit verhelpen op een democratische en juridisch correcte weg ? Het protocol van 1973 steunt op artikel 5 van de wet van 21 juli 1971 betreffende de bevoegdheid en de werking van de cultuurraden, zowel van de Vlaamse als de Franse Gemeenschap. De cultuurraden behoren tot onze politieke geschiedenis. De wet op de cultuurraden werd opgeheven door de bijzondere wet van 1980 behalve de artikelen 4 en 5. Omdat deze artikelen nog tot onze wetgeving behoren en door de bijzondere wetgever in 1980 en 1988 bekrachtigd werden, kan de vraag om het protocol op te heffen niet zonder meer tot resultaat leiden. Om de uitzonderingssituatie in de Franstalige scholen op Vlaams grondgebied te wijzigen is een parlementaire procedure nodig. Met ons amendement vragen we dat deze procedure, vastgelegd in artikel 5 van de wet van 1971, snel zou worden opgestart in de commissie voor Samenwerking. De Vlaamse regering moet zelf de pedagogische inspectie in de betrokken scholen kunnen uitoefenen. Uiteraard hebben we ook vragen bij het juridische bestaan van de artikelen 4 en 5 binnen onze huidige federale structuur. Onze fractie zal dit probleem aanbrengen in de commissie voor Staatshervorming, Algemene Zaken en Verzoekschriften in voorbereiding van het Vlaams contentieux bij de volgende institutionele hervorming. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : De heer Huybrechts en ikzelf zullen onze motie intrekken. Onze boodschap is immers dezelfde als die van de motie van de heer Van

Van Nieuwenhuysen

Vaerenbergh. De boodschap is dat de filosofie achter de faciliteitenregeling andermaal niet wordt gerespecteerd. De organisatie van Franstalig onderwijs, met bijzondere aandacht voor de lessen Nederlands, in de faciliteitengemeenten zou de integratie van de Franstalige kinderen vergemakkelijken. Niets is minder waar, onder meer door de slechte kwaliteit van die lessen Nederlands. Ons inziens gebeurt dit doelbewust. We zouden het fameuze protocol van 1973 zonder scrupules kunnen opzeggen op basis van de niet-wederkerigheid van de faciliteiten. Het lijkt erop dat voor deze stelling helaas nog steeds geen meerderheid te vinden is. We zullen het amendement van de CVP goedkeuren om toch een krachtig signaal te geven aan de Franstaligen. We maken ons echter geen illusies over de resultaten van eventuele besprekingen in een gezamenlijke commissie. Het protocol van 1973 stelt in punt 3 dat de pedagogische inspectie van de onder 2 genoemde scholen wordt verzekerd door het Franstalige departement. De verslagen worden overgemaakt aan de Nederlandse administratie.

De inspectie wordt verzekerd. Dit sluit niet uit dat de Vlaamse gemeenschap zelf een pedagogische inspectie in de betrokken scholen organiseert. Dit is voor ons een minimum minimorum. We dringen er op aan dat de Vlaamse regering deze inspectie hoe dan ook zou organiseren. *(Applaus bij het VB)*

De voorzitter : De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer Etienne Van Vaerenbergh *(Op de tribune)* : De meest recente Vlaamse regeringsverklaring droeg het territorialiteitsthema hoog in het vaandel. De Vlaamse regering wenste dat het territorialiteitsbeginsel zou worden geëerbiedigd. Onze motie vraagt niets meer of minder dan wat de huidige meerderheid in de regeringsverklaring vooropstelt : geen inmenging. Een in 1973 door de nationale Minister van Onderwijs afgesloten protocol is in 1996 achterhaald. Het is in strijd met de opeenvolgende staatsvormingen sinds 1973 en met de regeringsverklaring zelf. Het is onaanvaardbaar dat de regering zelf inbreuk zou plegen op het territorialiteitsbeginsel. We vragen deze motie en het amendement goed te keuren. We wensen onze bevoegdheden ten volle uit te oefenen in heel Vlaanderen, inclusief het Vlaanderen aan de rand van Vlaams-Brabant. *(Applaus bij de VU en het VB)*

De voorzitter : De heer Van Eyken heeft het woord.

De heer Christian Van Eyken : Ik ben het niet eens met de bewering dat het taalonderricht in de faciliteitengemeenten en met name in de Franse scholen zo slecht zou zijn. Ik nodig al wie deze motie goedkeurt uit, om zich

ervan te vergewissen hoe dit taalonderricht in werkelijkheid gebeurt. Er valt weinig op aan te merken.

De voorzitter : De heer Kuijpers heeft het woord.

De heer Willy Kuijpers : Ik stel voor dat de heer Van Eyken Komen eens bezoekt. Ter plaatse kan hij zien hoe beledigend-diskriminatorisch de wederkerigheid wordt toegepast. Zeker als burgemeester zou hij voorrang moeten verlenen aan de toepassing van de wet en dit overal. *(Applaus bij de VU)*

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het eerste amendement van mevrouw De Schampheleere, de heer Swinnen, de heer Suykerbuyk en mevrouw Van Nieuwenborgh op de met redenen omklede motie van de heer Van Vaerenbergh tot besluit van de op 2 mei 1996 in commissie gehouden interpellatie tot de heer Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken over de Franstalige basisscholen in Vlaams-Brabant.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? *(Ja)*

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

116 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

115 leden hebben ja geantwoord ;

1 lid heeft neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Avontroodt Yolande
Becq Sonja
Beerden Georges
Beysen Ward
Bogaert Jean-Marie
Bossuyt Gilbert
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Caubergs Jan
Ceysens Patricia
Coens Joachim
Cordeel Marc
Creyelman Frank
De Batselier Norbert
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Loor Herman

Voorzitter

De Maght-Aelbrecht Anny
De Meyer Jos
De Reuse Herman
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Demeulenaere Julien
Denys André
Deprez Paul
Desmet Peter
Deswaene Roland
Devolder Jacques
Dewinter Filip
Dielens Fred
Doomst Michel
Dua Vera
Dumez Paul
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Geysels Jos
Goos Johnny
Grouwels Brigitte
Heeren Veerle
Hostekint Patrick
Huybrechts Pieter
Kenzeler André
Keulen Marino
Kuijpers Willy
Lachaert Patrick
Lauwers Herman
Laverge Jacques
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Lootens-Stael Dominiek
Maes Jacky
Malcorps Johan
Marsoul Hugo
Matthys Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Penris Jan
Platteau Stefaan
Quintelier Leonard
Ramoudt Didier
Sannen Ludo
Sarens Freddy
Sauwens Johan
Schuermans Eddy

Sleeckx Jef
Stassen Jos
Stevaert Steve
Strackx Felix
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinnen René
Taylor John
Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Cleuvenbergen Riet
Van Den Heuvel Ria
Van der Poorten Mark
Van Dijk Kris
Van Grembergen Paul
Van Hauthem Joris
Van Hecke Mieke
Van Lindt Sonja
Van Looy Jef
Van Mechelen Dirk
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Nieuwerkerke André
Van Overmeire Karim
Van Peel Marc
Van Rompaey Hugo
Van Vaerenbergh Etienne
Van Wallendael Tuur
Vandenbroeke Christiaan
Vandendriessche Bart
Vanderpoorten Marleen
Vanleenhove Gilbert
Vanvelthoven Peter
Verlinden Mandus
Vermeiren Francis
Verougstraete Christian
Verrijken Emiel
Verwimp-Sillis Cecile
Voorhamme Robert
Weyts Johan
Wymeersch Frans

NEEN heeft geantwoord :

Van Eyken Christian

Het eerste amendement is aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het tweede amendement van mevrouw De Schamphelaere, de heer Swinnen, de heer Suykerbuyk en mevrouw Van Nieuwenborgh op de met redenen omklede motie van de heer Van Vaerenbergh tot besluit van de op 2 mei 1996 in commissie gehouden interpellatie tot de heer Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering en

Voorzitter

Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken over de Franstalige basisscholen in Vlaams-Brabant.

Zelfde stemming ? (*Instemming*)

Het tweede amendement is aangenomen.

Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de aldus geamendeerde met redenen omklede motie van de heer Van Vaerenbergh tot besluit van de op 2 mei 1996 door de heer Van Vaerenbergh in commissie gehouden interpellatie tot de heer Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de Franstalige basisscholen in de faciliteitengemeenten van Vlaams-Brabant.

Zelfde stemming ? (*Instemming*)

Dientengevolge neemt het parlement de aldus geamendeerde motie aan. Ze zal aan de Vlaamse regering worden overgezonden.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Pieter Huybrechts en Luk Van Nieuwenhuysen tot besluit van de op 2 mei 1996 door de heer Etienne Van Vaerenbergh in commissie gehouden interpellatie tot de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de Franstalige basisscholen in de faciliteitengemeenten van Vlaams-Brabant – 297 (1995-1996) – Nr. 1

Intrekking

De voorzitter : De met redenen omklede motie van de heren Huybrechts en Van Nieuwenhuysen tot besluit van de op 2 mei 1996 door de heer Van Vaerenbergh in commissie gehouden interpellatie tot de heer Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de Franstalige basisscholen in de faciliteitengemeenten van Vlaams-Brabant werd ingetrokken.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Jos Stassen en Jos Geysels tot besluit van de op 8 mei 1996 door de heer Jos Stassen gehouden interpellatie tot de

heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, en de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over het pleidooi van de gewestelijke ontwikkelingsmaatschappijen voor soepeler procedures in de milieuregelgeving – 307 (1995-1996) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heren Stassen en Geysels tot besluit van de op 8 mei 1996 door de heer Stassen gehouden interpellatie tot de heer Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, en de heer Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over het pleidooi van de gewestelijke ontwikkelingsmaatschappijen voor soepeler procedures in de milieuregelgeving.

De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, heren ministers, collega's, enkele weken geleden hebben we een ruim debat gevoerd over wat ik zou kunnen samenvatten als de integratie van economie, ruimtelijke ordening en milieu. We hebben daarover interessante en uiteenlopende uitgangspunten en breuklijnen aangekaart. Ook daar is de term Olijfboom gevallen.

In de motie die we hebben uitgewerkt, hebben we gezocht naar de overeenkomsten die er waren in de vier op dat moment gehouden interpellaties. Wat het eerste punt betreft, de verduidelijking omtrent de regelgeving voor milieu en ruimtelijke ordening, denk ik dat dit ook geldt voor de motie van de heren Tobback en Deprez. Dit geldt eveneens voor het versterken van de administratie en de noodzaak om een objectief overzicht te krijgen van de nood aan en het aanbod van bedrijfsterreinen. In verband met de procedurevereenvoudiging mag dit geen versoepeling inhouden van de normen.

Op al deze punten zijn de overeenkomsten tussen onze motie en de motie van de meerderheid zeer groot. In de motie van de meerderheid staat echter niet onze oproep om het beroep van derden niet te beknotten. Als we het beroep van derden beperken, verkleinen we nog verder het maatschappelijke draagvlak van de industrie. Wetenschappelijk onderzoek heeft ook duidelijk aangetoond dat door beroep van derden de termijnen niet worden verlengd.

Ik wil dan ook een oproep doen – en ik richt me nu in het bijzonder tot de SP – om deze motie samen met de andere motie goed te keuren. (*Applaus bij AGALEV*)

De voorzitter : Begin van de stemming.

Voorzitter

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

115 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

15 leden hebben ja geantwoord ;

99 leden hebben neen geantwoord ;

1 lid heeft zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Bogaert Jean-Marie

Dua Vera

Geysels Jos

Kuijpers Willy

Lauwers Herman

Malcorps Johan

Sannen Ludo

Sauwens Johan

Van Den Heuvel Ria

Van Dijck Kris

Van Eyken Christian

Van Grembergen Paul

Van Vaerenbergh Etienne

Vandenbroeke Christiaan

Verwimp-Sillis Cecile

NEEN hebben geantwoord :

Aers Wilfried

Avontroodt Yolande

Becq Sonja

Beerden Georges

Beysen Ward

Bossuyt Gilbert

Bril Louis

Browaets Jozef

Candries Herman

Cannaerts Leo

Cardoen Georges

Caubergs Jan

Ceysens Patricia

Coens Joachim

Cordeel Marc

Creyelman Frank

De Batselier Norbert

De Groot Etienne

De Gucht Karel

De Loor Herman

De Maght-Aelbrecht Anny

De Meyer Jos

De Reuse Herman

De Ridder Peter

De Roo Johan

De Schamphelaere Mia

De Vilder Freddy

Decaluwé Carl

Delcroix Leo

Demeulenaere Julien

Denys André

Deprez Paul

Desmet Peter

Deswaene Roland

Devolder Jacques

Dewinter Filip

Dielens Fred

Doomst Michel

Dumez Paul

Feytons Freddy

Gabriels Jaak

Goos Johnny

Heeren Veerle

Hostekint Patrick

Huybrechts Pieter

Kenzeler André

Keulen Marino

Lachaert Patrick

Laverge Jacques

Lindekens Kathy

Lisabeth Carlos

Logist Marcel

Maes Jacky

Marsoul Hugo

Matthys Erik

Maximus Lydia

Merckx-Van Goey Trees

Olivier Marc

Penris Jan

Platteau Stefaan

Quintelier Leonard

Ramoudt Didier

Sarens Freddy

Schuermans Eddy

Sleeckx Jef

Stevaert Steve

Strackx Felix

Suykerbuyk Herman

Swennen Guy

Swinnen René

Taylor John

Timmermans Jacques

Tobback Bruno

Tyberghien-Vandenbussche Maria

Van Cleuvenbergen Riet

Van der Poorten Mark

Van Hauthem Joris

Van Hecke Mieke

Van Lindt Sonja

Voorzitter

Van Looy Jef
Van Mechelen Dirk
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Nieuwkerke André
Van Overmeire Karim
Van Peel Marc
Van Rompaey Hugo
Van Wallendael Tuur
Vandendriessche Bart
Vanderpoorten Marleen
Vanleenhove Gilbert
Vanvelthoven Peter
Verlinden Mandus
Vermeiren Francis
Verougstraete Christian
Verrijken Emiel
Voorhamme Robert
Weyts Johan
Wymeersch Frans

Zich ONTHOUDEN heeft :

Stassen Jos

Dientengevolge neemt het parlement de motie niet aan.

Redenen voor onthouding ?

De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen : Mijnheer de voorzitter, tot mijn spijt moet ik vaststellen dat het blijkbaar gemakkelijk is om stoere verklaringen af te leggen. Bij de stemmingen echter blijkt dat uw partij haar eigen standpunten niet uitvoert. Ik kan dit alleen maar betreuren.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Paul Deprez en Bruno Tobback tot besluit van de op 8 mei 1996 door de heer Paul Deprez gehouden interpellatie tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, en de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over het stimuleren van de economische ontwikkeling en de werkgelegenheid door de vereenvoudiging van de wetgeving op milieu en ruimtelijke ordening
– 308 (1995-1996) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heren Deprez en Tobback tot besluit van de op 8 mei 1996 door de heer Deprez gehouden interpellatie tot de heer Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, en de heer Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over het stimuleren van de economische ontwikkeling en de werkgelegenheid door de vereenvoudiging van de wetgeving op milieu en ruimtelijke ordening.

De heer Lachaert heeft het woord.

De heer Patrick Lachaert (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de procedure inzake het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen zit in de beslissingsfase. De woon-, werk- en recreatiegebieden en de groene en open ruimten zullen eerstdaags worden vastgelegd. De wet op stedenbouw wordt eveneens aangepast.

Het moet mogelijk zijn een strategisch plan Vlaanderen op te stellen dat samenhangt met het ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen zodat economie en ecologie evenwichtig aan de orde komen. Zo niet, mist Vlaanderen niet alleen de kans om het economisch gebeuren binnen de ruimtelijke ordening een rechtmatige plaats te geven, maar zullen bepaalde sectoren ook aan competitiviteit inboeten.

Zonder afbreuk te doen aan de bestaande normering inzake milieu en ruimtelijke ordening moet het eveneens mogelijk zijn de procedures inzake de vergunningen te vereenvoudigen, bedrijfsvriendelijker te maken en op elkaar af te stemmen. Ik verwijs ter zake naar een enquête die gisteren verschenen is in de FET. De enquête bij 2.947 bedrijven uit het Kortrijkse toont aan dat niet zozeer de normering maar het weinig bedrijfsvriendelijke klimaat van de procedures de meeste zorgen baart. Ik verwijs eveneens naar het initiatief van het Franse Nord-Pas-de-Calais dat een ambtenaar aanduidt om de bedrijven te begeleiden in de verschillende procedures inzake de bodembestemming.

De VLD keurt de motie van de meerderheid niet goed, omdat deze de gemeentelijke autonomie schendt en teveel betuttelend wil optreden.

De voorzitter : De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen : Mijnheer de voorzitter, we hebben de beleidsbrief inzake ruimtelijke ordening besproken. Ik stel vast dat de beleidsbrief van de minister niet langer terug te vinden is in de motie van de meerderheid. De motie verdoezelt en omfloerst de tegenstellingen uit het debat ter zake dat gisteren werd gehouden. Met de voorliggende motie kan men alle kanten uit. Omdat de motie bijzonder onduidelijk is en geen rekening houdt

Sannen

met de negatieve opmerkingen zal Agalev zich onthouden.

De voorzitter : De heer Tobback heeft het woord.

De heer Bruno Tobback : Mijnheer de voorzitter, ik ga niet akkoord met de heer Sannen. De voorliggende motie steunt de beleidsbrief van de minister. Wij hebben ons standpunt ter zake niet gewijzigd.

De voorzitter : Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

115 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

60 leden hebben ja geantwoord ;

34 leden hebben neen geantwoord ;

21 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Becq Sonja
Beerden Georges
Bossuyt Gilbert
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Coens Joachim
De Batselier Norbert
De Loor Herman
De Meyer Jos
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Deprez Paul
Desmet Peter
Dielens Fred
Doomst Michel
Dumez Paul
Goos Johnny
Heeren Veerle
Hostekint Patrick
Kenzeler André
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Maes Jacky
Marsoul Hugo
Matthys Erik
Maximus Lydia

Merckx-Van Goey Trees

Olivier Marc

Quintelier Leonard

Sarens Freddy

Schuermans Eddy

Sleeckx Jef

Stevaert Steve

Suykerbuyk Herman

Swennen Guy

Swinnen René

Taylor John

Timmermans Jacques

Tobback Bruno

Tyberghien-Vandenbussche Maria

Van Cleuvenbergen Riet

Van der Poorten Mark

Van Hecke Mieke

Van Looy Jef

Van Nieuwenborgh Gracienne

Van Nieuwerkerke André

Van Peel Marc

Van Rompaey Hugo

Van Wallendael Tuur

Vandendriessche Bart

Vanleenhove Gilbert

Vanvelthoven Peter

Voorhamme Robert

Weyts Johan

NEEN hebben geantwoord :

Avontroodt Yolande

Beysen Ward

Bogaert Jean-Marie

Bril Louis

Browaeyts Jozef

Ceysens Patricia

Cordeel Marc

De Groot Etienne

De Gucht Karel

De Maght-Aelbrecht Anny

Demeulenaere Julien

Denys André

Deswaene Roland

Devolder Jacques

Feytons Freddy

Gabriels Jaak

Keulen Marino

Kuijpers Willy

Lachaert Patrick

Lauwers Herman

Laverge Jacques

Platteau Stefaan

Ramoudt Didier

Sauwens Johan

Voorzitter

Van Dijck Kris
Van Eyken Christian
Van Grembergen Paul
Van Lindt Sonja
Van Mechelen Dirk
Van Vaerenbergh Etienne
Vandenbroeke Christiaan
Vanderpoorten Marleen
Verlinden Mandus
Vermeiren Francis

Zich ONTHOUDEN hebben :

Aers Wilfried
Caubergs Jan
Creyelman Frank
De Reuse Herman
Dewinter Filip
Dua Vera
Geysels Jos
Huybrechts Pieter
Malcorps Johan
Penris Jan
Sannen Ludo
Stassen Jos
Strackx Felix
Van Den Heuvel Ria
Van Hauthem Joris
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Verougstraete Christian
Verrijken Emiel
Verwimp-Sillis Cecile
Wymeersch Frans

Dientengevolge neemt het parlement de motie aan. Ze zal aan de Vlaamse regering worden overgezonden.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Patrick Lachaert tot besluit van de op 8 mei 1996 door de heren Patrick Lachaert, Jos Stassen, Bruno Tobback, Herman Lauwers en Paul Deprez gehouden interpellaties tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, en de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, respectievelijk over de economische aspecten van het ruimtelijke-ordeningsbeleid, over het pleidooi van de gewestelijke ontwikkelingsmaatschappijen voor soepeler procedures in de milieuregelgeving, over de vraag naar aanpassing en versoepeling van

de procedures inzake milieu- en bouwvergunningen, over het beleid inzake ruimtelijke ordening en over het stimuleren van de economische ontwikkeling en de werkgelegenheid door de vereenvoudiging van de wetgeving op milieu en ruimtelijke ordening
– 309 (1995-1996) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heer Lachaert tot besluit van de op 8 mei 1996 door de heren Lachaert, Stassen, Tobback, Lauwers en Deprez gehouden interpellaties tot de heer Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, en de heer Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, respectievelijk over de economische aspecten van het ruimtelijke-ordeningsbeleid, over het pleidooi van de gewestelijke ontwikkelingsmaatschappijen voor soepeler procedures in de milieuregelgeving, over de vraag naar aanpassing en versoepeling van de procedures inzake milieu- en bouwvergunningen, over het beleid inzake ruimtelijke ordening en over het stimuleren van de economische ontwikkeling en de werkgelegenheid door de vereenvoudiging van de wetgeving op milieu en ruimtelijke ordening.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

115 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
39 leden hebben ja geantwoord ;
76 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Avontroodt Yolande
Beysen Ward
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Caubergs Jan
Ceysens Patricia
Cordeel Marc
Creyelman Frank
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Maght-Aelbrecht Anny
De Reuse Herman
Demeulenaere Julien
Denys André
Deswaene Roland
Devolder Jacques

Voorzitter

Dewinter Filip
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Huybrechts Pieter
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Laverge Jacques
Penris Jan
Platteau Stefaan
Ramoudt Didier
Strackx Felix
Van Hauthem Joris
Van Lindt Sonja
Van Mechelen Dirk
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Vanderpoorten Marleen
Verlinden Mandus
Vermeiren Francis
Verougstraete Christian
Verrijken Emiel
Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Becq Sonja
Beerden Georges
Bogaert Jean-Marie
Bossuyt Gilbert
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Coens Joachim
De Batselier Norbert
De Loor Herman
De Meyer Jos
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Deprez Paul
Desmet Peter
Dielens Fred
Doomst Michel
Dua Vera
Dumez Paul
Geysels Jos
Goos Johnny
Heeren Veerle
Hostekint Patrick
Kenzeler André
Kuijpers Willy

Lauwers Herman
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Maes Jacky
Malcorps Johan
Marsoul Hugo
Matthys Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Quintelier Leonard
Sannen Ludo
Sarens Freddy
Sauwens Johan
Schuermans Eddy
Sleeckx Jef
Stassen Jos
Stevaert Steve
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinnen René
Taylor John
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Cleuvenbergen Riet
Van Den Heuvel Ria
Van der Poorten Mark
Van Dijck Kris
Van Eyken Christian
Van Grembergen Paul
Van Hecke Mieke
Van Looy Jef
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwerkerke André
Van Peel Marc
Van Rompaey Hugo
Van Vaerenbergh Etienne
Van Wallendael Tuur
Vandenbroeke Christiaan
Vandendriessche Bart
Vanleenhove Gilbert
Vanvelthoven Peter
Verwimp-Sillis Cecile
Voorhamme Robert
Weyts Johan

Dientengevolge neemt het parlement de motie niet aan.

MOTIE VAN AANBEVELING van de heren Jacky Maes, Joachim Coens en Jean-Marie Bogaert tot besluit van het op 9 mei 1996 gehouden debat over de beleidsbrief Landbouw, tuinbouw en visserij in Vlaanderen. Naar een geïntegreerde aanpak. Beleidsprioriteiten 1995-1996

– 141 (1995-1996) – Nr. 4

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie van aanbeveling van de heren Maes, Coens en Bogaert tot besluit van het op 9 mei 1996 gehouden debat over de beleidsbrief Landbouw, tuinbouw en visserij in Vlaanderen. Naar een geïntegreerde aanpak. Beleidsprioriteiten 1995-1996.

De heer Bogaert heeft het woord.

De heer Jean-Marie Bogaert : Ik heb zowel de motie van de meerderheid, als die van de VLD onderschreven. Ik ben ervan overtuigd dat de meerderheidsmotie in specifieke en soms technische termen uiteindelijk dezelfde bekommernissen omschrijft als degene die in de VLD-motie in iets meer algemene bewoordingen zijn vervat. In beide gevallen zijn we het over de kern van het verhaal eens.

Ik wil een poging wagen om iedereen ervan te overtuigen de beide moties te steunen, teneinde een duidelijk signaal te geven aan de bevoegde minister. Wat de sector is overkomen, heeft me bijzonder pijnlijk getroffen. Ik citeer : de beslissing van de NMKN om geen uitstel van afbetaling van leningen meer toe te staan en bewarend beslag te leggen op vissersvaartuigen, met de dreiging van openbare verkoop en faillissement voor de reders, doet de Rederscentrale de alarmbel luiden. Maar de vissers worden, zeiden ze zelf na overleg op het kabinet van minister Van Rompuy, met een kluitje in het riet gestuurd. De dreigende houding van de NMKN zette de sector ertoe aan om dringend een vergadering te beleggen op het kabinet van de minister, waarbij de NMKN, Gimvindus en een kabinetsdelegatie aanwezig waren om de sectorale problemen te bespreken. De vissers vroegen om een oplossing voor hun problemen en deden zelf een aantal voorstellen. Nochtans verwacht de sector binnen een maand serieuze en concrete tegemoetkomingen. Vandaag stond in een faxbericht dat reders op het randje van het bankroet staan en dat hun bemanningen niets meer verdienen. Zij die kapot gingen onder financiële druk, kwamen in de greep van hun Nederlandse collega's, die via aandeelhouderschap de Belgische reders uitkopen. De economische gevolgen voor de kuststreek zijn niet te overzien. De toestand is meer dan schrijnend. We kunnen niet duidelijk genoeg zijn ten aanzien van de minister. Binnen de maand moeten er maatregelen zijn om de sector uit het slop te helpen. (*Applaus bij de VU, het VB en de VLD*)

De voorzitter : De heer Ramoudt heeft het woord.

De heer Didier Ramoudt (*Op de tribune*) : Ik kan de lijkrede van de heer Bogaert aanvullen. De VLD heeft de motie van CVP, SP en Volksunie niet mee ondertekend, omdat we een eigen motie hebben. Dat hadden we al aangekondigd in het commissiedebat, waar de SP zich overigens buiten gehouden heeft. Voorts vinden we de CVP-SP-VU-motie te technisch. Ze laat de minister te weinig ruimte. De benedengrens van 125 zeeschepen vinden we te laag. Pas met 150 schepen kan men deze sector rendabel houden.

Dan is er nog een internationale overweging. De Nederlanders hebben nu al 15 percent van de Vlaamse zeevissersschepen ingekocht. Ze willen in die richting verder gaan, nu de kredieten eenzijdig door de NMKN worden opgezegd. Het is misschien wel het recht van de NMKN om onze schepen openbaar te verkopen, maar ik verzeker u dat de Nederlanders staan te popelen om met overheidsgeld onze schepen op te kopen. We rekenen op de minister om dit een halt toe te roepen.

Onlangs werden in Oostende de eerste Vlaamse oesters uitgezet. Federaal Minister Pinxten heeft toen zijn bezoek in laatste instantie geannuleerd, dit na een actie van de Oostendse burgemeester. Minister Van Rompuy zou de aquacultuur gaan steunen. Dit soort incidenten kan maar worden verholpen door de zeevisserij zo snel mogelijk onder één ministeriële bevoegdheid te brengen, met name de Vlaamse. (*Applaus bij de VLD, de VU en het VB*)

De voorzitter : De heer Verrijken heeft het woord.

De heer Emiel Verrijken : De houding van de NMKN is inderdaad schrijnend in deze aangelegenheid. Ze ligt in de lijn van wat we van de staatsbanken gewoon zijn. Zowel de ASLK en het Gemeentekrediet als de NMKN verstaan de kunst om spaargeld uit Vlaanderen weg te halen om het in het Waals-Brusselse systeem te pompen. De Nederlanders maken handig gebruik van dit structurele tekort aan kapitaal in Vlaanderen. Ze doen dat evenwel niet met de hulp van de Nederlandse staat. Het zijn de ABN-bank en de ING die de Nederlandse spaarcenten aanwenden om deze aankooppolitiek mogelijk te maken. De Belgische staatsbanken zijn het structurele probleem van de Vlaamse economie. Zo gaat er massaal veel Vlaams spaargeld verloren, dat niet kan worden aangewend in onze economie. Samen met de te hoge belastingen is dat de fundamentele oorzaak van de werkgelegenheidsproblemen in Vlaanderen. (*Applaus bij het VB en de VU*)

De voorzitter : De heer Maes heeft het woord.

De heer Jacky Maes : Mijnheer de voorzitter, nu deze sector zo in gevaar is, betreur ik het dat het indienen van een motie van aanbeveling door alle fracties samen en over alle partijgrenzen heen door de VLD wordt geblokkeerd. (*Applaus bij de SP en de CVP*)

De voorzitter : Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

114 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

100 leden hebben ja geantwoord ;

14 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Avontroodt Yolande
Becq Sonja
Beerden Georges
Beysen Ward
Bogaert Jean-Marie
Bossuyt Gilbert
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Ceysens Patricia
Coens Joachim
Cordeel Marc
De Batselier Norbert
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Loor Herman
De Maght-Aelbrecht Anny
De Meyer Jos
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Demeulenaere Julien
Denys André
Deprez Paul
Desmet Peter
Deswaene Roland
Devolder Jacques
Dielens Fred
Doomst Michel
Dua Vera
Dumez Paul
Feytons Freddy

Gabriels Jaak
Geysels Jos
Goos Johnny
Heeren Veerle
Hostekint Patrick
Kenzeler André
Keulen Marino
Kuijpers Willy
Lachaert Patrick
Lauwers Herman
Laverge Jacques
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Maes Jacky
Malcorps Johan
Marsoul Hugo
Matthys Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Platteau Stefaan
Quintelier Leonard
Ramoudt Didier
Sannen Ludo
Sarens Freddy
Sauwens Johan
Schuermans Eddy
Sleeckx Jef
Stassen Jos
Stevaert Steve
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinnen René
Taylor John
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Cleuvenbergen Riet
Van Den Heuvel Ria
Van der Poorten Mark
Van Dijck Kris
Van Eyken Christian
Van Grembergen Paul
Van Hecke Mieke
Van Lindt Sonja
Van Looy Jef
Van Mechelen Dirk
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwerkerke André
Van Peel Marc
Van Rompaey Hugo
Van Vaerenbergh Etienne
Van Wallendael Tuur

Voorzitter

Vandenbroeke Christiaan
Vandendriessche Bart
Vanderpoorten Marleen
Vanleenhove Gilbert
Vanvelthoven Peter
Verlinden Mandus
Vermeiren Francis
Voorhamme Robert
Weyts Johan

Zich ONTHOUDEN hebben :

Aers Wilfried
Caubergs Jan
Creyelman Frank
De Reuse Herman
Dewinter Filip
Huybrechts Pieter
Penris Jan
Strackx Felix
Van Hauthem Joris
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Verougstraete Christian
Verrijken Emiel
Wymeersch Frans

Dientengevolge neemt het parlement de motie aan. Ze zal aan de Vlaamse regering worden overgezonden.

MOTIE VAN AANBEVELING van de heren André Denys, Jean-Marie Bogaert en Didier Ramoudt tot besluit van het op 9 mei 1996 gehouden debat over de beleidsbrief Landbouw, tuinbouw en visserij in Vlaanderen. Naar een geïntegreerde aanpak. Beleidsprioriteiten 1995-1999

– 141 (1995-1996) – Nr. 5

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie van aanbeveling van de heren Denys, Bogaert en Ramoudt tot besluit van het op 9 mei 1996 gehouden debat over de beleidsbrief Landbouw, tuinbouw en visserij in Vlaanderen. Naar een geïntegreerde aanpak. Beleidsprioriteiten 1995-1999.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

115 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
55 leden hebben ja geantwoord ;
59 leden hebben neen geantwoord ;
1 lid heeft zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Avontroodt Yolande
Beysen Ward
Bogaert Jean-Marie
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Caubergs Jan
Ceysens Patricia
Cordeel Marc
Creyelman Frank
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Maght-Aelbrecht Anny
De Reuse Herman
Demeulenaere Julien
Denys André
Deswaene Roland
Devolder Jacques
Dewinter Filip
Dua Vera
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Geysels Jos
Huybrechts Pieter
Keulen Marino
Kuijpers Willy
Lachaert Patrick
Lauwers Herman
Laverge Jacques
Malcorps Johan
Penris Jan
Platteau Stefaan
Ramoudt Didier
Sannen Ludo
Sauwens Johan
Stassen Jos
Strackx Felix
Van Den Heuvel Ria
Van Dijck Kris
Van Eyken Christian
Van Grembergen Paul
Van Hauthem Joris
Van Lindt Sonja
Van Mechelen Dirk
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Van Vaerenbergh Etienne

Voorzitter

Vandenbroeke Christiaan
Vanderpoorten Marleen
Verlinden Mandus
Vermeiren Francis
Verougstraete Christian
Verrijken Emiel
Verwimp-Sillis Cecile
Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Becq Sonja
Beerden Georges
Bossuyt Gilbert
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Coens Joachim
De Batselier Norbert
De Loor Herman
De Meyer Jos
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Deprez Paul
Desmet Peter
Dielens Fred
Doomst Michel
Dumez Paul
Goos Johnny
Heeren Veerle
Hostekint Patrick
Kenzeler André
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Maes Jacky
Marsoul Hugo
Matthys Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Quintelier Leonard
Sarens Freddy
Schuermans Eddy
Sleeckx Jef
Stevaert Steve
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinnen René
Taylor John

Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Cleuvenbergen Riet
Van der Poorten Mark
Van Hecke Mieke
Van Looy Jef
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwkerke André
Van Peel Marc
Van Rompaey Hugo
Van Wallendael Tuur
Vandendriessche Bart
Vanvelthoven Peter
Voorhamme Robert
Weyts Johan

Zich ONTHOUDEN heeft :

Vanleenhove Gilbert

Dientengevolge neemt het parlement de motie niet aan.

Redenen voor onthouding ?

De heer Vanleenhove heeft het woord.

De heer Gilbert Vanleenhove : Ik heb me onthouden, hoewel ik het met de inhoud van de motie eens ben. Maar, net als de heer Maes, betreur ik het dat we niet één motie hebben kunnen indienen. Het zou meer kracht hebben gehad, als we gezamenlijk een standpunt hadden ingenomen. (*Opmerking van de heer André Denys*)

MOTIE VAN AANBEVELING van de heren Tuur Van Wallendael, Carl Decaluwé en Kris Van Dijck tot besluit van het op 9 mei 1996 gehouden debat over de beleidsbrief De media in Vlaanderen. Pleidooi voor een slagvaardige openbare omroep en een dynamische mediasector. Beleidsprioriteiten 1995-1999 – 142 (1995-1996) – Nr. 3

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie van aanbeveling van de heren Van Wallendael, Decaluwé en Van Dijck tot besluit van het op 9 mei 1996 gehouden debat over de beleidsbrief De media in Vlaanderen. Pleidooi voor een slagvaardige openbare omroep en een dynamische mediasector. Beleidsprioriteiten 1995-1999.

De heer Van Mechelen heeft het woord.

De heer Dirk Van Mechelen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, veertien dagen geleden hebben we hier op een woensdagavond een interessant debat over het toekomstige mediabeleid in Vlaanderen gevoerd. Naar goede traditie wordt dit met een motie van aanbeveling afgerond. Voor u liggen er nu twee. De ene motie van aanbeveling van de heren Decaluwé en Van Wallendael wordt voornamelijk gesteund door de meerderheid. Ze bevat weinig sensationeels en is de bevestiging van die beleidsbrief. Voor ons is ze al gedeeltelijk achterhaald. Men pleit voor een hervorming van de openbare omroep in 2 fasen, terwijl fase één ondertussen al is afgehandeld. Men pleit voor de herformulering van de opdracht van de openbare omroep, terwijl dat huiswerk al is gedaan. Men pleit uiteindelijk voor een aantal zaken, die in onze ogen van een redelijke conservatieve visie op de ontwikkelingen in het medialandschap getuigen.

Tijdens dat langdurige debat over media zijn twee zaken opgevallen en tot uiting gekomen. Daarover bestaat op dit ogenblik over alle partijgrenzen heen een consensus onder een zestal parlementsleden. We hebben dit genoteerd in onze motie van aanbeveling. Ik overloop ze even met u, omdat ik het erg belangrijk vind dat vandaag consequent en klaar stelling wordt genomen. Ten eerste pleiten we ervoor dat het maxidecreet tot hervorming van de openbare omroep voor het zomerreces wordt ingediend.

De heer Johan De Roo : Dit is geen stemverklaring.

De heer Dirk Van Mechelen : Mijnheer De Roo, ik zit hier lang genoeg om te weten wat een stemverklaring is, maar ik weet dat deze motie u stoort. Ten eerste vragen we dus dat het maxidecreet voor de zomer in dit parlement wordt ingediend. En waarom vragen we dit ? Omdat dit maxidecreet determinerend zal zijn voor het budget dat aan de openbare omroep wordt toegekend. Dit budget moet gedurende de begrotingsbesprekingen tijdens het zomerreces worden vastgelegd. Ten tweede vragen we dat er een tijdschema wordt opgesteld om de gemengde financiering van de openbare omroep af te bouwen. We hebben de heren Decaluwé en Van Wallendael deze namiddag vragen horen stellen over de verklaringen van Bert De Graeve, die bijkomende reclame op de openbare omroep vroeg.

Tijdens het debat vorige week was iedereen het erover eens dat er voor de openbare omroep opnieuw een gescheiden financiering moet komen. Collega's van de meerderheid, u hebt met deze motie de mogelijkheid om hierin duidelijkheid te brengen. Tijdens het vragenuurtje hier verkondigen dat er geen reclame op televisie mag komen is gemakkelijk. Door onze motie goed te keuren kunt u nu de daad bij het woord voegen. (*Applaus bij de VLD*)

De voorzitter : De heer Van Dijk heeft het woord.

De heer Kris Van Dijk (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, ik zou van het betoog van de heer Van Mechelen willen gebruik maken om ons amendement op zijn motie naar voor te brengen. Wij kunnen ons akkoord betuigen met de motie van aanbeveling van de heer Van Mechelen. De heer Geysels en ikzelf zijn echter van oordeel dat ons amendement op die motie elk misverstand zal wegwerken. De dotatie voor de BRTN moet niet enkel worden bepaald conform de reële behoeften, maar ook de derving van reclame-inkomsten moet worden gecompenseerd.

Ik vrees dat ons amendement en de resolutie door de meerderheid niet zal worden aanvaard. Voor twee weken werd over de partijgrenzen heen duidelijk gepleit om reclame af te bouwen. Ik wil daarover nog iets zeggen. Vandaag worden wij geconfronteerd met de uitspraken van de gedelegeerd bestuurder. Daarover is reeds gesproken. Maar ik heb gisteren ook de nieuwsbrief van de VAR onder de ogen gekregen. Ik stel vast dat de BRTN-radio tijdens de maand januari meer dan 203 miljoen frank aan reclame-inkomsten heeft ontvangen. Als ik dan even dat bedrag met twaalf vermenigvuldig, dan bekom ik een bedrag van bijna 2,5 miljard frank aan inkomsten in 1996. Wij stellen ons hierbij vragen. Ontwikkelt onze openbare omroep zich tot een commerciële zender ? Of wensen wij een openbare omroep te blijven, zoals dat hoort ? Ik vraag dus met aandring om ons amendement en de motie van de heer Van Mechelen goed te keuren. (*Applaus bij de VU, de VLD en AGALEV*)

De voorzitter : Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

111 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
69 leden hebben ja geantwoord ;
24 leden hebben neen geantwoord ;
18 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Becq Sonja
Beerden Georges
Bogaert Jean-Marie
Bossuyt Gilbert
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Coens Joachim
De Batselier Norbert
De Loor Herman

Voorzitter

De Meyer Jos
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Deprez Paul
Desmet Peter
Dielens Fred
Doomst Michel
Dumez Paul
Goos Johnny
Grouwels Brigitte
Heeren Veerle
Hostekint Patrick
Kenzeler André
Kuijpers Willy
Lauwers Herman
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Maes Jacky
Marsoul Hugo
Matthys Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Quintelier Leonard
Sarens Freddy
Sauwens Johan
Schuermans Eddy
Sleekx Jef
Stevaert Steve
Swennen Guy
Swinnen René
Taylor John
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Cleuvenbergen Riet
Van der Poorten Mark
Van Dijck Kris
Van Grembergen Paul
Van Hecke Mieke
Van Looy Jef
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Nieuwkerke André
Van Peel Marc
Van Rompaey Hugo
Van Vaerenbergh Etienne
Van Wallendael Tuur

Vandenbroeke Christiaan
Vandendriessche Bart
Vanleenhove Gilbert
Vanvelthoven Peter
Voorhamme Robert
Weyts Johan

NEEN hebben geantwoord :

Avontroodt Yolande
Beysen Ward
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Ceysens Patricia
Cordeel Marc
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Maght-Aelbrecht Anny
Demeulenaere Julien
Denys André
Deswaene Roland
Devolder Jacques
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Laverge Jacques
Ramoudt Didier
Van Lindt Sonja
Van Mechelen Dirk
Vanderpoorten Marleen
Verlinden Mandus
Vermeiren Francis

Zich ONTHOUDEN hebben :

Caubergs Jan
Creyelman Frank
De Reuse Herman
Dewinter Filip
Dua Vera
Geysels Jos
Huybrechts Pieter
Lootens-Stael Dominiek
Malcorps Johan
Penris Jan
Sannen Ludo
Stassen Jos
Strackx Felix
Van Den Heuvel Ria
Van Hauthem Joris
Van Overmeire Karim
Verougstraete Christian
Verwimp-Sillis Cecile

Dientengevolge neemt het parlement de motie aan. Ze

Voorzitter

zal aan de Vlaamse regering worden overgezonden.

MOTIE VAN AANBEVELING van de heer Dirk Van Mechelen tot besluit van het op 9 mei 1996 gehouden debat over de beleidsbrief De media in Vlaanderen. Pleidooi voor een slagvaardige openbare omroep en een dynamische mediasector. Beleidsprioriteiten 1995-1999 – 142 (1995-1996) – Nr. 4-5

Hoofdelijke stemmingen

De voorzitter : Op deze motie werd er een amendement van de heren Geysels en Van Dijk ingediend, dat luidt als volgt :

In de zesde streep, aan punt 3° de volgende zinsnede toevoegen :

", mits compenserende financiële middelen vanuit de overheid."

Aan de orde is hoofdelijke stemming over het amendement van de heren Geysels en Van Dijk.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

113 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

54 leden hebben ja geantwoord ;

59 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Avontroodt Yolande
Beysen Ward
Bogaert Jean-Marie
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Caubergs Jan
Ceysens Patricia
Cordeel Marc
Creyelman Frank
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Maght-Aelbrecht Anny
De Reuse Herman
Demeulenaere Julien
Denys André

Deswaene Roland
Devolder Jacques
Dewinter Filip
Dua Vera
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Geysels Jos
Huybrechts Pieter
Keulen Marino
Kuijpers Willy
Lachaert Patrick
Lauwers Herman
Laverge Jacques
Lootens-Stael Dominiek
Malcorps Johan
Penris Jan
Ramoudt Didier
Sannen Ludo
Sauwens Johan
Stassen Jos
Strackx Felix
Van Den Heuvel Ria
Van Dijk Kris
Van Eyken Christian
Van Grembergen Paul
Van Hauthem Joris
Van Lindt Sonja
Van Mechelen Dirk
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Van Vaerenbergh Etienne
Vandenbroeke Christiaan
Vanderpoorten Marleen
Verlinden Mandus
Vermeiren Francis
Verougstraete Christian
Verrijken Emiel
Verwimp-Sillis Cecile

NEEN hebben geantwoord :

Becq Sonja
Beerden Georges
Bossuyt Gilbert
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
De Batselier Norbert
De Loor Herman
De Meyer Jos
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl

Voorzitter

Delcroix Leo
Deprez Paul
Desmet Peter
Dielens Fred
Doomst Michel
Dumez Paul
Goos Johnny
Grouwels Brigitte
Heeren Veerle
Hostekint Patrick
Kenzeler André
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Maes Jacky
Marsoul Hugo
Matthys Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Quintelier Leonard
Sarens Freddy
Schuermans Eddy
Sleeckx Jef
Stevaert Steve
Swennen Guy
Swinnen René
Taylor John
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Cleuvenbergen Riet
Van der Poorten Mark
Van Hecke Mieke
Van Looy Jef
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwerkerke André
Van Peel Marc
Van Rompaey Hugo
Van Wallendael Tuur
Vandendriessche Bart
Vanleenhove Gilbert
Vanvelthoven Peter
Voorhamme Robert
Weyts Johan

Dientengevolge neemt het parlement het amendement niet aan.

Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie van aanbeveling van de heer Van Mechelen tot besluit van het op 9 mei 1996 gehouden debat over de beleidsbrief De media in Vlaanderen. Pleidooi voor een

slagvaardige openbare omroep en een dynamische media-sector. Beleidsprioriteiten 1995-1999.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

113 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

54 leden hebben ja geantwoord ;

59 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Avontroodt Yolande
Beysen Ward
Bogaert Jean-Marie
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Caubergs Jan
Ceysens Patricia
Cordeel Marc
Creyelman Frank
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Maght-Aelbrecht Anny
De Reuse Herman
Demeulenaere Julien
Denys André
Deswaene Roland
Devolder Jacques
Dewinter Filip
Dua Vera
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Geysels Jos
Huybrechts Pieter
Keulen Marino
Kuijpers Willy
Lachaert Patrick
Lauwers Herman
Laverge Jacques
Lootens-Stael Dominiek
Malcorps Johan
Penris Jan
Ramoudt Didier
Sannen Ludo
Sauwens Johan
Stassen Jos
Strackx Felix
Van Den Heuvel Ria
Van Dijk Kris
Van Eyken Christian

Voorzitter

Van Grembergen Paul
Van Hauthem Joris
Van Lindt Sonja
Van Mechelen Dirk
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Van Vaerenbergh Etienne
Vandenbroeke Christiaan
Vanderpoorten Marleen
Verlinden Mandus
Vermeiren Francis
Verougstraete Christian
Verrijken Emiel
Verwimp-Sillis Cecile

NEEN hebben geantwoord :

Becq Sonja
Beerden Georges
Bossuyt Gilbert
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Coens Joachim
De Batselier Norbert
De Loor Herman
De Meyer Jos
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Deprez Paul
Desmet Peter
Dielens Fred
Doomst Michel
Dumez Paul
Goos Johnny
Grouwels Brigitte
Heeren Veerle
Hostekint Patrick
Kenzeler André
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Maes Jacky
Marsoul Hugo
Matthys Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Quintelier Leonard
Sarens Freddy

Schuermans Eddy
Sleeckx Jef
Stevaert Steve
Swennen Guy
Swinnen René
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Cleuvenbergen Riet
Van der Poorten Mark
Van Hecke Mieke
Van Looy Jef
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwerkerke André
Van Peel Marc
Van Rompaey Hugo
Van Wallendael Tuur
Vandendriessche Bart
Vanleenhove Gilbert
Vanvelthoven Peter
Voorhamme Robert
Weyts Johan

Dientengevolge neemt het parlement de motie niet aan.

ACTUELE INTERPELLATIES (*Regl. art. 83*)

Actuele interpellatie van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over verdere stappen van de Cocof in de oprichting van de adviesraad voor Franstaligen uit de Brusselse randgemeenten

Actuele interpellatie van de heer Francis Vermeiren tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de adviesraad voor Franstaligen uit de Vlaamse rand rond Brussel

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde actuele interpellaties van de heer Van Hauthem tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over verdere stappen van de Cocof in de oprichting van de adviesraad voor Franstaligen uit de Brusselse randgemeenten en van de heer Vermeiren tot minister-president Van

Voorzitter

den Brande, over de adviesraad voor Franstaligen uit de Vlaamse rand rond Brussel.

De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, geachte collega's, het is misschien stilaan afgezaagd, maar we moeten alweer interpellieren over de inmenging van Franstalig Brussel in Vlaams-Brabant. Deze inmenging neemt zelfs nog toe.

De installatie van de adviesraad van de Franstaligen uit de Brusselse randgemeenten gaat verder alsof er niets aan de hand is. Die adviesraad is opgericht door het College van de Franse Gemeenschapscommissie. Ze is voor één derde samengesteld uit vertegenwoordigers van de Cocof en voor twee derde uit Franstalige gemeenteraadsleden uit de rand. Ze heeft tot doel adviezen en voorstellen te formuleren over materies die de Franstaligen – ook die uit Vlaams-Brabant – aanbelangen. Hun voorzitter, de heer Hasquin, noemt het een informatieorgaan van de Brusselse Franstaligen, dat de sociologische Brusselaars uit de rand wil helpen met hun problemen.

Collega's, zoals u allen weet, worden de Franstaligen in Vlaams-Brabant op een afschuwelijke wijze onderdrukt en is steun vanuit Franstalig Brussel onontbeerlijk. De eeuwige Georges Clairfayt verklaarde ooit zonder blikken of blozen dat de Franstaligen te vergelijken zijn met de Palestijnen in de bezette gebieden.

De adviesraad is volstrekt illegaal, en maakt regelrecht inbreuk op het territorialiteitsprincipe. Het is imperialisme van het zuiverste water. Het initiatief maakt deel uit van een doelgerichte strategie om de rand verder te verfransen. De initiatiefnemers willen zich in geen geval storen aan het feit dat ze nu eenmaal in Vlaanderen wonen, en laten op een schaamteloze en arrogante manier voelen dat ze Vlaams-Brabant als een ordinair Franstalig wingewest beschouwen. De titels spreken voor zich : *Abattre le mur de Berlin, désenclaver la périphérie*, enzovoort.

De vraag is hoe de Vlaamse regering op zoveel arrogantie reageert, en welk effect deze reactie op de Franstaligen en meer bepaald op de Cocof heeft. Mijnheer de minister-president, op 17 januari besliste de Vlaamse regering om bij de Raad van State een beroep tot vernietiging in te dienen tegen de besluiten van 30 november en 6 december 1995 van het College van de Cocof betreffende de oprichting van een adviesraad. Blijkbaar heeft deze juridische stap weinig indruk gemaakt op de heer Hasquin en zijn companen. Op 24 februari jongstleden werden in het Staatsblad immers alweer twee besluiten gepubliceerd over de vertegenwoordiging van Franstalige gemeentemandatarissen, en over de materies die ze aanhangig kun-

nen maken. Ook tegen deze besluiten werd beroep aangekend bij de Raad van State.

Dat blijkt nu een nieuwe slag in het water. Onlangs maakte de heer Hasquin de namen bekend van de Franstalige gemeentemandatarissen die in de adviesraad zullen zeten.

De provocatie gaat dus voort. Op Meise en Machelen na zijn alle gemeenten met Franstalige verkozenen in deze adviesraad vertegenwoordigd. Enkele van hen zijn de burgemeesters van Sint-Genesius-Rode, Linkebeek, Kraainem en Wezenbeek-Oppem, een schepen van Rode en Linkebeek en twee schepenen van Wezenbeek. Daarnaast zijn ook gemeenteraadsleden uit Vilvoorde, Dilbeek, Grimbergen, Overijse en Zaventem in deze raad vertegenwoordigd.

Mijnheer de minister-president, het is de hoogste tijd om de balans op te maken van uw stappen. Deze balans is over de gehele lijn negatief. Carrefour wordt reeds jaren op 100.000 exemplaren verspreid, in Rode is er een Franstalig cultureel centrum, Franstalige verenigingen worden vanuit Brussel en Wallonië gesubsidiëerd en Télélé-Bruxelles zal worden uitgezonden. Bovendien zitten we nu met vier burgemeesters van Vlaamse gemeenten en één Vlaams parlements lid die optreedt als collaborateur van Franstalig Brussel om Vlaams-Brabant nog meer verfransen en de Franstalige machtspositie uit te breiden.

Mijnheer de minister-president, tegenover dergelijke onwettige politieke beslissingen plaatst u alleen juridische stappen die geen enkel resultaat opleveren. Het Vlaams Parlement ging reeds tweemaal naar het Arbitragehof ten einde de begrotingen voor 1995 en 1996 van de Franse Gemeenschap te laten annuleren. Terwijl we wachten op een uitspraak, werd de begroting van 1995 reeds uitgevoerd. Voor het einde van het jaar kan overigens geen uitspraak worden verwacht, noch over de begroting van 1995, noch over deze van 1996. Ik vrees dat dit eveneens het geval zal zijn voor de uitspraken van de Raad van State. Vooraleer er een uitspraak wordt gedaan, zullen we opnieuw voor voldongen feiten worden geplaatst. De Franstaligen weten dit. Hierop is overigens heel hun politiek gebaseerd. De heer Hasquin triomfeert. Hij liet overigens weten dat uw klacht op zijn vraag werd verwezen naar de tweetalige kamer van de Raad van State. Hij zei hierbij en ik citeer : *les arriérés sont de cinq ans en moyenne, et d'ici là*. Dit betekent dat de tweetalige kamer van de Raad van State bij het behandelen van dergelijke dossiers reeds een gemiddelde achterstand heeft van vijf jaar. Na vijf jaar zal de adviesraad ook al vijf jaar functioneren. Wie zal daar nog iets veranderen ? Mijnheer de minister-president, men lacht u uit. In deze zaak bent u klaverboer. Uw louter juridische stappen blijven zonder resultaat en we leven in een situatie van complete straffeloosheid.

Van Hauthem

We vragen ons af of de Vlaamse excellenties in de Brusselse regering zullen blijven toekijken. De heer Chabert zegt wel dat het hier om een provocatie gaat, maar houdt verder zijn mond.

Alleen met juridische stappen komt u nergens. Als we nu niet ingrijpen, dreigt er opnieuw een soort carrousel te ontstaan. Uiteindelijk zal de Raad van State ons misschien gelijk geven, maar dan zal alles al zo ver zijn gevorderd, dat men de wetgeving zal moeten veranderen.

Er blijft maar één oplossing over : terugslaan op een politieke manier en de taal speken die deze heren verstaan. Wanneer zullen de Vlaamse excellenties Chabert, Grijp en Anciaux, hun verantwoordelijkheid opnemen ? Als zij het niet doen, moet u het doen. Er zijn wel degelijk mogelijkheden om dit te doen. Zo kunt u onder meer de samenwerkingsakkoorden met het Brussels Gewest opzeggen als Franstalig Brussel zich in Vlaams-Brabant blijft mengen. Nu de namen van de leden van de adviesraad bekend zijn, kunt u eveneens stappen zetten om burgemeesters en schepenen die hiervan deel uitmaken, te schorsen of af te zetten.

Mijnheer de minister-president, artikel 82 van de nieuwe Gemeentewet zegt dat de Koning de burgemeester kan schorsen of afzetten wegens kennelijk wangedrag of grove nalatigheid. Ik zou er bij u dus op willen aandringen dat u op uw beurt de Koning, in dit geval dus de federale regering, ertoe zou aanzetten de vier burgemeesters die deel uitmaken van die adviesraad te laten schorsen of te laten afzetten. Dit is toch een schoolvoorbeeld van kennelijk wangedrag. Voor het schorsen of afzetten van schepenen is de provinciegouverneur bevoegd. Daarom moet u de provinciegouverneur van Vlaams-Brabant vragen om de procedure tot schorsing en afzetting van de schepenen die deel uitmaken van de adviesraad, in te zetten wegens kennelijk wangedrag.

Mijnheer de minister-president, wij worden hard geslagen en moeten dus hard terugslaan. Ik hoop dan ook dat u zich in uw antwoord niet langer zal verschuilen achter juridische maatregelen en verklaren dat de Raad van State of het Arbitragehof het maar moet oplossen. Deze instanties functioneren niet en de Franstaligen beseffen dat maar al te goed : dat geeft hen precies de moed om verder te doen. Wij zijn het beu dat deze lieden volkomen strafeloos hun franskiljonse gang mogen gaan in Vlaams-Brabant, dat onze regio onder het mom van verdraagzaamheid en openheid het mikpunt blijft van Franstalige inmenging. We zijn het meer dan beu dat Vlaams-Brabant, dat in het verleden altijd al de pasmunt is geweest voor de uitbouw van de Vlaamse autonomie, nu opnieuw als pasmunt wordt misbruikt voor een pacificatie die er uiteindelijk geen is.

Mijnheer de minister-president, ons geduld is al lang op. Ik neem aan dat zelfs aan het geduld van een CVP-minister wel eens een einde kan komen. Vandaar onze vraag : wanneer zal u de nodige politieke maatregelen nemen om die Franstalige inmenging effectief een halt toe te roepen. Via de televisie hebt u als Prime Minister of Flanders namens Vlaanderen Lisa Del Bo alle geluk toegewenst. Dat was mooi meegenomen publiciteit voor u persoonlijk. Ik gun u dat. Maar er is meer moed nodig om de Franstalige inmenging in Vlaams-Brabant te stoppen. Ik hoop dat u die moed nu eens eindelijk zal vertonen. (*Applaus bij het VB*)

De voorzitter : De heer Vermeiren heeft het woord.

De heer Francis Vermeiren (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, ik zal het niet hebben over Lisa Del Bo, maar wel over een zaak die eindelijk haar beslag moet krijgen. Ik herinner aan de vele tussenkomsten die diverse Vlaamse parlementsleden, onder wie ikzelf, eerder al in Kamer en Senaat hielden over deze kwestie. Toen kregen we steeds mooie ministeriële beloften te horen. Maar de zaak bleef aanslepen. Ik zet hier nog even wat ingrediënten van het incident op een rij.

De oprichting door de Franse Gemeenschapscommissie van een adviesraad voor Franstaligen in de Brusselse randgemeenten, heeft in Vlaanderen niet al te veel stof doen opwaaien, maar wel in de Vlaamse rand rond Brussel. De bedoeling van dit initiatief van minister Hasquin van het Waalse Gewest, is nochtans vrij duidelijk. Men wenst banden te smeden met de Franstalige verkozenen in de randgemeenten om zich te beraden over gemeenschappelijke materies. Deze laatste betreffen vooral het leerlingenvervoer en de subsidies aan organisaties van Franstaligen uit de rand.

Ondanks de Sint-Michielsakkoorden – en ik herinner me het pleidooi van de Eerste Minister voor pacificatie – heeft men vanuit Brussel de pogingen nog niet opgegeven voor de verovering van wat sommigen het natuurlijke hinterland van Brussel noemen. Daarover kan men recent aanwijzingen vinden in verklaringen en geschriften van sommige Franstalige politici uit de hoofdstad. Er wordt zelfs een aantal gemeenten aangeduid die zouden moeten worden ingelijfd, eventueel door middel van de uitbreiding van de bestaande taalfaciliteiten. Een voorbeeld betreft de luchthaven van Zaventem. Bepaalde Brusselse politici zouden graag hun invloedssfeer willen uitbreiden tot buiten de grenzen van de huidige agglomeratie. Een van de Brusselse excellenties meende dat hij bepaalde akkoorden kon afsluiten met betrekking tot de toegang van taxi's tot de luchthaven. Ik heb de Eerste Minister destijds daarover lang geïnterpelleerd. Ik was er dan ook van overtuigd dat hij dat probleem zou oplossen met de

Vermeiren

kracht en de overtuiging die hem eigen zijn. Zijn laconieke antwoord was echter dat hij geen tijd had om zich bezig te houden met gevechten tussen kemphanen. Minister Sauwens, daarentegen, heeft wel enkele initiatieven genomen, weliswaar zonder resultaat.

Intussen stellen we vast dat men in Brussel niet bij de pakken is blijven zitten, en dat men die veroveringsplannen daadwerkelijk gestalte probeert te geven.

Blijkbaar is de premier bij zijn standpunt gebleven wat de oprichting van de betwistbare adviesraad betreft. Nadat hij had verwezen naar een uitspraak van het Arbitragehof, waarin werd gesteld dat de bevoegdheden van de Belgische instellingen gestoeld zijn op een territoriale basis, verklaarde hij op 20 december 1995 in de Kamer dat hij geen voogdij had over de Franse Gemeenschapscommissie, omdat het een autonome instelling is. Deze staat desgevallend onder de voogdij van de Franse Gemeenschap, maar niet van de federale regering.

Het antwoord van de minister was weliswaar langer dan de eerste keer, maar even nietszeggend. Hij was waarschijnlijk bang voor een inbreuk op het pacificatieprincipe. In werkelijkheid vond hij de zaak niet belangrijk genoeg.

Voorts kregen de leden van de Kamer voor de zoveelste keer het refrein te horen dat in onze instellingen een aantal procedures bestaan om bevoegdheidsconflicten op te lossen, en dat wie van oordeel is dat er een bevoegdheidsconflict is gerezen, deze procedures maar op gang moet brengen.

De conclusie van de premier hebben we reeds vaker gehoord : dit maakt deel uit van de werking van de federale instellingen. Federale loyaliteit betekent echter ook dat iedereen zijn bevoegdheid respecteert.

Reeds op 17 januari 1996 besliste de Vlaamse regering om bij de Raad van State een beroep tot nietigverklaring in te dienen tegen de besluiten van 30 november en 6 december 1995 van het College van de Franse Gemeenschapscommissie, de Cocof, tot oprichting van de adviesraad voor Franstaligen uit de Brusselse randgemeenten. Dit verzoekschrift, ingediend op 14 februari, vermeldde als eerste middel de territoriale bevoegdheidsoverschrijding. Intussen zijn op 24 februari de besluiten van de Cocof verschenen. Ze geven verdere invulling en uitvoering aan het besluit tot oprichting van de adviesraad voor de Franstaligen in de Vlaamse randgemeenten.

De uitspraak van de Raad van State mag waarschijnlijk niet zo spoedig worden verwacht. Intussen heeft de Cocof niet stil gestaan, aangezien de samenstelling van de adviesraad reeds werd bekendgemaakt. Zoals verwacht heb-

ben in deze adviesraad gemeenteraadsleden uit de faciliteitengemeenten, maar ook uit een aantal andere Vlaams-brabantse gemeenten, zitting. Uit deze samenstelling kan worden afgeleid dat het de Cocof menens is, aangezien in deze adviesraad, naast de gemeenteraadsleden, ook burgemeesters en schepenen uit de faciliteitengemeenten zullen zetelen. Het Hoofdstedelijk Gewest geeft dus impulsen aan verkozenen en wekt de indruk dat er een orgaan bestaat dat advies verstrekt.

De activiteiten die de adviesraad zal ontplooiën, zullen zeker in de Vlaamse rand rond Brussel aanleiding geven tot nieuwe ergernis. Het beroep tot nietigverklaring van de uitvoeringsbesluiten van de Cocof, dat de Vlaamse regering heeft ingediend bij de Raad van State, wijst er echter op dat ook zij zich aan dit initiatief ergert. In ieder geval hebben we de indruk dat de Cocof zich weinig aantrekt van de nieuwe Grondwet die in artikel 143, paragraaf 1, de nadruk legt op de noodzaak van federale loyaliteit.

Blijkbaar maakt de Cocof gebruik van een lacune in de Grondwet, om uit te pakken met initiatieven die indruisen tegen dit principe. Artikel 143, paragraaf 3 bepaalt dat een procedure kan worden ingesteld inzake conflicten tussen de federale regering, de gemeenschaps- en gewestregeringen en het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie. Er wordt hier geen melding gemaakt van beslissingen van een afzonderlijke gemeenschapscommissie, zoals de Cocof er één is. We dringen erop aan dat de Vlaamse regering gebruik maakt van de gewone wet van 9 augustus 1980 om de bijeenroeping te vragen van het Overlegcomité.

De Eerste Minister mag vinden dat deze aangelegenheid zijn aandacht niet waard is. Wij zijn echter van oordeel dat er dringend klaarheid moet komen. Door het uitblijven van een beslissing van de tweetalige Kamer van de Raad van State over de Vlaamse rand rond Brussel, kan de situatie ontaarden. Dat moeten we voorkomen.

Ten slotte vind ik dit politiek van een laag allooi. De Franstaligen in de Vlaamse rand, waarvan velen zich ongetwijfeld echt willen integreren, zijn echt niet gediend met dit soort impulsen. In weerwil van het principe van de pacificatie en van alle mooie principes die werden verkocht bij het Sint-Michielsakkoord, behandelt hun gemeenschap hen als kiesvee. Enkele Brusselse politici, die weliswaar goede resultaten hebben geboekt bij de jongste verkiezingen en iets anders zouden moeten doen dan communautaire vuren aanwakkeren, denken dat ze de klok kunnen terugdraaien.

Mijnheer de minister-president, zou u deze pacificatie veel meer willen steunen dan de premier die nochtans in dat arrondissement woont ? De pacificatie werd met ge-

Vermeiren

zond verstand gepredikt en in de grondwet ingeschreven. Ik vraag u deze pacificatie te realiseren. Het parlement zal diegenen tegenhouden die denken het te halen met platvloerse electorale uitspraken en initiatieven. (*Applaus bij de VLD*)

De voorzitter : De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer Etienne Van Vaerenbergh (*Op de tribune*) : Vlaams Brabant en het arrondissement Halle-Vilvoorde zijn eerst en vooral de snelst groeiende economische regio's. Ze bezitten voor velen een aantrekkingskracht, ook voor Brussel. Ten tweede zond Ring TV twee weken geleden een programma uit over de evolutie van de politieke situatie sinds de gemeenteraadsverkiezingen van 1976. Dat is een veeg teken aan de wand. De veiligheidsmaatregelen van 1976 om Vlaams-Brabant te beschermen hebben niet gewerkt, omdat de splitsing van het kiesarrondissement niet werd gerealiseerd. Ten derde, zullen de geplande maatregelen om naar de Raad van State te stappen, slechts op termijn resultaat opleveren.

Mijnheer de minister-president, het Vlaams Parlement moet een stap vooruit zetten. We moeten teruggaan naar uw discussienota over de verdere staatshervorming. Volgens uw nota moet het territorialiteitsbeginsel worden geëerbiedigd. Indien we vaststellen dat dat niet gebeurt en dat het binnen het huidige kader niet kan worden afdwongen, moeten we zoeken naar nieuwe stappen. Ik vraag u daartoe een administratieve commissie op te richten. Welke wetgevende initiatieven moeten we ondernemen en welke artikelen moeten we stemmen om zowel op grondwettelijk vlak als op het niveau van de decreten, tot afdwingbare regels te komen ? Het territorialiteitsbeginsel wordt meer en meer geschonden, en niet alleen door de Cocof, het Waals Gewest en de Franse Gemeenschap. Daarom leg ik een met redenen omklede motie neer. (*Applaus bij de VU*)

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president Luc Van den Brande (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte dames en heren, de Vlaamse regering heeft zich steeds verzet tegen de aanmatigende overheidsinitiatieven van de Franse gemeenschap en de Cocof, die strijdig zijn met het territorialiteitsbeginsel en het principe van de niet-inmenging. De administratie kreeg de uitdrukkelijke opdracht deze problematiek van nabij te volgen. De Vlaamse overheid moet snel en gepast reageren op onwettige inmenging.

Alle nuttige juridische middelen ter vrijwaring van de territoriale bevoegdheid waarover Vlaanderen ten gevolge van de staatshervorming beschikt, wenden we aan. De

Vlaamse regering is tegen de oprichting van een adviesraad voor de Franstaligen uit de randgemeenten en tegen verdere uitvoeringsbesluiten. We hebben prompt een annulatieberoep ingesteld bij de Raad van State. De Vlaamse regering stelt het respect voor de territoriale afbakening van de bevoegdheden steeds voorop in het politieke overleg met de andere overheden.

Het is theoretisch mogelijk dit als belangenconflict ahangig te maken bij het Overlegcomité. De heren Vermeiren en Van Hauthem haalden dit reeds aan. Dit leidt echter niet tot de afdwingbaarheid van het opheffen van de maatregel. Bovendien stelde de Cocof herhaaldelijk de vraag, zelfs de eis, om vertegenwoordigd te zijn in het Overlegcomité. Mijns inziens moeten we ons daar onverbiddelijk tegen verzetten.

De heer Van Hauthem haalde de mogelijkheid aan om de burgemeesters en schepenen die deel uitmaken van de Adviesraad te schorsen of af te zetten wegens kennelijk of gewoon wangedrag. Voor tuchtsancties eist de wet welbepaalde, zwaarwichtige feiten. De verantwoordelijke voor binnenlandse aangelegenheden zei duidelijk dat de juridische haalbaarheid van een zware tuchtsanctie, zoals schorsing of afzetting, gering of onbestaande is. Vooraleer bepaalde maatregelen te nemen, geven we ons best reenschap van de gevolgen ervan.

Men is daar nooit echt zeker van, maar men moet toch oordeelkundig optreden. De Raad van State eist in het kader van zijn wettigheidscontrole een strikte evenredigheid tussen de in aanmerking genomen feiten en de tuchtschorsing, zoals u weet volgens een vaste rechtspraak.

Ik wil uitdrukkelijk beamen wat de heren Vermeiren en Van Hauthem hebben gezegd. Het is ook mijn overtuiging dat het een waardevol idee kon zijn, maar tevens weet ik dat het juridisch niet uitmondt in een beslissing die ons brengt tot het opheffen van het door de Franse Gemeenschapscommissie genomen initiatief.

Voor een groot gedeelte gaat het hier eigenlijk slechts om window-dressing. Ik begrijp heel goed dat dit bij iedereen in Vlaanderen een grote irritatie oproept. We moeten ons echter toch eens de vraag stellen wat zo'n adviesraad eigenlijk substantieel en inhoudelijk in de praktijk kan doen. Ik geloof niet dat de weg vrij is voor enige maatregel die zou kunnen worden genomen. De Franse Gemeenschapscommissie blijft onbevoegd om enig beleid te voeren met betrekking tot de gemeenten buiten het Brussels Hoofdstedelijk Gewest of met betrekking tot de bevolking in die gemeenten.

Waarover zal die adviesraad advies uitbrengen ? Nemen we bijvoorbeeld het leerlingenvervoer. Overeenkomstig de wettelijke reglementering kan dit enkel met de nodige

Van den Brande

vergunningen. De Cocof is niet bevoegd om machtigingen te verlenen voor het ophalen van leerlingen op het grondgebied van de Vlaamse Gemeenschap.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Dat gebeurt in Ronse !

Minister-president Luc Van den Brande : Mijnheer Van Nieuwenhuysen, we spreken over het terrein waar het hier ter zake over gaat. De adviesraad brengt suggesties aan voor de besteding van middelen, verstrekt door de Franse Gemeenschapscommissie. Ik hoop dat het Arbitragehof zich binnenkort definitief zal uitspreken over het verzoek van de Vlaamse regering en van het Vlaams Parlement tot vernietiging van de decreetsbepalingen van de Franse Gemeenschap die dit tot op heden mogelijk maken. Ik hoop dat het arrest van het Arbitragehof daarin de nodige klaarheid zal scheppen.

In afwachting van een nietigverklaring door de Raad Van State bestaat de adviesraad. Telkens als deze raad specifieke maatregelen wil nemen in verband met de Vlaamse rand, ziet hij zich onvermijdelijk geplaagd tegenover de juridische obstakels die voortspruiten uit de materiële inhoud van de bevoegdheden van de bijzondere en de gewone wetten.

Wat is in een rechtsstaat eigenlijk het alternatief ? Mijnheer Van Hauthem, suggereert u dat we het leger in paraatheid moeten brengen ? U denkt misschien dat ik er een karikatuur van maak. Dat vind ik echter niet. Ik heb al bij herhaling – ook bij interpellaties die vroeger werden gehouden – uitdrukkelijk gezegd dat we ons wensen te houden aan de strikte juridische procedures die – met enige vertraging – tot een uitspraak zullen leiden.

Ik ga voor een groot gedeelte akkoord met wat de heer Vermeiren heeft gezegd, en ook met wat de heer Van Varenbergh nu en op andere momenten heeft willen aangeven. Ik volg een rechtlijnige benadering, die inhoudt dat we een grotere verantwoordelijkheid en een grotere autonomie wensen op te bouwen. Ook een groot gedeelte van het Vlaams Parlement volgt deze weg. Sommigen wijzen dit af. Men moet dan goed beseffen dat een dergelijke handelswijze niet enkel de pacificatie in het gedrang brengt, maar mij nog meer sterkt in de overtuiging dat elke volgende hervorming uitdrukkelijk de tweeledigheid van het land als basis moet nemen met de twee deelstaten als basisentiteiten. Enkel in een verdere staatsvorming zal de specifieke situatie van Brussel als Hoofdstedelijk Gewest vorm moeten krijgen. Daarbij zal in elke hypothese nauwkeuriger moeten worden vastgelegd wat de mogelijkheden zijn en wat niet kan.

We hebben prompt juridische acties ondernomen : zowel tegen de beslissing om de raad op te richten als tegen de

uitvoering van die beslissing hebben we verhaal aangetekend. Ik ben er dus van overtuigd dat we geen lessen te ontvangen hebben vanuit kringen die ons op basis van onbenulligheden durven aanwrijven dat we de federale loyaliteit in het gedrang zouden brengen. Als iemand die loyaliteit bedreigt, is het wel de auteur van deze provocatie.

Ik wil binnen de wettelijkheid reageren. Maar men mag rustig weten dat ik op het politieke vlak meen dat er hervormingen moeten komen inzake het evenwaardige samenleven van de twee gemeenschappen in Brussel. Het respecteren volgens afdwingbare regels van het territorialiteitsbeginsel moet voor iedereen heilig zijn. Dit is immers het enige beginsel dat ons in staat kan stellen om ook in de toekomst tussen de grote gemeenschappen nog een vorm van goed nabuurschap te onderhouden. (*Applaus*)

De voorzitter : De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem (*Op de tribune*) : De minister-president heeft hier in één kwartier het hele Belgische federale systeem neergesabeld. Mijnheer de minister-president, u zegt dat u zich steeds verzet hebt tegen initiatieven als dat van de adviesraad. Dat is juist. U zegt dat het Overlegcomité tot niets leidt, en u hebt dat vroeger ook al gezegd. U hebt gelijk. We zitten met een Arbitragehof waar we moeten op wachten, we zitten met een Raad van State waar we moeten op wachten. Slotsom : u zegt dat u niets kan doen. U zou naar andere methodes kunnen grijpen, maar zo een drastisch optreden bent u minder geneegen. Eigenlijk hebt u hier het faillissement uitgesproken van het federale systeem, want als een van de partners zich niet aan de afspraken houdt, staat de andere partner machteloos.

U zegt zelfs dat de kans gering is dat er een tuchtsanctie wordt uitgesproken. Maar als u aan de federale regering of aan de gouverneur niet vraagt om op te treden, zullen ze zeker niet tot actie overgaan. Met zo een verzoek zou u het politieke signaal geven dat u het meent met uw verzet.

Ondertussen wachten we dus op het arrest van het Arbitragehof. Mag ik u meedelen dat ik weinig vertrouwen heb in dat Arbitragehof ? Een hof dat voor de helft samengesteld is uit politici en voor de helft uit rechters die al zeer bedenkelijke arresten hebben uitgesproken, boezemt me weinig vertrouwen in. Ik herinner aan het arrest over de splitsing van het kiesarrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde. De heren van het hof durven in een arrest zeggen : u hebt gelijk, het gelijkheidsbeginsel is geschonden, maar we gaan niet over tot vernietiging omwille van de evenwichten tussen de gemeenschappen. Ik herinner aan de wet op de Europese verkiezingen uit 1989. Ook die wet werd aanhangig gemaakt bij het Arbitrage-

Van Hauthem

hof, omdat Vlaanderen te weinig zetels toegewezen kreeg. Weer gaf het Arbitragehof ons gelijk, maar weer durfde het de wet niet vernietigen omwille van de communautaire evenwichten. Dat staat letterlijk te lezen in het arrest. Wie kan vertrouwen hebben in zo een politiek samengesteld hof ?

U minimaliseert de functie van de Adviesraad en zegt dat hij niet bevoegd is voor het leerlingenvervoer. Ik stel vast dat de Cocof en de Franse Gemeenschapsraad dikwijls hun bevoegdheden overschrijden. In Ronse worden wel degelijk Waalse leerlingen opgehaald. U antwoordt dan dat de Adviesraad niet bevoegd is en daarmee is voor u de kous af.

Ik herhaal dat de Cocof en de Franse Gemeenschapsraad voortdurend hun bevoegdheden overschrijden. In deze omstandigheden verwijzen naar een verdere staatshervorming die de tweeledigheid en de specifieke situatie van Brussel beklemtoont, is van het goede teveel. Uw antwoord is een vrijgeleide voor de Cocof en zijn Adviesraad. U moet niet langer de pacificatie prediken.

Ik vergelijk de huidige situatie graag met een huwelijk. Men kan af en toe een slippertje maken. Als men een scheve schaats blijft rijden, gaat het koppel uiteen en trekt men een streep onder het huwelijk. Naar zo een scheiding heeft onze minister-president geen oren. Het Vlaams Blok zal dus zelf zijn verantwoordelijkheid opnemen. Hasquin moet zich niet wagen op Vlaams grondgebied.

De voorzitter : De heer Vermeiren heeft het woord.

De heer Francis Vermeiren (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, Vlaams-Brabant is een mooie streek, die het economisch niet slecht doet. De inwoners respecteren mekaars ideologie en wensen niet af te stevenen op een nieuw Voeren. Wie zichzelf staatsman noemt, draagt in deze kwestie een zware verantwoordelijkheid.

Mijnheer de voorzitter, ik had graag het woord gericht tot Willem de Zwijger, de verkozene van de Franstaligen, maar ik stel vast dat hij het halfrond heeft verlaten. Ik had hem graag gevraagd hoe hij zijn plicht van burgemeester kan rijmen met de huidige situatie. Een burgemeester is toch verantwoordelijk voor het welzijn van alle burgers van zijn grondgebied.

De inwoners van zijn gemeente dragen zelf ook een grote verantwoordelijkheid. Door het beveiligen van een paar stoelen jagen zij de Vlamingen op stang. Mijnheer de minister-president, ik ben voorstander van overleg, zodat duidelijk wordt wie het ècht goed meent met de burgers en ècht voor pacificatie kiest. Ik ben benieuwd te verne-

men of de partijen die in verschillende regeringen zetelen, eenzelfde golflengte kunnen kiezen. De ene spreekt stoere taal, de andere is zwijgzaam en weer een ander wordt van het kastje naar de muur gestuurd. Hierin moet op een interregionaal overleg klaarheid worden geschapen.

De voorzitter : De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer Etienne Van Vaerenbergh : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, de ruchtbaarheid die de kranten aan de oprichting van een adviesraad in de Brusselse rand hebben gegeven, wijst op het symbolische gewicht van deze francofone zet.

De kranten staan er vol van en dat wijst erop dat ondanks het ontbreken van enig politiek gewicht, deze initiatieven toch zorgen voor heel wat politieke wind : ze hebben een politieke symboolwaarde verkregen.

De heer Vermeiren heeft er terecht op gewezen dat het feit meer politiek belang heeft gekregen dan de inhoud. Mijnheer de minister-president, het territorialiteitsbeginsel en het niet-inmengingsbeginsel worden blijvend met de voeten getreden. Zoals u zelf in uw discussienota over de staatshervorming heeft geschreven, moet er dan ook naar nieuwe middelen worden gezocht om het respecteren ervan afdwingbaar te maken. Dit is zeker nodig als we vaststellen dat de provocaties uitgaan van personen die de taalwetgeving in hun eigen gewest zelf niet respecteren.

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president Luc Van den Brande : Mijnheer de voorzitter, na het aanhoren van de replieken denk ik dat er ten gronde geen meningsverschil bestaat. De regering is bereid om initiatieven te nemen, maar alle wettelijke middelen zonder onomkeerbare gevolgen voor de werking en het bestaan van de instellingen, werden uitgeput. U zal me evenmin horen zeggen dat de bevoegdheidsverdeling en de bestaande afspraken niet grondig werden verstoord. Ik ben voorstander van overleg, maar het formaliseren van het conflict in het Overlegcomité zou wel eens voer kunnen geven aan de voorvechters van de onaanvaardbare en ongerechtvaardigde aanwezigheid van de Cocof in dat Overlegcomité.

De rand is uiteraard een prachtige streek. Gisteren startte ik samen met de gouverneur van Vlaams-Brabant te Wezembeek-Oppem de Randkrant op. Dit is een eerste initiatief tot uitvoering van het regeerakkoord. Andere initiatieven ter versterking van het Vlaamse karakter zullen nog volgen. Aan de hand van dergelijke initiatieven kunnen we met rustige kracht aantonen dat we staan op het Vlaamse karakter van dit onverbrekkelijk met Vlaanderen verbonden gebied. De Randkrant wordt niet anti-Carre-

Van den Brande

four. Integendeel, we zullen grote inspanningen leveren om kwaliteit te brengen. Elf maal per jaar moet dit kwaliteitsblad verschijnen.

Er worden meer inspanningen geleverd voor de rand en voor andere subregio's in Vlaams-Brabant, dan men denkt. In afwachting van bepaalde uitspraken, hebben we er alle belang bij om pluralistisch en met zo veel mogelijk betrokkenen acties te voeren om het terrein positief voor te bereiden.

De heer Van Vaerenbergh heeft aangegeven dat het principe een probleem vormt, maar dat we in de praktijk maatregelen kunnen nemen die de werking van de adviesraad beknotten. We blijven het principiële gevecht voeren, maar tegelijkertijd versterken we onze aanwezigheid, dit ten gunste van de Vlamingen in dit gebied van Brabant.

Met redenen omklede moties

De voorzitter : Door de heren Bogaert en Van Vaerenbergh en door mevrouw Van Lindt werden tot besluit van deze interpellatie twee met redenen omklede moties ingediend. Ze zullen worden gedrukt en rondgedeeld.

Door de heer Van Nieuwenhuysen werd een met redenen omklede motie aangekondigd. Ze moet uiterlijk 24 uur na de sluiting van de vergadering zijn ingediend.

Het parlement zal zich daarover tijdens een volgende plenaire vergadering uitspreken.

Het incident is gesloten.

Actuele interpellatie van de heer Johan Sauwens tot de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de gevolgen van de stakingsacties in het Franstalig onderwijs voor de gelijkwaardigheid van de door de Franse en de Vlaamse Gemeenschap uitgereikte diploma's

De voorzitter : Aan de orde is de actuele interpellatie van de heer Sauwens tot de heer Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de gevolgen van de stakingsacties in het Franstalig onderwijs voor de gelijkwaardigheid van de door de Franse en de Vlaamse Gemeenschap uitgereikte diploma's.

De heer Sauwens heeft het woord.

De heer Johan Sauwens (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het is duidelijk dat in de confederale Belgische staatsstructuur iedere gemeenschap zelf de verantwoordelijkheid voor het eigen onderwijsbeleid neemt. De andere kant van de medaille is dat het onderwijs zich meer en meer in een internationale context dient te plaatsen, zoals de minister in zijn beleidsbrief opmerkt.

Een langdurige en hardnekkige stakingsactie bij de bureaus, zoals nu in Wallonië, mag ons niet onberoerd laten, enerzijds vanwege de weerslag van zulke acties op ons eigen onderwijsbeleid, en anderzijds omwille van de zorg voor het gemeenschappelijke, Europese onderwijsproject. De actie in Wallonië wordt erg massaal gevoerd. Volgens bepaalde berichten is tijdens de stakingsgolf in het voorjaar ongeveer een derde van de secundaire scholen zo'n 25 dagen dicht geweest over een periode van veertig schooldagen. Een ander derde van de secundaire scholen bleef zo'n tien tot negentien dagen dicht en nog een derde gemiddeld zeven dagen. In Zuid-Limburg ontvangen we berichten van een aantal mensen wiens kinderen in het Luikse les volgen, dat in bepaalde scholen al gedurende drie maanden geen les meer werd gegeven. De sfeer is uiterst grimmig. Hoeft het gezegd dat de pedagogische noodzakelijke rust op dit ogenblik ver te zoeken is ? Dat was de toestand enkele weken geleden. Intussen worden die acties voortgezet en kunnen de problemen nog acuter worden.

Veel Waalse ouders schrijven hun kinderen in in Vlaamse scholen. In een bepaalde Limburgse middelbare school zijn acht Franstaligen als vrije leerlingen ingeschreven. Ondanks de enorme achterstand die door de harde acties in het Franstalig onderwijs zijn ontstaan, heeft de minister van Onderwijs van de Franse Gemeenschap, mevrouw Onkelinx, in haar omzendbrief van 22 april aangekondigd dat alle scholen in orde zijn met het vereiste aantal schooldagen. De diploma's zullen probleemloos worden gehomologeerd. Het aantal stakingsdagen wordt geminimaliseerd. Men geeft de scholen de raad om de examens zo laat mogelijk te organiseren : ten vroegste vanaf 10 juni, en liefst pas vanaf 24 juni. De onderwijsminister suggereert om niet-onderwezen leerstof indien mogelijk naar september van het volgend schooljaar over te hevelen.

Op die manier ondergraft minister Onkelinx de gelijkwaardigheid van de diploma's die worden uitgereikt door de Vlaamse en de Franse Gemeenschap. In Wallonië worden de diploma's zomaar gebradeerd. In Vlaanderen daarentegen wordt terecht een streng beleid gevoerd. Ik verwijs hier even naar de financiële boetes die een aantal scholen hebben opgelopen, omdat ze de norm van 182 dagen niet volledig in acht hadden genomen.

Sauwens

Volgens de grondwet zijn de minimale voorwaarden voor het uitreiken van diploma's een federale bevoegdheid gebleven. Dat staat toe om beter te waken over de gelijkwaardigheid van de diploma's in de verschillende deelstaten. Een beleid dat tolereert dat diploma's worden afgeleverd voor leerjaren waarin slechts twee derde van de leertijd effectief werd benut, leidt tot een algemene degradatie van het onderwijs.

OESO-rapporten waarin internationale vergelijkingen voorkomen, vermelden enkel het Belgische onderwijssysteem. Vlaanderen wordt daarin over één kam geschoren met Wallonië. Dat heeft ook gevolgen voor de Vlamingen op de Europese arbeidsmarkt. Deze schizofrene situatie moet zo snel mogelijk worden weggewerkt. Vlaanderen en Wallonië moeten zelf opkomen voor de kwalitatieve uitbouw en internationale uitstraling van hun onderwijs.

Heeft de minister al stappen ondernomen om in het licht van de omzendbrief van minister Onkelinx, de gelijkwaardigheid van de diploma's te vrijwaren? Heeft de minister daarover reeds overleg gepleegd met zijn collega? Of is de minister de mening toegedaan dat de uitreiking van diploma's de facto volledig een gemeenschapsbevoegdheid is geworden? Wat is dan nog de betekenis van de desbetreffende grondwetsbepaling? En wat verstaat de minister dan nog onder zogenaamde minimale voorwaarden? Gaat de minister akkoord met zijn administratie om de uitzondering op de onderwijsbevoegdheid van de Gemeenschappen, zoals die in artikel 127 van de grondwet is opgenomen, op te heffen?

Zullen de Vlaamse leerlingen die les hebben gevolgd in een onderwijsinstelling van de Franse Gemeenschap, voldaan hebben aan de leerplicht? Kunnen ze het volgend schooljaar probleemloos overschakelen naar een Vlaamse school? Onderneemt de Vlaamse Gemeenschap initiatieven om hun achterstand weg te werken? Zijn hiervoor instructies uitgevaardigd door de onderwijsadministratie?

Hoe staat de Vlaamse Gemeenschap tegenover de Frans-talige leerlingen die zich tijdens de stakingsacties voorlopig in Vlaamse scholen hebben ingeschreven? Sommigen hebben zich als effectieve leerling ingeschreven, anderen als vrije leerling. Hebben zij volgens de Vlaamse onderwijsadministratie voldaan aan de leerplicht?

Kan de minister me medelen hoeveel leerlingen taalgrensoverschrijdend les volgen? Ik heb het dan in de eerste plaats over het middelbaar onderwijs. Is hierin de voorbije maanden een toename vast te stellen?

Ten slotte heb ik nog een voor de hand liggende vraag, met het oog op de onrust in het middelbaar onderwijs. Indien er zich een gelijksoortige actie zou ontwikkelen in Vlaanderen, hoe zal de minister dan ingrijpen?

De voorzitter : De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen : Mijnheer Sauwens, enkele vragen zijn terecht. Uw houding bij de beoordeling van het onderwijsbeleid van Wallonië stoort me. We moeten vertrouwen hebben in het beleid van onze bilaterale gesprekspartners. Zou u het wenselijk en aanvaardbaar vinden dat we ons mengen in het onderwijsbeleid van Spanje, Italië of Nederland? We zouden het evenmin aanvaarden dat Duitsland of Nederland zich in publieke verklaringen zouden uitspreken over ons onderwijsbeleid. We moeten een minimaal wederzijds vertrouwen opbrengen. Als er afspraken worden gemaakt over het niveau en de kwaliteit van de diploma's, moeten we ervan uitgaan dat deze ook zullen worden nageleefd. En die instelling mis ik in uw vraagstelling.

De heer Johan Sauwens : Ik weet niet of u naar het begin van mijn betoog hebt geluisterd, mijnheer Sannen. Ik heb gezegd dat ik de autonomie van de gemeenschappen respecteert. Ik heb ook geciteerd uit de beleidsbrief van de minister van Onderwijs. Uit dat citaat blijkt dat we niet op een eiland leven: we moeten het onderwijs bekijken in een Europees perspectief. Als er gelijksoortige acties plaatsgrepen in Vlaanderen of Duitsland, dan had ik ongetwijfeld ook zo'n betoog gehouden. Als er buiten Vlaanderen beslissingen worden genomen die een weerslag hebben op ons land, dan moet dat ons bekommeren. Dat geldt voor de problematiek van de grensarbeiders in Nederland, voor de toewijzing van het bussencontract in Wallonië met benadeling van een Vlaamse onderneming en zeker ook voor het onderwijs.

Mijn vragen werden gesteld met het volste respect voor de gemeenschapsautonomie en zonder het minste leedvermaak om de toestand in Wallonië. Ik hoop dat dit conflict vlug wordt opgelost. Maar ik heb wel vragen over de repercussies van het conflict op de internationale ontwikkeling van het kwaliteitsonderwijs, waarvoor vele generaties en ook deze regering en deze minister veel hebben gedaan.

De voorzitter : Mijnheer Sannen, we voeren hier geen debat. Bij actuele interpellaties beschikt de hoofdinterpellant over 15 minuten spreektijd. Iedereen kan zich daarna voor een uiteenzetting van maximaal 5 minuten inschrijven. Daarna volgt het antwoord van de minister, waarna men nog kan repliceren. Als u na de interpellatie het woord wenst te voeren, dan moet u dat medelen en verleen ik u straks het woord. Dat geldt ook voor de heer Van Nieuwenhuysen.

De heer Ludo Sannen : Dank u, mijnheer de voorzitter, omdat u mijn aandacht hebt gevestigd op de reglementen.

Minister Luc Van den Bossche : Voor de losbandige jeugd is dat soms wel eens nodig.

De voorzitter : De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Mijnheer de voorzitter, wij zijn het eens met de opmerkingen van de heer Sauwens. Hij sprak eveneens over het probleem van de Franstalige leerlingen die tijdelijk in het Nederlandstalig onderwijs les komen volgen. Door de perikelen met betrekking tot de stakingen in het Franstalig onderwijs werd andermaal de aandacht gevestigd op de problemen die rijzen in verband met de permanente aanwezigheid van kinderen van Franstalige ouders in heel wat Nederlandstalige onderwijsinstellingen gelegen langs de taalgrens.

Mijnheer de minister, dit probleem is niet nieuw. Ik heb reeds verschillende malen uw aandacht gevraagd, onder meer voor de problemen in de basisscholen in Spiere-Helkijn en Ottenburg, waar heel wat kinderen van Franstalige ouders onderwijs komen volgen. Onder meer naar aanleiding van de perikelen van de jongste weken en maanden verschenen opnieuw een aantal artikelen, onder meer in verband met de school in Ottenburg. Het probleem is dat er in deze school te veel anderstalige kinderen zijn. Er zou sprake zijn van kliekvorming, wat de samenhang negatief beïnvloedt. Ook door de verschillende opvattingen van de leerkrachten en de directie in verband met het onthaal van en de omgang met de betrokken kinderen rijzen er problemen.

Dit alles heeft tot gevolg dat er bij de ouders van de plaatselijke bevolking vragen rijzen in verband met het onderwijspeil in de school waar hun kinderen les volgen. In Brussel zijn er hiervoor overigens een aantal bijzondere omkaderingsnormen.

Ik pleit echter niet meteen voor een decretaal initiatief om de personeelsomkadering aan te passen, maar wel voor een onderzoek van de onderwijsinspectie naar de noden in de betrokken scholen.

De voorzitter : Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister Luc Van den Bossche : Mijnheer de voorzitter, ik kan de heer Sauwens geruststellen, het onderwijs is geen kaartspel vol jokers en pokers. Vlaanderen zal dus zeker niet als zestiende eindigen. Alvorens tot de eigenlijke problemen te komen, namelijk de stakingen in het Franstalig onderwijs en de gevolgen ervan op het Nederlandstalig onderwijs, meen ik dat enkele juridische verklaringen nuttig zijn.

Er zijn twee uitzonderingen op de onderwijsbevoegdheid van de gemeenschappen, namelijk het begin en het einde van de leerplicht en de minimale voorwaarden voor het uitreiken van de diploma's. Deze uitzonderingen moeten, in het licht van de algemene grondwetsfilosofie, limitatief

worden geïnterpreteerd. In die zin heb ik in 1988 de desbetreffende artikelen verdedigd, dit zowel in openbare zitting als in de commissievergadering van de Kamer en de Senaat.

Ten aanzien van de eerste uitzondering, namelijk het begin en het einde van de leerplicht, moet worden gesteld dat de controle en de invulling van de leerplicht een exclusieve zaak van de gemeenschappen is. De controle op het regelmatig bijwonen van de lessen in de school behoort dus uitsluitend tot de bevoegdheid van de gemeenschap onder wie deze school ressorteert. De controle op het inhoudelijk voldoen van de leerlingen aan de leerplicht in scholen ressorterend onder de bevoegdheid van de Franse Gemeenschap, behoort dan ook tot de Franse Gemeenschap.

Ten aanzien van de tweede uitzondering moet worden opgemerkt dat deze federale bevoegdheid, in reactie op de grondwetsherziening van 1971, waarin diploma's als een federale bevoegdheid werden behouden, moet worden geïnterpreteerd in het licht van de maximale autonomie van de gemeenschappen. De bevoegdheid voor het uitreiken van diploma's en de voorwaarde waaronder dit gebeurt, is thans een gemeenschapsbevoegdheid. Dit echter alleen op voorwaarde dat de federale overheid bevoegd is om de minimale duur per onderwijsniveau, zoals vermeld in de verklarende nota bij de grondwetsherziening van 1988, te bepalen.

Met deze bevoegdheidsverdeling voorzag de grondwetgever in 1988 dus in een maximale autonomie voor de gemeenschappen, dit gekoppeld aan een maximaal vertrouwen in elkaars diploma's. Dit was de uiting van een welbegrepen federale loyaliteit tussen die gemeenschappen. Dit hield en houdt in dat het gelijkwaardigheidsmechanisme van de diploma's van de gemeenschappen verankerd ligt in de federale minimale bevoegdheid.

Dit is maar te handhaven in de mate dat het niveau in de loop der jaren vergelijkbaar blijft. Mocht er in de loop der jaren een duidelijke discrepantie ontstaan, dan rijst er naast een probleem ten gronde ook een grondwettelijk probleem. Men beelde zich bijvoorbeeld in dat de twee gemeenschappen weliswaar evenveel schooljaren aanbieden alvorens een diploma van het secundair onderwijs uit te reiken, maar dat het curriculum sterk verschilt qua ernst. Dit probleem zal nog niet meteen opduiken na één jaar van stakingen en incidenten, maar het wordt wel reëel na een herhaling van zo een incidentrijk schooljaar of op het moment dat een gemeenschap plotseling beslist om een lichter curriculum aan te bieden.

Het hele systeem steunt dus op een filosofie van vertrouwen en automatische gelijkwaardigheid. Vertrouwen en gelijkwaardigheid worden natuurlijk voortdurend aan de

Van den Bossche

realiteit getoetst. En dan kan er een moment komen dat de Vlaamse en Waalse werkelijkheid zodanig uit elkaar gegroeid zijn, dat het vertrouwen en de gelijkwaardigheid niet langer stand kunnen houden.

Hetzelfde geldt voor Europa, zoals de heer Sannen opmerkte. Ook in Europa hanteert men het principe van de gelijkwaardigheid. Ook daar moet het vertrouwen langzaam groeien om tot grotere gelijkwaardigheid te komen. Maar ook daar kan de gelijkwaardigheid maar gehandhaafd blijven zolang ze zichzelf ook waarmaakt. Een eenmalig incident hoeft dit dus niet noodzakelijk te verstoren.

Wat de OESO betreft moet ik u enigszins verbeteren. De OESO heeft uit de doorlichtingen al geleerd dat er in België twee onderwijssystemen zijn. Maar de OESO grijpt af en toe terug naar Belgische cijfers. Ik blijf daar tegen protesteren en herhalen dat Belgische cijfers geen geldigheid hebben voor mij. Ze zijn immers een som van twee verschillende werkelijkheden die meer en meer uit elkaar groeien en waar meer en meer eigen accenten worden gelegd. Het is natuurlijk een lange weg om internationaal respectabele organisaties uit te leggen dat de Belgische werkelijkheid ingewikkelder is dan een optelsom van de deelstaten. Daaromtrent denk ik echter dat de aanhouder wint. U hield zoëven een pleidooi voor een slippertje af en toe. Ik ga een stap verder en zeg dat de aanhouder de uiteindelijke winnaar wordt.

Het diploma is tegenwoordig nog slechts een minimumvoorwaarde bij het intreden in de arbeidsmarkt. Meer en meer koppelt men daar bijkomende proeven aan en doet men commitment-tests. Wie dus diploma's met een verminderde waarde uitreikt bewijst de ontvanger van het diploma op termijn een zeer slechte dienst. De houders van zulke minderwaardige diploma's zullen bij de uiteindelijke selecties onvermijdelijk uit de boot vallen, tenzij ze bij hun geboorte alle gaven Gods meekregen. Ik denk dus dat de Vlaamse en de Franse Gemeenschap zich verder duidelijk afzonderlijk moeten profileren in die onderwijs-werkelijkheid, ook internationaal.

Wat uw concrete vraag betreft, de Vlaamse leerlingen die voor het volgens de reglementering aansluitend schooljaar zijn geslaagd in het Franstalig onderwijs, kunnen volgend jaar naar een Vlaamse school overschakelen.

Dat is de logica van het systeem. Als de leerlingen door een onvoldoende voorbereiding niet slagen, ligt de verantwoordelijkheid natuurlijk vooral bij henzelf. Dit probleem is echter niet nieuw. Na de eerste stakingsgolf, voor ongeveer vier jaar, hebben sommige leerlingen zich het volgende jaar in het Nederlandstalig onderwijs ingeschreven. Een aantal van hen heeft daarbij een jaar verloren,

soms door een taalachterstand, maar ook vaak ten gevolge van een achterstand die werd veroorzaakt door de stakingen. Het departement Onderwijs heeft geen speciale maatregelen getroffen om eventuele achterstanden weg te werken. Het behoort tot de autonomie van de plaatselijke school om dat al dan niet te doen.

Er is geïnformeerd naar de homologatie van de diploma's. De homologatiecommissie heb ik afgeschaft. Bijgevolg is de school van rechtswege verantwoordelijk voor de uitreiking van een diploma. De delibererende klasseraad oordeelt of een leerling geslaagd is of niet.

Bij mijn weten hebben de Vlaamse scholen de perikelen in het Franstalig onderwijs niet aangegrepen om leerlingen te werven. Ze krijgen daarvoor trouwens geen werkmiddelen. Er waren wel een aantal vrije leerlingen, wiens ouders vroegen of ze, in afwachting van een normalisatie van de onderwijstoestand in het Franstalig onderwijs, les mochten volgen in het Nederlandstalig onderwijs. Die leerlingen zijn uiteraard wel onderworpen aan de voorwaarden die ik opleg. Dit houdt in dat ze moeten voldoen aan de leerplicht. Het is bijvoorbeeld onaanvaardbaar dat een Franstalige leerling die zich inschrijft in het Nederlandstalig onderwijs, even niet opdaagt omdat er wordt gestaakt in het Franstalig onderwijs. Over het aantal vrije leerlingen kan ik u geen cijfer geven. Een voorstelling voor volgend jaar is al even moeilijk. Als de vakbonden aankondigen dat ze gelijkaardige acties op touw zullen zetten, dan is het natuurlijk niet ondenkbaar dat een aantal ouders het zekere voor het onzekere zal nemen, en hun kinderen Nederlandstalig onderwijs zal laten volgen.

Uw laatste vraag is bijna boosaardig. De vakbonden in Vlaanderen hebben een bepaald verantwoordelijkheidsgevoel. Indien ze toch snode plannen koesteren, heb ik al een paar antwoorden klaar.

Op de opmerking van de heer Van Nieuwenhuysen wil ik antwoorden dat ter zake weinig overleg wordt gepleegd. Ik ben bereid om de inspectie te laten informeren naar de werkelijke toestand.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele interpellatie van de heer Carl Decaluwé tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over de toenemende concentratie van uitgevergroepen ten gevolge van de kapitaalsversterking van de Gazet van Antwerpen

De voorzitter : Aan de orde is de actuele interpellatie van de heer Decaluwé tot de heer Van Rompuy, Vlaams mi-

Voorzitter

nister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over de toenemende concentratie van uitgeversgroepen ten gevolge van de kapitaalsversterking van de Gazet van Antwerpen.

Het woord is aan de heer Decaluwé.

De heer Carl Decaluwé (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, de rust in het medialandschap lijkt maar niet terug te keren. Integendeel, het is dagelijks in beweging. Een aantal zware tendensen verbeteren momenteel het medialandschap. Wereldwijd heerst er een tendens tot afbraak van monopolieposities en tot deregulering van openbare omroepen en PTT's. Er wordt echter niet steeds in systemen voorzien om de daaropvolgende doorbraak van grote privégroepen te regelen en de aangekondigde vrije concurrentie te waarborgen. Concentratie en concurrentie gaan in de mediasector blijkbaar hand in hand. In de beleidsbrief wordt aan de hand van concrete voorbeelden overigens aangetoond hoe wereldspelers zich positioneren en strategische allianties afsluiten om zowel horizontaal als verticaal strategische posities in te nemen.

Deze concentratiebeweging wordt versneld door de technologische evoluties. Uitgevers zijn verplicht zich in de multimedia te storten indien zij straks willen overleven. Momenteel wordt in de Verenigde Staten onder meer geëxperimenteerd met faxkranten en kranten op netwerk.

In ons klein Vlaams medialandschap doet zich hetzelfde fenomeen voor. De problematiek in de krantensector is opnieuw actueel ingevolge de kapitaalsversterking van de Gazet van Antwerpen, waar zich vier kandidaat-overnemers hebben aangeboden : drie Vlaamse groepen en een Duitse. Het aantal uitgevers in het Vlaamse medialandschap is geslonken terwijl ook het aantal titels afneemt. Meer dan vroeger moeten de redacties voldoen aan de eisen van een hoger rendement. Dit kan leiden tot politieke, levensbeschouwelijke en ideologische vervlakking en zodoende tot een verzwakking van de opiniërende en controlerende functies van de pers. De kwaliteit van de journalistiek en de kwaliteit van de democratie zijn van elkaar afhankelijk. Verzwakking van de ene schakel, treft ook de andere. Het dagblad vormt een onmisbare scharnier tussen overheid en burger en een kristallisatiepunt voor de meningsvorming. Wij mogen dit debat in het Vlaams Parlement niet aan ons laten voorbijgaan. Dit is de reden van mijn interpellatie. Ik ben mij ervan bewust dat sommige aspecten ervan niet tot onze bevoegdheid behoren, maar wat de aspecten met betrekking tot de lokale radio's, de regionale en landelijke televisie betreft, hebben wij wel inspraak. In die zin zijn wij dus ook betrokken partij bij het concentratiedebat.

De kapitaalsversterking van de Gazet van Antwerpen omvat twee discussiepunten : ten eerste, de Vlaamse verankering van onze dagbladpers, waarvan ik voorstander ben en ten tweede, de concentratieproblematiek. Wij kunnen er niet omheen dat één uitgeversgroep momenteel vijf van de elf in Vlaanderen verspreide kranten uitgeeft en 44 percent van de markt beheerst. De vraag dient zich aan of dit aandeel boven de 50 percent mag uitstijgen. Het Vlaams Parlement kan hiervoor geen wet opstellen omdat het een federale materie betreft. Hierover bestaat geen enkele reglementering, in tegenstelling tot Frankrijk, waar het aandeel niet meer dan 30 percent mag bedragen. In Italië werd de grens vastgesteld op 25 percent, in Duitsland is sprake van een maximaal cijfer van 25 miljoen Duitse mark terwijl de overheid in het Verenigd Koninkrijk een overname moet goedkeuren wanneer het gaat om meer dan 500.000 exemplaren. De uitgevers in het medialandschap – regionale televisie, landelijke commerciële omroep, BRTN-VAR, lokale radio – noodzaken het Vlaams Parlement van gedachten te wisselen, signalen uit te sturen naar de federale overheid en eventueel concrete voorstellen te doen.

Bij de redactie van de Gazet van Antwerpen heerst onrust over de onafhankelijkheid bij overname door een buitenlandse groep. De minister roept in zijn beleidsbrief op om in samenspraak en via de stichting van de pers aan te dringen op een redactiestatuut. Deze materie behoort evenwel tot de federale bevoegdheid. Het is dan ook de taak van de minister er bij de federale overheid op aan te dringen om ter zake initiatieven te nemen. De minister verklaart eveneens dat hij het protocol met de pers wenst voort te zetten. Het gaat om een bedrag van 250 miljoen frank. Er moet worden onderzocht of deze steun in de toekomst kan worden aangepast, afhankelijk van de concentratieproblematiek. Verlieslijdende exploitatie van een dagblad is niet per definitie het gevolg van wanbeleid, maar vaak van een poging de verscheidenheid, identiteit of de levensbeschouwelijke grondslag te handhaven.

De buitenlandse groepen vormen een tweede element. België en Vlaanderen kennen zo goed als geen wetgeving om de monopolievorming en de concentratie tegen te gaan. De andere leden van de Europese Unie hebben in de loop van de jaren '80 wel een strenge wetgeving ingevoerd. Een land zonder die regelgeving zal een sterke aantrekkingskracht uitoefenen op buitenlandse ondernemingen die in hun eigen land niet verder kunnen door de wetgeving. Dit houdt voor Vlaanderen enkele risico's in. Bij VTM had het aandeelhouderschap, de uitgevers, oorspronkelijk een uitgesproken Vlaams karakter. Door de fusie van de mediaholding CLT met het Duitse Bertelsmann vinden CLT en TUM, de grootste aandeelhouder van VTM, elkaar intussen in de Holland Mediagroep. De TUM is nu zinnens zijn aandelen van 44 naar 25 percent

Decaluwé

terug te laten dringen. Op die manier krijgt CLT toegang tot VTM. Dat kan een enorme weerslag hebben op het Vlaamse medialandschap.

De Vlaamse mediawetgeving geeft enkele aanzetten om monopolievorming tegen te gaan. Bijvoorbeeld : bestuurders mogen slechts bij één lokale radio of regionale zender zetelen, bij doelgroep- en betaaltelevisie horen erkenningsvoorwaarden. De mix van uitgevers van de beeldpers, geschreven pers, lokale radio, regionale TV en de reclameregie is ontzettend. Bijna niemand heeft inzicht in de kapitaalstructuur. Ik heb daar in een vorig leven bij het ACW maanden spoorwerk aan besteed. Dat heeft een omvangrijk rapport opgeleverd dat intussen alweer achterhaald is. Toch hebben we dat inzicht nodig om het Vlaamse karakter en de pluriformiteit te verzekeren.

Ik wil u enkele vragen stellen, mijnheer de minister. Heeft de Vlaamse overheid inzicht in de huidige structuur van de verscheidene uitgeversgroepen ? Ik pleit voor een inventarisatie daarvan. Welke maatregelen kunnen we nemen om de transparantie in het medialandschap te vergroten ? Acht u de huidige versnipperde wetgeving voldoende om concentratiebewegingen in de mediasector zodanig te begeleiden dat het pluralisme gewaarborgd blijft ? Moeten we, zoals in het buitenland, bepalingen opleggen ? Wanneer de Vlaamse regering geen afspraken maakt met haar federale collega's zal de Europese Commissie allicht in onze plaats optreden.

Ten derde, welke initiatieven kunnen worden genomen om de onafhankelijkheid van de redacties wettelijk te ondersteunen ?

Ten vierde, werkt de Vlaamse regering aan een regelgeving inzake de overdracht van omroeperkenningen ? Nu moeten veranderingen in de aandeelhoudersstructuur enkel worden gemeld. In het licht van de concentratiebeweging kan dit misschien worden verfijnd.

Mijnheer de minister, ik hoop een duidelijk antwoord te krijgen op deze vier concrete vragen.

De voorzitter : De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck : Namens de VU-fractie onderschrijf ik de bekommernissen van de heer Decaluwé. We hebben vragen bij de monopolievorming binnen de Vlaamse uitgeverswereld. Ik hoop dat mijnheer Decaluwé het probleem niet verengt tot dat van de Vlaamse verankering, maar uitbreidt tot de monopolievorming binnen de Vlaamse uitgeverswereld.

De voorzitter : De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen : Is het mogelijk Vlaams te verankeren en tegelijk concentratie tegen te gaan ? Een buiten-

landse participatie brengt soms een beperktere persconcentratie teweeg dan een Vlaamse concentratie. Een wettelijk geregeld redactiestatuut is meer dan noodzakelijk.

De voorzitter : Minister Van Rompuy heeft het woord.

Minister Eric Van Rompuy : Mijnheer de voorzitter, geachte dames en heren, in mijn beleidsbrief De Media in Vlaanderen vestigde ik de aandacht op de toenemende concentratiebewegingen in de mediasector. Deze bewegingen blijven niet beperkt tot de kleine cultuurgemeenschappen : ze doen zich ook voor op Europees en op wereldvlak.

Er zijn niet alleen horizontale concentratiebewegingen tussen uitgevers van dag- en weekbladen, maar ook vertikale concentraties : uitgevers die omroepactiviteiten verrichten, producenten van electronicamateriaal die zich inkopen in platenmaatschappijen, distributiebedrijven, omroepen en kabelmaatschappijen. Het gaat hier om een economisch gebeuren. Een krant die zich louter tot krantenactiviteiten beperkt, is niet langer leefbaar. Denk maar aan de participatie van de pers in VTM, de reclamesector, de regionale televisie en de lokale media. De Vlaamse uitgevers plannen zelfs een televisiekanaal dat de inhoud van hun kranten verspreidt.

In Vlaanderen zijn er ook horizontale concentraties waar te nemen. Dagbladtitels als De Morgen en Het Volk moesten om verder te kunnen bestaan, opgaan in een grotere organisatie. Men kan zich afvragen in hoeverre dit bijdraagt tot een democratische en pluralistische pers.

De kranten De Morgen en Het Volk, die in andere groepen zijn opgegaan, hebben toch hun autonomie behouden. Het karakter van die kranten is niet echt wezenlijk veranderd.

Op Europees vlak en binnen de Raad van Europa zijn al jarenlang studies aan de gang over concentraties. Er zijn ook werkgroepen die de problematiek van de gevolgen op het pluralisme bestuderen. Het zou goed zijn indien we in Vlaanderen hieromtrent ook wat meer wetenschappelijk onderzoek verrichten. Ik hou me nu toch al 10 jaar bezig met het mediabeleid in Vlaanderen, eerst in het Vlaams Parlement, nu in de Vlaamse regering. Er is in Vlaanderen duidelijk nood aan meer wetenschappelijke begeleiding. Ik ben het daar volkomen mee eens, maar de studie die de heer Decaluwé heeft gevraagd, heb ik niet bij de hand.

Het klopt dat buitenlandse groepen de Vlaamse verankering van de pers in gevaar kunnen brengen. Ik deel de bezorgdheid dat er een mediamix tot stand zou komen van beeldpers, schrijvende pers, lokale radio, regionale televisie, reclameregie, enzovoort. In de krantenwereld heeft men een psychologische 50-percentgrens. Dit betekent

Van Rompuy

dat de krantenoplage voor de helft of voor meer dan de helft in handen zou zijn van één groep. De Vlaamse overheid is niet bevoegd om daartegen op te treden. Dat is een zaak voor het ministerie van Economische Zaken ; het is dus een federale bevoegdheid. Wij hebben hier, in tegenstelling tot het buitenland, geen expliciete bepalingen.

Ik kan wel vermelden dat de Vlaamse overheid met de schrijvende pers een protocol van overeenkomst heeft afgesloten. We pogen hierbij in belangrijke mate de kwaliteit van de pers te ondersteunen met rechtstreekse steun aan opiniedagbladen door een informatiebeleid via advertenties, door verhoogde investeringssteun en door steun te verlenen aan de stichting voor de pers. Dit protocol is enkele jaren geleden afgesloten en loopt af op het einde van 1997. Ik heb enkele maanden geleden hier in het Vlaams Parlement gezegd dat ik vind dat de rechtstreekse steun aan de dagbladpers eigenlijk zou moeten worden afgeschaft. De bedoelde kranten, zijn dikwijls opgenomen in groepen die niet echt financiële problemen hebben. We moeten het protocol echter uitvoeren tot eind 1997. Pas dan kunnen we daarover opnieuw onderhandelen.

Ik spreek me hier niet uit over de ontwikkelingen bij de Gazet van Antwerpen. Dat is mijn bevoegdheid niet. Persoonlijk zou ik het wel jammer vinden indien buitenlandse groepen belangrijke aandeelhouders zouden worden in bepaalde Vlaamse kranten. De heer Sannen zegt dat het eigenlijk beter zou zijn dat buitenlandse groepen een participatie nemen. Dat is misschien een stelling van Agalev, maar ik vind het nog altijd beter dat we alles zoveel mogelijk in Vlaamse handen proberen te houden.

Dat is een belangrijk punt. Ik zou het betreuren mocht een buitenlandse groep een belangrijke participatie nemen in dit dossier.

De redactionele lijn staat op dit ogenblik niet ter discussie. Over het redactiestatuut van de schrijvende pers heb ik wel al stelling ingenomen in dit parlement. Ik heb daarover gesprekken gehad met de met de uitgevers en de Vlaamse Vereniging van Beroepsjournalisten, die aandringt op een redactiestatuut. De uitgevers beweren dat ze elk voor zichzelf een statuut hebben uitgewerkt voor hun journalisten. Dat verschilt van krant tot krant. De regering is hier niet bevoegd, aangezien het om de relaties tussen werkgevers en werknemers gaat. Ook met decreten kunnen we niet tussenbeide komen, aangezien die relaties een federale bevoegdheid zijn. Dat neemt niet weg dat het boeiend zou zijn om in de Vlaamse commissie voor de Media de stem van journalisten en uitgevers over deze kwestie te horen. Ik vrees dat een redactiestatuut dat voor alle kranten zou gelden, op dit ogenblik geen kans maakt.

Er was ook een vraag over de erkenningen. Voor de verschillende categorieën van omroepen werden de voorwaarden tot erkenning vastgesteld. Zolang aan die voorwaarden is voldaan, blijven de verenigingen erkend. Ik zie niet onmiddellijk in welke bijkomende voorwaarden noodzakelijk voor de heer Decaluwé.

De erkenningen van de regionale televisies en radio's zijn verleend aan de v.z.w.'s. Ook hier geldt dat de verenigingen erkend blijven zolang ze aan de voorwaarden voldoen en zolang de wijzigingen in de bestuursorganen conform de statutaire bepalingen gebeuren. Een doorstroming van personen en groepen in die verenigingen kan mijns inziens niet worden uitgesloten. Ook op dat vlak is de mediasector constant in evolutie. Indien de heer Decaluwé ter zake voorstellen doet die voor de toekomst van de media belangrijk zijn, zal ik ze graag welwillend onderzoeken.

Ik deel dus voor een stuk de bekommernissen van de interpellant, maar we hebben beperkte bevoegdheden. Ik hou de evolutie van het dossier de komende maanden nauwlettend in het oog.

De voorzitter : De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen : Ik vraag me af of het mogelijk is een overdreven concentratie in Vlaanderen tegen te gaan, als we elke buitenlandse participatie zouden afwijzen. Ook Agalev geeft de voorkeur aan een Vlaamse participatie. Vlaanderen is echter klein en er bestaat nu al een sterke concentratie in handen van een paar grote groepen. Misschien is er dus geen andere uitweg dan buitenlandse participaties te aanvaarden, veel meer dan een machtsbundeling van meer dan 50 percent bij één groep te moeten dulden.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele interpellatie van de heer Dominiek Lootens-Stael tot de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Zaken, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over het samenwerkingsakkoord tussen de gemeenten Ukkel en Linkebeek

De voorzitter : Aan de orde is de actuele interpellatie van de heer Lootens-Stael tot de heer Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over het samenwerkingsakkoord tussen de gemeenten Ukkel en Linkebeek.

De heer Lootens-Stael heeft het woord.

De heer Dominiek Lootens-Stael (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, eind maart hebben wij via de pers vernomen dat de gemeenten Ukkel en Linkebeek een samenwerkingsakkoord hebben ondertekend.

Alhoewel de exacte inhoud en de draagwijdte van het akkoord nog niet helemaal duidelijk is, en de betrokken gemeenten zelf niet goed weten op welke domeinen ze samenwerken, staat het als een paal boven water dat de beide gemeenten hun bevoegdheden ruimschoots te buiten gaan.

Volgens burgemeester De Ridder van Ukkel heeft de samenwerking betrekking op cultuur, economie, onderwijs, vrijetijdsbesteding, openbare werken, straatverlichting, openbaar vervoer, veiligheid, brandweer en andere gemeentelijke bevoegdheden. Volgens schepen Swinnen van Ukkel heeft de samenwerking in de eerste plaats betrekking op cultuur, kinderopvang en sport.

In een artikel in een lokaal blad somt hij een aantal domeinen op en ik citeer : nous allons donner aux Linkebeekois la possibilité de participer à toutes nos activités parascolaires au centre de santé IMS, aux activités du Val d'Uccle avec tarif ucclois de même pour la piscine Longchamp et les activités du SUTA. Les habitants de Linkebeek auront également accès au service Emploi et au service Logement de la commune d'Uccle. Einde citaat.

Het spreekt voor zich dat deze dienstverlening wederkerig is, onder meer inzake 't Holleken. Linkebeek zal een aantal diensten die zij haar bevolking aanbiedt tegen voordelige voorwaarden, ook aan de inwoners van Ukkel ter beschikking stellen.

De Vlaamse reactie op dit samenwerkingsakkoord bleef niet uit. Mijnheer de minister, ik geef toe dat u de onwettigheid van dit akkoord en de communautaire aspecten ervan aan de kaak hebt gesteld. In De Standaard heeft de Vlaamse jurist Ghysels een aantal goed onderbouwde bezwaren toegelicht. Hij besluit hieruit dat een dergelijk samenwerkingsakkoord volkomen onwettig is. Volgens Ghysels laat artikel 28 van de wet van 22 december 1986 op de intercommunales niet toe, dat gemeenten onderling dergelijke overeenkomsten sluiten of dat een gemeente op die manier haar middelen ten voordele van andere gemeenten aanwendt. Dat is strijdig met het gemeentelijk belang. De gemeenten mogen alleen overeenkomsten voor een welbepaalde duur en voor welomschreven diensten afsluiten.

Het samenwerkings- en vriendschapscharter dat Ukkel en Linkebeek op 30 maart 1996 hebben afgesloten, doet aan deze bepalingen afbreuk. Het charter bepaalt immers uitdrukkelijk, ik citeer opnieuw : une chartre de coopération

et d'amitié destinée à faire bénéficier les Linkebeekois et les Ucclois de leurs organisations et infrastructures respectives.

Mijnheer de minister, het is duidelijk dat Ukkel en Linkebeek een vage overeenkomst hebben afgesloten en zij hun diensten zonder veel beperkingen openstellen voor burgers die niet tot hun gemeente behoren. Ik besluit hieruit dat de overeenkomst een veel ruimer karakter heeft dan de wet toelaat. De heer Ghysels spreekt van een soort fusie, indien niet de jure dan toch de facto. Fusies behoren niet tot de gemeentelijke bevoegdheden.

Bovendien is hij van mening dat artikel 162 van de Grondwet van toepassing is en dat beide gemeenteraden samen beraadslagen. Dit is wettelijk verboden. Zijn bezwaar is niet uit de lucht gegrepen. Op 30 maart hebben de colleges van burgemeester en schepenen van Ukkel en Linkebeek samen vergaderd en hun samenwerkingsakkoord afgesloten. De heer Van Eycken, burgemeester van Linkebeek, heeft bij deze gelegenheid een toespraak in het Nederlands en het Frans gehouden. Dat is volkomen onwettig.

Dat de Linkebenaars toegang krijgen tot de werkgelegenheidsdienst en de woningdienst van Ukkel is eveneens onwettig. Werkgelegenheid en huisvesting zijn immers gewestbevoegdheden en de Linkebenaars hebben dan ook niets te zoeken in Ukkel. Linkebenaars die werk zoeken, moeten zich wenden tot de VDAB en nergens anders.

Bovendien wil men volgens de heer Swinnen ook samenwerken bij de aanpak van problemen inzake het openbaar vervoer. Zo wil men het MTB-abonnement ook op Vlaams grondgebied laten gelden en de tramlijn 55 verlengen. Zoals bekend, hebben de gemeenten over deze gewestmateries geen zeggingschap.

De voorzitter : Mijnheer Van Eycken, overeenkomstig ons Reglement heb ik u ingeschreven voor een persoonlijk feit. U komt onmiddellijk na de toespraak van de heer Lootens-Stael aan het woord. Mijnheer Lootens-Stael, gaat u verder.

De heer Dominiek Lootens-Stael : Mijnheer de minister, u hebt zelf het standpunt verdedigd dat een dergelijk samenwerkingsakkoord niet wettelijk is, omdat een samenwerking aangaande gemeenschapsmateries over de taalgrensgebieden heen in strijd is zowel met de taalwetgeving als met de Grondwet. Voor deze uitspraken steunt u op de visie van het Arbitragehof.

Een ander aspect dat tot nog toe weinig ter sprake werd gebracht in deze discussie, zijn de negatieve gevolgen voor de Vlaamse Gemeenschap te Ukkel. De voorzitter van het Gemeenschapscentrum van Ukkel heeft in het tijdschrift van dit gemeenschapscentrum, al officieel pro-

Lootens-Stael

test aangetekend tegen dit akkoord omdat het een negatieve invloed zal hebben op de dienstverlening van de gemeente Ukkel ten aanzien van haar Nederlandstalige inwoners. Ik denk niet dat u de voorzitter van het gemeenschapscentrum kunt verdenken van Vlaams Blok-sympathieën. Momenteel is het immers al zo dat de Vlaamse verenigingen, moeilijk toegang krijgen tot de gemeentelijke infrastructuur, en dat zal er zeker niet op verbeteren als deze infrastructuur nu ook al per akkoord ter beschikking zal moeten worden gesteld van niet-inwoners van de gemeente. Het is dan ook duidelijk dat dit akkoord neerkomt op de verwaarlozing van de dienstverlening aan de inwoners van de eigen gemeente ten voordele van inwoners van een andere gemeente. Hiermee wordt dus manifest de gemeentewet overtreden, zodat ook de Brusselse voorgedijverheid eigenlijk niet anders kan dan dit akkoord te vernietigen.

Naast deze wettelijke en praktische bedenkingen zijn er echter ook politieke en communautaire bezwaren. Dit akkoord werd enkel en alleen gesloten om de Vlamingen te provoceren. Dit akkoord past in het kader van een francofiele strategie ter verwezenlijking van le très grand Bruxelles de l'avenir.

Mijnheer de minister, u zelf hebt verklaard dat dit akkoord het gevolg is van de onwettige bemoeienissen van de Franse Gemeenschapscommissie in Vlaams-Brabant. Hiermee hebt u ongetwijfeld gelijk, want de Ukkelse schepenen van cultuur, de heer Martroye de Joly, heeft onomwonden verklaard dat dit samenwerkingsakkoord tot doel heeft – ik citeer – à briser le carcan des 19 communes – einde citaat.

Ook andere Franstalige politici hebben reeds in gelijkaardige zin gesproken. Deze samenwerking komt hoe dan ook neer op een gedeeltelijke en ook als dusdanig bedoelde annexatie van Linkebeek bij Brussel, wat indruist tegen alle communautaire evenwichten in dit land. Men tracht aldus alle bestaande grenzen weg te vegen, van de taalgrens over de provinciegrens tot de gewestgrens. Zo een samenwerkingsakkoord is voor de Vlamingen in de huidige omstandigheden volkomen onaanvaardbaar, omdat het in essentie de zoveelste ongeoorloofde inmening in Vlaamse aangelegenheden is. Het vraagt dus om een stevige Vlaamse repliek.

Daarom hebben de heer Vanhengel en ik deze zaak tijdens de plenaire vergadering van de Brusselse Hoofdstedelijke Raad van vorige week ter sprake gebracht in een interpellatie tot minister-president Picqué. Uit zijn antwoord blijkt dat hij de zaken minimaliseert en van mening is dat er absoluut niets aan de hand is. De heer Picqué is volkomen ten onrechte van mening dat de federale loyaliteit met dit akkoord niet wordt geschonden en dat de

taalwetgeving niet wordt overtreden. Hij verkondigde zelfs openlijk dat hij verheugd is over het samenwerkingsakkoord. Hij kiest hiermee de kant van de onwettigheid en van de meest agressieve francofonie. Men hoeft niet te verwachten dat hij als voogdijminister van de gemeente Ukkel iets zal ondernemen om het akkoord te vernietigen.

Bijgevolg ligt de bal om dit samenwerkingsakkoord te vernietigen bij de voogdijminister van de gemeente Linkebeek. Dat bent u. Dat er genoeg wettelijke en politieke redenen zijn, heb ik samen met een aantal andere Vlamingen voldoende aangetoond. De politieke draagwijdte van al of niet vernietiging reikt zeer ver. Indien het akkoord niet wordt vernietigd, zal het ongetwijfeld door andere francofiele gemeentebesturen in Vlaanderen worden gebruikt als precedent om nog meer akkoorden tussen Vlaamse en Brusselse gemeenten af te sluiten, en zo le très grand Bruxelles van het FDF te verwezenlijken. Zo kan de francofonie via Sint-Genesius-Rode de zozeer verhoopde corridor met Wallonië tot stand brengen. Het is voor Vlaanderen dus werkelijk van wezenlijk belang om dit akkoord te vernietigen. Vlaanderen moet koste wat het kost de deur die hier op een kier werd gezet, onmiddellijk hard toeslaan en potdicht gesloten houden. Anders zal het heus niet lang duren voor ze wagenwijd wordt opengegooid. Dan ligt een groot deel van Vlaams-Brabant open voor de francofiele veroveringsdrang.

Mijn vragen aan de minister zijn de volgende. U hebt de gouverneur van Vlaams-Brabant verzocht om dit akkoord te onderzoeken en zo nodig te schorsen. Hoever staat het met dit onderzoek? Wat waren de vaststellingen en de besluiten van de gouverneur? Werd dit akkoord effectief geschorst?

U heeft in de pers aangekondigd dat u dit akkoord hoe dan ook zou vernietigen. Tijdens de vergadering van de Brusselse Hoofdstedelijke Raad van 15 mei beweerde de heer Cornelissen van het FDF echter dat u het samenwerkingsakkoord heeft ontvangen, maar dat de vernietigingstermijn zou verstreken zijn, zonder dat er een procedure werd ingesteld. Volgens andere berichten zou de termijn verlopen op 27 mei.

Mijnheer de minister, wat is de ware toedracht, en vooral, zal u uw woord houden, en dit akkoord desnoods zelf vernietigen?

Werden er sancties genomen tegen de burgemeester van Linkebeek, die zich in dit dossier duidelijk heeft misdragen en zijn bevoegdheden ver te buiten is gegaan?

MOTIE VAN ORDE

Persoonlijk feit

De voorzitter : De heer Van Eyken heeft het woord.

De heer Christian Van Eyken : Mijnheer de voorzitter, de heer Lootens-Staels sprak over het probleem van de werkgelegenheid en hij stelde dat de Linkebeekse bevolking niet naar het plaatsingsbureau van de VDAB mocht gaan. Bij mijn weten zijn er bij de VDAB zeer weinig werkaanbiedingen voor franstaligen. Het is overigens normaal dat een Vlaamse firma die een Vlaamse werknemer zoekt, hiervoor een beroep doet op de VDAB.

Uit een antwoord van minister Kelchtermans in dit verband, heb ik vernomen dat de franstaligen uit de rand zich wel mogen inschrijven bij de Brusselse Dienst voor Arbeidsbemiddeling.

Ik meen echter niet dat er sprake is van inmenging. Het is overigens beter om voor de werkzoekenden een betrekking te vinden, zij het in Ukkel, zij het in Brussel. Voor de Vlamingen in Ukkel kan de samenwerking met Linkebeek een verbetering betekenen, er zou namelijk een betere dienstverlening komen.

Tevens werd gesteld dat het de bedoeling was om de beide gemeentes te fusioneren. In de pers werd eveneens gesproken over een samenwerking van de brandweercorpsen en andere diensten die in principe niet grensoverschrijdend zijn. Welnu, op dit vlak hebben wij ons steeds aan de voorschriften gehouden. Dergelijke maatregelen zullen wij dan ook niet nemen.

De heer Lootens-Stael stelt dat de inwoners van mijn gemeente zullen worden verwaarloosd omdat we eveneens bewoners uit de andere gemeenten zullen onthalen. Het gemeentelijk cultureel centrum De Hoeve 't Holleken staat nu reeds open voor inwoners uit andere gemeenten, dit evenwel tegen een hogere prijs.

ACTUELE INTERPELLATIES (*Regl. art. 83*)(Voortzetting)

Actuele interpellatie van de heer Dominiek Lootens-Stael tot de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over het samenwerkingsakkoord tussen de gemeenten Ukkel en Linkebeek

De voorzitter : Aan de orde is de voortzetting van de actuele interpellatie van de heer Dominiek Lootens-Stael tot de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenland-

se Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over het samenwerkingsakkoord tussen de gemeenten Ukkel en Linkebeek.

De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer Etienne Van Vaerenbergh : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, ik wil me aansluiten bij de interpellatie van de heer Lootens-Stael en onderstrepen dat de door hem gegeven uiteenzetting correct is.

Ten tweede kan ik niet genoeg onderstrepen dat het samenwerkingsakkoord tussen de gemeenten Ukkel en Linkebeek uiteindelijk slechts de bedoeling heeft stokken in de wielen te steken van de pacificatie in dit federale land. Dit temeer daar we vaststellen dat de gemeente Ukkel, in tegenstelling tot wat de heer Van Eyken vertelt, in het verleden nooit heeft uitgeblonken wat gevoeligheden voor de Vlamingen betreft. Ik zal een voorbeeld geven. Tijdens de vorige zittingsperiode moest noodzakelijkerwijze een Vlaming zetelen in het OCMW van Ukkel. De eerste niet-gekozen Vlaming heeft van ambtswege, uit hoofde van de wet, zitting in het OCMW wanneer er geen gekozen Vlaming zitting heeft in het OCMW.

In Ukkel heeft het bijna zes jaar geduurd voor die Vlaming kon aanwezig zijn in het OCMW. Dan vertellen dat de Vlamingen in Ukkel correct worden behandeld en dat het akkoord tussen Ukkel en Linkebeek een correct akkoord is, dat geenszins de bedoeling heeft provocatief te werken en niet de bedoeling heeft de taalgrens in feite af te breken, is eigenlijk een aanfluiting van de realiteit. Vandaar dat ik aankondig naar aanleiding van deze interpellatie een met redenen omklede motie te zullen indienen.

De voorzitter : Minister Peeters heeft het woord.

Minister Leo Peeters (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, ik zou eerst de heer Van Vaerenbergh willen zeggen dat het misschien niet meer nodig is een met redenen omklede motie in te dienen nadat u mijn antwoord heeft gehoord.

Er werd op 15 maart 1996 inderdaad een samenwerkingsakkoord afgesloten tussen de gemeenten Linkebeek en Ukkel. Dat was gebaseerd op collegebeslissingen in de beide gemeenten en bereikte de provincie op 17 april. Daar de heer Lootens-Stael precies naar de termijn vraagt in dit dossier, is dit wellicht niet onbelangrijk. Ik kan u geruststellen : de termijnen zijn dus niet verstreken. Op dat vlak is er geen probleem.

Het akkoord betrof inderdaad een reeks materies. Je kan dit vrij ruim interpreteren. Het gaat eigenlijk over een totaliteit van bevoegdheidspakketten, die de beide gemeenten willen inbrengen in dit hele dossier. Bij het ontvangen

Peeters

en de kennisneming van dit dossier – via de media – heb ik de gouverneur van Vlaams-Brabant onmiddellijk gevraagd ter zake een grondig onderzoek in te stellen en de beslissing op te vragen. Ik heb dat gedaan via een brief gedateerd op 1 april.

Ik denk dat dit vrij snel was, daar we pas op 30 maart kennis hadden gekregen van de plechtige ondertekening van het samenwerkingsakkoord, in Café de la Gare, of toch ergens in de buurt.

De heer Christian Van Eyken : Op het gemeentehuis van Ukkel.

Minister Leo Peeters : Dan zal u daarna wellicht in Café de la Gare hebben vertoefd. Het staat alleszins zo in de tekst die u me ter beschikking hebt gesteld. Dat betreft trouwens een collegebeslissing, waarin toch melding wordt gemaakt van die aangelegenheid. Mocht u niet op de hoogte zijn van uw eigen collegebeslissing, wil ik ze u wel geven.

De heer Christian Van Eyken : Deze werden achteraf gewijzigd.

Minister Leo Peeters : Het samenwerkingscharter impliceert dat men de inwoners van beide gemeenten laat genieten van de wederzijdse infrastructuur en organisatie. Deze materie is voor een deel grondwettelijk geregeld in artikel 162, laatste lid van de gecoördineerde grondwet. Daarin wordt gesteld dat een dergelijke samenwerking moet worden geregeld hetzij door een decreet, hetzij door een wet met een gekwalificeerde meerderheid gestemd. Op dit ogenblik bestaat geen van beide. Bijgevolg moeten we ons bij de beoordeling baseren op de wet op de intercommunale samenwerking van 1986. De voorliggende toestand is op geen enkele wijze in overeenstemming met deze wet. Niet alleen deze wet werd geschonden, maar ook de Grondwet. Bovendien is dit samenwerkingsakkoord beslist door de colleges. Normaal wordt dit soort aangelegenheden geregeld door de gemeenteraad. Ik kan u thans melden dat de gouverneur van Vlaams-Brabant op basis van die juridische argumenten een vernietigingsbesluit heeft uitgevaardigd. Het zal spoedig aan het gemeentebestuur van Linkebeek worden overgemaakt.

Dit betekent dat het samenwerkingsakkoord op dit ogenblik niet langer bestaat. Met deze beslissing gaan we ook in tegen het provocatieve karakter ervan. Ik zou zelfs durven stellen dat we met onze reactie erger hebben voorkomen. Het akkoord was trouwens ook nadelig voor de Ukelse Vlamingen.

De gemeente Linkebeek kan geen uitvoering geven aan dit akkoord. Het is voor ons dan ook onbestaande. Ik zal

als toezichhoudend minister dag na dag streng toezien op elke frank die in die richting gaat. U kunt hierop rekenen.

De voorzitter : De heer Lootens-Stael heeft het woord.

De heer Dominiek Lootens-Stael : Mijnheer de voorzitter, in de eerste plaats wil ik de heer Van Eyken zeggen dat de aangelegenheid van de arbeidsbemiddeling een gewestmaterie is. Hij heeft het over de BGDA. Wat minister Kelchtermans ook beweert, de wet is de wet en de Vlamingen moeten zich richten tot de VDAB.

Toen ik zei dat de Vlamingen worden verwaarloosd, bedoelde ik niet enkel Linkebeek, maar vooral ook Ukkel. De heer Van Vaerenbergh heeft bevestigd dat ik geen ongelijk heb.

Ten slotte wil ik erop wijzen dat er geen charter nodig is tussen Wemmel en Jette, opdat ik als inwoner van Jette gebruik kan maken van de sportinfrastructuur van Wemmel.

Mijnheer de minister, ik feliciteer u voor uw kordaat optreden en feliciteer eveneens de gouverneur van Vlaams-Brabant voor zijn volharding om de beslissing te vernietigen. Ik hoop ten slotte dat de minister er bij de minister-voorzitter van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest door middel van een schrijven op aandringt om eenzelfde beslissing te nemen, dit ondanks het negatieve karakter van zijn toespraak van vorige week.

De voorzitter : De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer Etienne Van Vaerenbergh : Mijnheer de voorzitter, we zijn gelukkig met het initiatief van de minister. Toch zal ik mijn motie indienen : zij strekt niet tot de vernietiging maar is een versterking van mijn vorige interpellatie, waarbij ik eveneens een motie heb ingediend.

Met redenen omklede motie

De voorzitter : Door de heer Van Vaerenbergh werd tot besluit van deze interpellatie een met redenen omklede motie ingediend. Ze zal worden gedrukt en rondgedeeld.

Het parlement zal zich daarover tijdens een volgende plenaire vergadering uitspreken.

Het incident is gesloten.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Dames en heren, daarmee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 20.21 uur.*
